

**МІНІСТЕРСТВО ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
(МІНДОВКІЛЛЯ)**

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035, тел.: (044) 206-31-00, (044) 206-31-15,
факс: (044) 206-31-07, E-mail: info@mepr.gov.ua, ідентифікаційний код 43672853

Від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ р.

**Державна регуляторна
служба України**

**Про погодження
проекту Закону України**

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів надсилає для розгляду проект Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами».

Ураховуючи, що розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» передбачено пунктом 403 Плану пріоритетних дій Уряду на 2021 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.03.2021 № 276, Міндовкілля просить погодити зазначений проект нормативно-правового акта у 10-денний строк відповідно до вимог абзацу п'ятого пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.03.2021 № 276.

Вимогами абзацу другого підпункту 3 пункту 2 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеним в дію Указом Президента України від 19 березня 2021 року № 104/2021, передбачено внесення у тримісячний строк на розгляд Верховної Ради України проекту закону України щодо хімічної безпеки та управління хімічними речовинами, який по суті відповідає законопроекту «Про хімічну безпеку» (розроблення зазначеного проекту акта передбачене вимогами пункту 382 плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133).

Розроблення проекту Закону України «Про хімічну безпеку» передбачено вимогами пункту 7 Плану діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України з підготовки проектів регуляторних актів на 2021 рік, затвердженого наказом Міндовкілля від 15.12.2020 № 366.

- Додатки: 1. Проект Закону України на 88 арк. в 1 прим.
2. Пояснювальна записка на 5 арк. в 1 прим.
3. Фінансово-економічні розрахунки на 11 арк. в 1 прим.

4. Порівняльна таблиця щодо внесення змін до законодавчих актів України на 5 арк. в 1 прим.
5. Аналіз регуляторного впливу на 39 арк. в 1 прим.
6. Наказ Міндовкілля від 15.12.2020 № 366 «Про затвердження Плану діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України з підготовки проектів регуляторних актів на 2021 рік» на 15 арк. в 1 прим.
7. Повідомлення про оприлюднення на 2 арк. в 1 прим.

Міністр

Роман АБРАМОВСЬКИЙ

Закон України
«Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»

Преамбула

Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади у сфері забезпечення хімічної безпеки, спрямовані на запобігання негативному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я населення, встановлює вимоги до діяльності суб'єктів господарювання хімічної галузі, регулює відносини, що виникають у сфері управління хімічною безпекою з урахуванням міжнародних зобов'язань України.

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче основні терміни вживаються в такому значенні:

аналіз загроз та уразливості цільового об'єкту - процес виявлення існуючих потенціальних та реальних загроз вчинення терористичного акту на території цільового об'єкту або його захвату, або крадіжки хімічних речовин подвійного використання або надання несанкціонованого доступу до них стороннім особам або персоналу, а також загроз кібер-атак на інформаційні та технологічні електронні системи, результатом якого є визначення та планування здійснення практичних заходів щодо забезпечення фізичного захисту цільового об'єкту, захисту хімічних речовин подвійного використання та інформаційних систем від несанкціонованого доступу та кібер-атак, а також заходів щодо реагування на терористичний акт, диверсію або несанкціонований доступ у разі необхідності;

виведення з ринку особливо небезпечної хімічної речовини - захід, спрямований на припинення виробництва або імпорту певної особливо небезпечної хімічної речовини у цілях надання її на ринку, або на припинення її використання суб'єктами господарювання при виробництві будь-якої продукції або для інших цілей, а також спрямований на подальше запобігання наданню на ринку такої хімічної речовини;

визначені (орієнтовно) безпечні рівні впливу - похідні безпечні рівні впливу хімічної речовини на населення або показники прогнозованої концентрації, яка не спричиняє несприятливого ефекту;

використання хімічної продукції – будь-яке споживання, перетворення, змішування, переміщення, обробка, зберігання, затарювання та перезатарювання, застосування хімічної продукції, включаючи виробництво виробів чи будь-яку іншу утилізацію та /або видалення;

виріб - продукція, яка у процесі свого виробництва отримує спеціальну форму, поверхню або конструкцію, що визначають його функцію більшою мірою, ніж хімічний склад;

виробник хімічної продукції - суб'єкт господарювання, що вводить в обіг хімічну продукцію, яку він виробляє або імпортує;

вислів щодо виду небезпечного впливу - фраза, яка використовується при попереджувальному маркуванні хімічної продукції та описує характер та ступінь небезпеки небезпечної хімічної продукції відповідно до певного класу і категорії небезпеки;

вислів щодо заходів з попередження небезпечного впливу - фраза, яка використовується при попереджувальному маркуванні хімічної продукції та описує рекомендовані заходи для мінімізації або запобігання несприятливих наслідків від можливого впливу небезпечної хімічної продукції під час її використання;

диференціація у межах класу небезпеки – розподіл у межах класів небезпеки в залежності від шляху впливу або характеру несприятливих наслідків;

довкілля - земля, надра, ґрунти, поверхневі і підземні води, атмосферне повітря, рослинний, тваринний світ і інші організми, а також озоновий шар атмосфери і навколоземний космічний простір, а також об'єкти, створені людиною для забезпечення потреб суспільства;

життєвий цикл хімічної продукції – послідовні і взаємопов'язані стадії існування хімічної продукції від придбання або виробництва з природних ресурсів або сировини до видалення, включаючи наукові дослідження та розробки, лабораторний синтез, промислове виробництво, споживання або використання, оброблення відходів хімічної продукції;

забезпечення хімічної безпеки - діяльність органів державної влади, юридичних і фізичних осіб, спрямована на створення умов стійкого, екологічно безпечного соціально-економічного розвитку держави та запобігання зовнішнім та внутрішнім загрозам його хімічної безпеки;

заборона хімічної речовини - встановлення відповідно до законодавства заборон для виробництва та всіх видів використання хімічної речовини;

забруднення довкілля хімічними речовинами - надходження в довкілля хімічних речовин, властивості, місце розташування або кількість яких чинять на нього негативний вплив;

загроза хімічній безпеці – наявність чинників або ситуацій, які призводять до зростання ризиків для населення та довкілля, які виникають під час виробництва, транспортування, зберігання, використання, утилізації та/або видалення хімічної продукції, включаючи ризики виникнення аварій та інших надзвичайних ситуацій, диверсій, терористичних актів, вищайних ситуацій, суб'єктами господарювання хімічної галузі;

захист хімічної продукції - комплекс заходів для запобігання навмисних викидів небезпечних хімічних речовин та актів саботажу у суб'єктів господарювання хімічної галузі з використанням хімічних речовин подвійного використання, для мінімізації несприятливого впливу на населення або довкілля, якщо такі події мають місце, протягом усього життєвого циклу хімічних речовин, включаючи заходи для запобігання незаконного придбання

або крадіжок токсичних хімічних речовин або прекурсорів хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї, а також заходи щодо кібер-захисту суб'єктів господарювання хімічної галузі;

заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків - заходи, спрямовані на усунення ідентифікованих загроз хімічній безпеці, зменшення ймовірності виникнення хімічних інцидентів, або для досягнення стану достатнього контролю та стримування впливу хімічних речовин на населення або довкілля;

зона можливого хімічного забруднення – територія або акваторія, у межах якої в разі зміни напрямку вітру можливе переміщення хмари вивільнених внаслідок хімічного інциденту, надзвичайної ситуації або терористичного акту небезпечних хімічних речовин у концентрації, яка є небезпечною для здоров'я населення або довкілля;

інформаційне супроводження хімічної продукції – попередження споживача та перевізника хімічної продукції про небезпеку та можливий несприятливий вплив, та надання споживачу достатньої інформації щодо безпечного використання хімічної продукції на всіх етапах її життєвого циклу;

їдка хімічна речовина – небезпечна хімічна речовина, однократний вплив якої призводить до незворотного пошкодження шкіри (видимого некрозу від епідермісу до дерми) або тканин ока, або до серйозного фізичного погіршення зору;

категорія (підкатегорія, тип) у межах класу небезпеки – результат розподілу критеріїв у межах кожного класу небезпеки для визначення ступеня небезпечних властивостей хімічної речовини чи продукції;

клас небезпеки – характеристика хімічної продукції відповідно до її небезпечних властивостей: фізичної небезпеки, небезпеки для здоров'я населення або довкілля;

класифікація небезпеки – процес віднесення хімічної продукції до певного виду чи видів небезпечної продукції чи класу небезпеки, категорії та диференціації у межах класу небезпеки, шляхом співставлення наявних даних зі встановленими критеріями класу небезпеки;

контроль ризику - комплекс заходів, спрямованих на ліквідацію наявного визначеного ризику, або на максимальне зменшення його ступеня;

моніторинг загроз хімічній безпеці - процес виявлення та аналізу потенційних загроз хімічній безпеці;

надання на ринку хімічної продукції - будь-яке платне або безоплатне постачання хімічної продукції для розповсюдження, споживання чи використання на ринку України;

небезпечна хімічна речовина (або продукція) - хімічна речовина (або хімічна продукція), яка має властивості потенційно завдати шкоди здоров'ю населення або довкілля;

обмеження використання – будь-яка умова або заборона виробництва, видів використання або надання на ринку певної хімічної речовини як такої або у складі хімічної продукції;

особливо небезпечна хімічна речовина - небезпечна хімічна речовина, яка має мутагенні та/або канцерогенні властивості, та/або яка проявляє токсичність для репродуктивної системи людини, та/або має здатність руйнувати ендокринну систему людини, та/або є стійкою, біоаккумулятивною і токсичною для довкілля;

отруйна хімічна речовина – небезпечна хімічна речовина, яка може спричинити виникнення гострого або відстроченого тяжкого отруєння, яке призводить до хвороб, порушення роботи систем організму або загибелі організму, у разі її перорального надходження, потрапляння на шкіру або під час вдихання;

оцінка безпечності хімічної речовини - процес пошуку, отримання та аналізу інформації щодо небезпечних властивостей хімічної речовини, визначення безпечних рівнів впливу, прогнозування впливу хімічної речовини протягом усього життєвого циклу, оцінки (характеристики) ризиків на основі отриманої інформації із визначенням належних заходів та засобів захисту від несприятливого впливу аж до досягнення повного контролю ризиків;

оцінка (визначення) небезпеки – невід’ємний етап оцінки безпечності хімічної речовини, процес пошуку, отримання та аналізу інформації щодо небезпечних властивостей хімічної речовини у цілях визначення, чи може певна хімічна речовина як така або у складі іншої хімічної продукції спричинити шкоду здоров’ю населення, довкіллю, або майну, результатом якого є визначення (орієнтовно) безпечних рівнів впливу;

оцінка впливу хімічної речовини - етап оцінки безпечності хімічної речовини, прогнозоване визначення рівнів впливу хімічної речовини як такої або у складі іншої хімічної продукції на населення та екосистеми під час її виробництва, передбаченого використання та утилізації;

оцінка (характеристика) ризику - етап оцінки безпечності хімічної речовини, співвідношення рівнів впливу хімічної речовини на населення та екосистеми під час її виробництва, передбаченого використання та утилізації, з визначеними (орієнтовно) безпечними рівнями впливу,

паспорт безпечності хімічної продукції – документ, який має уніфіковану структуру та містить дані про небезпечні властивості хімічної продукції та заходи щодо її безпечного використання, який супроводжує поставки хімічної продукції та надається наступному користувачу хімічної продукції;

передовий світовий досвід – набір принципів, процедур, або методів, які прийняті або визнані на міжнародному рівні як правильні або найбільш ефективні для використання у певній галузі;

піктограма небезпеки – графічна композиція, яка використовується при попереджувальному маркуванні хімічної продукції та містить певний символ та інші графічні елементи, такі як контур, фоновий чи кольоровий малюнок, та яка призначена для передачі конкретної інформації про небезпеку наступному користувачу або споживачу хімічної продукції;

показники прогнозованої концентрації, яка не спричиняє несприятливого ефекту - показники, які визначаються математичними методами на основі

результатів екотоксикологічних досліджень під час здійснення оцінки безпечності хімічної речовини, перевищення яких у викидах у довкілля може призвести до несприятливих наслідків, та які застосовуються під час проведення оцінки (характеристики) ризиків;

попереджувальне маркування – інформація у графічному та/або текстовому вигляді щодо небезпечних властивостей хімічної продукції та заходів щодо попередження небезпечного впливу або його несприятливих наслідків, яка є частиною загального маркування хімічної продукції, вимоги до якої регламентуються окремими нормативно-правовими актами, або технічною документацією на певну продукцію або на певний її вид;

похідні безпечні рівні впливу хімічної речовини на населення – показники, які визначаються математичними методами на основі результатів токсикологічних досліджень під час здійснення оцінки безпечності хімічної речовини, перевищення яких під час впливу хімічної речовини прогнозовано може призвести до несприятливих наслідків для здоров'я населення, та які застосовуються під час проведення оцінки (характеристики) ризиків;

прогнозована зона хімічного забруднення – розрахункова зона в межах зони можливого хімічного забруднення;

сигнальне слово – слово, яке використовується при попереджувальному маркуванні хімічної продукції та вказує на ступінь небезпеки для попередження наступного користувача або споживача хімічної продукції;

стійка, біоаккумулятивна та токсична для довкілля хімічна речовина - небезпечна хімічна речовина, яка є стійкою до абіотичного та біотичного розкладу, має здатність накопичуватись всередині живих організмів та проявляє токсичність для них;

суворе обмеження використання - встановлення відповідно до законодавства заборон для виробництва та всіх видів використання хімічної речовини, окрім одного або двох;

управління хімічною безпекою - система політичних, правових, адміністративних, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на забезпечення гарантій хімічної безпеки та сталого соціально-економічного розвитку держави;

управління хімічною продукцією - практична реалізація правових, адміністративних, санітарних та еколого-економічних методів при плануванні та здійсненні господарської та іншої діяльності з метою забезпечення гарантій захищеності довкілля і життя та здоров'я населення від можливого негативного впливу хімічних речовин в теперішньому і майбутньому часі;

хімічна аварія - небезпечна подія, пов'язана з порушенням вимог до управління хімічною безпекою та хімічною продукцією, що спричинила ураження, травмування населення або створює на окремій території чи території суб'єкта господарювання загрозу життю або здоров'ю населення та призводить до руйнування будівель, споруд, обладнання і транспортних засобів, порушення виробничого або транспортного процесу чи спричиняє наднормативні, аварійні викиди забруднюючих речовин та інший шкідливий вплив на довкілля;

хімічна безпека – стан, за якого ризики для населення та довкілля, які виникають під час виробництва, транспортування, зберігання, використання або утилізації хімічної продукції, включаючи ризики виникнення аварій, диверсій, терористичних актів, надзвичайних ситуацій, суб'єктами господарювання хімічної галузі, є мінімальними та контрольованими;

хімічна зброя - військова або інша техніка, обладнання, боєприпаси та засоби для їх застосування тощо, які у сукупності з хімічною речовиною використовуються для навмисного спричинення смерті або завдання шкоди здоров'ю людини або довкіллю через її небезпечні властивості;

хімічна речовина - хімічний елемент та його сполуки у природному стані або отримані у результаті виробничого процесу, включно з будь-якими добавками, необхідними для збереження її стабільності, та будь-якими домішками, які утворились внаслідок виробничого процесу, за винятком будь-якого розчинника, який може бути відділений без впливу на стабільність речовини або зміни її складу;

хімічна речовина подвійного використання - хімічна речовина, яка крім цивільного призначення може бути використана у якості хімічної зброї або вибухівки як така, яка може бути прекурсором для виготовлення хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї, або може бути використана для свідомого завдання шкоди здоров'ю населення або довкіллю;

хімічна продукція - хімічні речовини, суміші, сплави, а також вироби, під час використання яких відбувається навмисне вивільнення хімічних речовин, або які виготовляються для проведення підривних робіт чи створення піротехнічного ефекту;

хімічний інцидент - випадкова або навмисна подія, яка загрожує несприятливим впливом небезпечних властивостей хімічних речовин, або спричиняє його на населення або довкілля, включаючи фізичні види несприятливого впливу внаслідок хімічних реакцій, наприклад, вибух;

хімічно небезпечний об'єкт - об'єкт, на якому виробляють, використовують, зберігають або транспортують небезпечні хімічні речовини як такі, або у складі іншої хімічної продукції, на якому у разі виникнення аварії (або внаслідок руйнування якого) можуть постраждати або загинути персонал та/або населення, яке знаходиться у зоні можливого хімічного забруднення, та/або це може призвести до негативного впливу на довкілля;

цільовий об'єкт - виробничий, промисловий, торговий, або будь-який інший об'єкт, на території якого знаходяться хімічні речовини подвійного використання у кількості, яка перевищує встановлені ліміти.

Стаття 2. Законодавство України у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

Відносини сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією в Україні регулюються Конституцією України, цим Законом, законами України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про об'єкти

підвищеної небезпеки», «Про пестициди і агрохімікати», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про охорону праці», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про ліцензування видів господарської діяльності», іншими актами законодавства, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані із забезпеченням хімічної безпеки та управлінням хімічною продукцією, включаючи діяльність у сфері управління хімічною безпекою уповноважених центральних органів виконавчої влади, інших органів державного управління, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб, суб'єктів наукової і науково-технічної діяльності.

2. Сфера дії цього Закону поширюється на будь-яку діяльність, пов'язану із виробництвом, зберіганням, імпортом, експортом, наданням на ринку, використанням та утилізацією або видаленням хімічної продукції.

3. Сфера дії цього Закону не поширюється на діяльність, пов'язану з виробництвом, імпортом, експортом, наданням на ринку, використанням та утилізацією активних фармацевтичних інгредієнтів, лікарських засобів, а також наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів.

Стаття 4. Цілі державної політики у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

1. Основними цілями державної політики у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією є:

1) забезпечення державного управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

2) захист довкілля та здоров'я населення від негативного впливу хімічної продукції протягом усього її життєвого циклу;

3) унеможливлення розробки, виробництва, імпорту та використання хімічної зброї;

4) запобігання терористичним актам із застосуванням хімічної зброї або небезпечних хімічних речовин, диверсій у суб'єктів господарювання хімічної галузі, запровадження належного контролю прекурсорів хімічної, вогнепальної, запальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї;

5) запобігання виникнення аварій, хімічних інцидентів та надзвичайних ситуацій, пов'язаних з небезпечною хімічною продукцією;

6) відновлення стану довкілля після забруднення внаслідок хімічних інцидентів;

7) використання передового світового досвіду у сфері управління хімічною продукцією у хімічній промисловості, стимулювання інноваційного розвитку галузі;

8) підвищення рівня інформаційного, освітнього, наукового та науково-технічного забезпечення у сфері управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

Стаття 5. Основні принципи державної політики у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

1. Основними принципами державної політики у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією є:

1) пріоритетність вимог хімічної безпеки, обов'язковість додержання встановлених нормативів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності, яка пов'язана з використанням хімічної продукції, або іншої похідної нехарчової продукції;

2) сталий розвиток та захист довкілля від негативного антропогенного впливу;

3) гарантування мінімального ризику для життя, здоров'я населення та довкілля під час виробництва та використання хімічних речовин або іншої хімічної продукції;

4) науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства;

5) відшкодування шкоди, заподіяної порушенням законодавства у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

6) координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади у цілях гарантування хімічної безпеки шляхом узгодженого планування на національному, галузевому, регіональному рівні з урахуванням наукових досягнень та технологічного розвитку;

7) доступності інформації щодо державної політики у сфері у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами, хімічних інцидентів та відповідних заходів реагування, забруднених небезпечними хімічними речовинами територій, небезпек, які становить хімічна продукція або інша нехарчова продукція;

8) соціальний захист працівників, які потерпіли від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань;

9) використання передового світового досвіду у цілях гарантування хімічної безпеки, підвищення рівня промислової безпеки та забезпечення інноваційного розвитку хімічної галузі.

Розділ II. Суб'єкти у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

Стаття 6. Суб'єкти у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

Суб'єктами у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання всіх форм власності, громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, на яких поширюється сфера дії цього Закону.

Стаття 7. Права та обов'язки суб'єктів господарювання

1. Суб'єкти господарювання мають право:

1) одержувати в установленому порядку інформацію про небезпечні властивості хімічної продукції та щодо її безпечного використання, про заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків, а також про передовий світовий досвід у сфері управління хімічною продукцією;

2) брати участь у розробленні Національного та регіонального планів управління хімічною безпекою;

3) брати участь у відповідних заходах щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків;

4) на відшкодовування у встановленому законодавством порядку шкоди, заподіяної внаслідок порушень законодавства у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;

2. Суб'єкти господарювання зобов'язані:

1) провести оцінку ризиків від використання небезпечних хімічних речовин у виробничому процесі та вжити заходів до їх мінімізації;

2) вводити в дію нові і реконструйовані підприємства та інші об'єкти після проведення оцінки їх впливу на довкілля;

3) дотримуватись вимог щодо обмеження використання небезпечних хімічних речовин;

4) до початку виробництва чи використання небезпечної хімічної речовини розглянути альтернативи її застосування в технологічному процесі;

5) виконувати вимоги щодо надання на ринку хімічної продукції та її маркування;

6) проводити оцінку безпечності хімічної речовини;

7) надавати інформацію про небезпечні хімічні речовини, хімічні інциденти та випадки забруднення довкілля;

8) запроваджувати систему управління хімічною безпекою та хімічною продукцією на основі ризик-орієнтованого підходу;

9) проводити класифікацію небезпеки хімічної продукції та ідентифікацію хімічних речовин;

10) здійснювати оцінку ризиків рівня небезпеки для довкілля та здоров'я населення під час виробництва та використання хімічної продукції, у тому числі при використанні у науково-технічних та дослідно-технологічних розробках та виробництві нових хімічних речовин;

11) виконувати вимоги щодо державної реєстрації хімічних речовин та безпечного поводження з хімічною продукцією;

12) дотримуватись встановлених вимог законодавства щодо виробництва та імпорту хімічної продукції, а також відповідних вимог щодо її перевезення, транспортування та зберігання;

13) запобігати сумісному перевезенню чи складуванню хімічних речовин з харчовими продуктами, завантаженню хімічних речовин у пакування (тару, крупногабаритну тару, контейнери середньої вантажопідйомності для масових

вантажів), контейнери, цистерни та засоби пакування, що використовуються для перевезення харчових продуктів;

14) мати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

15) мати дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини;

16) мати дозвіл на використання отруйних хімічних речовин;

17) брати участь у інформаційному забезпеченні у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами;

18) проводити ідентифікацію та класифікацію хімічно небезпечних об'єктів, на яких здійснюють свою господарську діяльність;

19) здійснювати заходи щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій на хімічно небезпечних об'єктах, а також заходи щодо захисту персоналу та населення, яке потрапляє в зону можливого хімічного забруднення;

20) сприяти суб'єктам, що безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом та державним органам, які залучаються до участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності;

21) забезпечувати належні умови праці та охорону довкілля при поводженні з хімічними речовинами та іншою хімічною продукцією;

22) відшкодовувати у встановленому законодавством порядку шкоду, заподіяну життю і здоров'ю громадяни України, а також іноземним юридичним особам, іноземцям та особам без громадянства та довкіллю, спричинену порушенням законодавства у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами;

23) брати участь у розробленні планів управління хімічною безпекою та хімічними речовинами;

24) забезпечувати фінансування заходів у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами;

25) виконувати вимоги щодо страхування відносин у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами;

26) забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами;

27) дотримуватись встановлених вимог законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності під час здійснення перевезення, транспортування небезпечних хімічних речовин та небезпечної хімічної продукції;

28) надавати Національному органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, інформацію, необхідну для підготовки, повідомлення про експорт

хімічної речовини або пестициду, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

29) надавати Національному органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, повідомлення про імпорту хімічної речовини та пестицидів, для якої встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

30) виконувати інші вимоги законодавства у сфері управління хімічною безпекою та управління хімічними речовинами.

Стаття 8. Права та обов'язки громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства

1. Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства мають право на:

1) безпечні умови для життя та здоров'я при поводженні з хімічною продукцією протягом її життєвого циклу;

2) одержання в установленому порядку повної та достовірної інформації про небезпечні властивості хімічної продукції, яка надається на ринку, та плани управління хімічною безпекою і заходи щодо мінімізації загроз хімічної безпеки та контролю ризиків;

3) участь в обговоренні питань щодо розміщення об'єктів, на яких виробляється або зберігається хімічна продукція;

4) відшкодування збитків, заподіяних їх здоров'ю та майну внаслідок порушення вимог хімічної безпеки;

5) вносити пропозиції щодо забезпечення хімічної безпеки та додаткових заходів для мінімізації загроз хімічної безпеки та контролю ризиків.

2. Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства зобов'язані:

1) дотримуватись вимог цього Закону та іншого законодавства у сфері управління хімічною безпекою;

2) дотримуватись правил безпечного використання хімічної продукції протягом її життєвого циклу;

3) повідомляти про порушення вимог законодавства у сфері управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

Розділ III. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

Стаття 10. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

1. До компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим у сфері управління хімічною безпекою та управління хімічними речовинами належить:

- 1) визначення порядку організації та діяльності органів управління у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;
- 2) забезпечення реалізації державної політики у сфері управління хімічною безпекою, екологічних прав громадян України, а також іноземних юридичних осіб, іноземців та осіб без громадянства;
- 3) затвердження програм у сфері управління хімічною безпекою;
- 4) організація дослідження стану забезпечення хімічної безпеки;
- 5) визначення обсягів та джерел фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;
- 6) встановлення у разі потреби більш суворих вимог, ніж ті, що діють в цілому на території України.

2. Верховна Рада Автономної Республіки Крим здійснює й інші повноваження, визначені цим та іншими законами України.

Стаття 11. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією належить:

- 1) керівництво у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;
- 2) затвердження порядку фінансування заходів з підвищення рівня хімічної безпеки, виявлення та очищення територій, забруднених хімічними речовинами;
- 3) забезпечення участі України у міжнародному співробітництві у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією;
- 4) координація робіт щодо зниження ризиків, запобігання хімічним інцидентам та хімічним аваріям, забезпечення заходів щодо ліквідації наслідків надзвичайних екологічних ситуацій, пов'язаних з небезпечною хімічною продукцією;
- 5) встановлення Порядку виявлення джерел загроз хімічній безпеці;
- 6) визначення Порядку класифікації хімічних інцидентів;
- 7) визначення Порядку проведення оцінки безпечності хімічної речовини та складання звіту про безпечність хімічної речовини;
- 8) затвердження Порядку моніторингу загроз хімічній безпеці;
- 9) встановлення Порядку створення та адміністрування Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою;
- 10) затвердження процедур та строків ідентифікації, інвентаризації та категоризації цільових об'єктів,
- 11) затвердження критеріїв та Порядку класифікації небезпеки хімічної продукції;
- 12) встановлення правил попереджувального маркування небезпечної хімічної продукції;

13) встановлення правил проведення оцінки ризиків виробництва та використання хімічної продукції;

14) затвердження Порядку державної реєстрації хімічних речовин;

15) визначення Порядку ведення Державного реєстру хімічних речовин;

16) затвердження Правил розробки паспорта безпечності хімічної продукції та його форми, а також вимоги до інструкції з безпечного використання хімічної продукції;

17) затвердження Порядку встановлення обмежень виробництва, використання або надання на ринку України хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, та Порядку формування Переліку хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати;

18) затвердження Порядків видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйної хімічної речовини; та форми документів, що додаються до заяви на їх отримання;

19) встановлення критеріїв та процедур визначення особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку;

20) встановлення Порядку ведення Переліку особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку;

21) затвердження Національного плану управління хімічною безпекою та Державної цільової програми підвищення рівня хімічної безпеки;

22) затвердження Порядку ведення Переліку достовірних іноземних інформаційних ресурсів у сфері управління хімічною безпекою;

23) встановлення порядку ведення Реєстру викидів ртуті та її сполук із джерел викидів;

24) встановлення порядку ведення Реєстру скидів ртуті та її сполук із джерел скидів;

25) затвердження Плану заходів з підготовки до виконання зобов'язань, що випливають із членства України у Мінаматській конвенції про ртуть та Плану виконання Мінаматської конвенції про ртуть;

26) затвердження Порядку надання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть;

27) визначення управління хімічною безпекою як сфери діяльності центрального органу виконавчої влади для здійснення функцій технічного регулювання.

2. Кабінет Міністрів України здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 12. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою

Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері хімічної безпеки є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я та забезпечує формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, інші органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції.

Стаття 13. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки, належить:

1) координація роботи інших уповноважених органів виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою;

2) забезпечення формування державної політики у сфері управління хімічною безпекою;

3) затвердження Порядку розроблення та затвердження регіональних планів управління хімічною безпекою;

4) затвердження Порядку розроблення планів управління хімічною безпекою та хімічними речовинами суб'єктів господарювання хімічної галузі;

5) організація розроблення стратегій, планів, програм у сфері управління хімічною безпекою;

6) укладення в передбаченому законом порядку міжвідомчих міжнародних договорів України щодо співробітництва у сфері хімічної безпеки;

7) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

8) встановлення Порядку класифікації хімічних інцидентів;

9) затвердження Порядку проведення перевірки матеріально-технічної бази для отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини;

10) затвердження Переліку пестицидів, заборонених до використання в сільському господарстві, що не можуть бути зареєстровані або перереєстровані в Україні відповідно до законодавства про пестициди і агрохімікати;

11) забезпечення обміну інформацією з відповідними органами влади інших держав та міжнародними організаціями у сфері управління хімічною безпекою;

12) участь у наданні підтримки науковим дослідженням та розробкам у сфері управління хімічною безпекою;

13) встановлення порядку визначення відповідних категорій точкових джерел викидів та скидів ртуті та її сполук;

13) встановлення порядку очищення транспортних засобів та спеціальної тари, яка використовувалась під час перевезення хімічної продукції;

14) участь у організації заходів з адаптації законодавства України у сфері управління хімічною безпекою до законодавства ЄС;

15) виконання функцій національного органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі;

16) виконання функцій національного координаційного центру Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі;

17) виконання функцій національного координаційного центру Мінаматської конвенції про ртуть;

18) виконання функцій національного координаційного центру Стратегічного підходу до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки, здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, належить:

1) реалізація державної політики у сфері управління хімічною безпекою;

2) забезпечення розроблення і виконання стратегій, планів, програм у сфері управління хімічною безпекою;

3) забезпечення виконання Державної цільової програми підвищення рівня хімічної безпеки та здійснення оцінки ефективності її виконання;

4) забезпечення розроблення Національного плану управління хімічною безпекою, організація виконання та здійснення оцінки його ефективності;

5) видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйної хімічної речовини;

6) проведення державної реєстрації хімічних речовин;

7) організація робіт щодо зниження ризиків, запобігання хімічним інцидентам та хімічним аваріям;

8) організація заходів з виявлення джерел загроз хімічній безпеці;

9) організація проведення моніторингу загроз хімічній безпеці, підготовка та оприлюднення звіту за результатами його проведення;

10) створення та адміністрування Інформаційної системи у сфері хімічної безпеки;

11) ведення Державного реєстру хімічних речовин;

12) формування та ведення Реєстру класифікації небезпек та елементів попереджувального маркування хімічних речовин

14) формування та ведення Переліку хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується;

15) формування та ведення Переліку пестицидів, заборонених до використання в сільському господарстві, що не можуть бути зареєстровані або перереєстровані в Україні відповідно до законодавства про пестициди і агрохімікати;

16) формування та ведення Переліку отруйних хімічних речовин;

17) встановлення лімітів кількості та проведення ідентифікації хімічних речовин подвійного використання та формування та ведення Переліку хімічних речовин подвійного використання;

18) організація розроблення Національного плану виконання Мінаматської конвенції про ртуть;

20) надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті, її сполук, продукції, що містить ртуть;

21) формування і ведення державного банку даних щодо безртутних альтернатив та технологій;

22) формування та ведення Реєстру скидів ртуті та її сполук із джерел скидів;

24) надання висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть;

25) організація підготовки фахівців у сфері управління хімічною безпекою;

26) забезпечення обміну інформацією з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою;

27) надання доступу до узагальнених даних у сфері управління хімічною безпекою та інформування громадськості щодо управління хімічною безпекою;

28) інформаційна та технічна підтримка компетентного органу виконавчої влади, який забезпечує виконання положень Базельської конвенції про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх видаленням,

національного органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, національного координаційного центру Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі, національного координаційного центру Мінаматської конвенції про ртуть, координаційного центру Стратегічного підходу до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні та Єдиного центру із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та речовинами;

29) участь у реалізації заходів з адаптації законодавства України у сфері управління хімічною безпекою до законодавства ЄС.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, належить:

1) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання умов виданих дозволів на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, дозволів на використання отруйної хімічної речовини, дозволів на використання альтернативної назви хімічної речовини;

2) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання вимог екологічних нормативів та за здійсненням необхідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків у цілях забезпечення охорони довкілля відповідно до результатів оцінки безпечності хімічних речовин, та/або паспортів безпечності хімічної продукції або інструкцій з безпечного використання, суб'єктами господарювання під час здійснення своєї господарської діяльності;

3) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання правил і режиму експлуатації установок, призначених для використання хімічних речовин;

4) здійснення контролю за станом виконання заходів, передбачених планами управління хімічною безпекою;

5) виявлення, обліку, оцінки та рекультивациі земельних ділянок, забруднених хімічними речовинами;

6) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я та забезпечує формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення.

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я та забезпечує формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, належить:

1) затвердження вимог до безпеки для здоров'я населення (державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти) під час виробництва або використання хімічних речовин або іншої хімічної продукції;

2) затвердження методичних настанов щодо аналізу ризику для здоров'я населення хімічних речовин або іншої хімічної продукції;

3) визначення пріоритетних заходів щодо охорони здоров'я населення від негативного впливу хімічних речовин або іншої хімічної продукції;

4) методичне забезпечення при визначенні рівня небезпечності хімічних речовин;

5) організація надання невідкладної інформаційної та медичної допомоги у випадках отруєнь, травм, хвороб, порушень роботи систем організму, спричинених несприятливим впливом хімічної продукції;

6) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

7) здійснення міжнародного співробітництва у питаннях розроблення та вдосконалення підходів до проведення оцінок впливу хімічних речовин на здоров'я населення та довкілля;

8) участь у реалізації заходів з адаптації законодавства України у сфері управління хімічною безпекою до законодавства ЄС.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я та забезпечує формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 17. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, належить:

1) здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням відповідних гігієнічних нормативів та за здійсненням необхідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків у цілях забезпечення охорони праці відповідно до результатів оцінки безпечності хімічних речовин, та/або паспортів безпечності хімічної продукції або інструкцій з безпечного використання, суб'єктами господарювання під час здійснення своєї господарської діяльності;

2) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

3) виконання заходів, передбачених планами управління хімічною безпекою.

2. Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Стаття 18. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, належить:

1) проведення державного санітарно-епідеміологічного нагляду (контролю) за дотриманням санітарного законодавства у сфері управління хімічною безпекою;

2) прийняття участі у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

3) прийняття у передбачених законом випадках рішень про вилучення з обігу хімічної продукції, яка не відповідає вимогам законодавства;

2. Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин, санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення та гігієни праці, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 19. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, належить:

1) координація та контроль за здійсненням заходів щодо захисту населення і територій у разі виникнення надзвичайних ситуацій на хімічно небезпечних об'єктах;

2) залучення підрозділів пошуково-рятувальних сил та аварійно-рятувальних служб центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та координація їх діяльності під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій державного і регіонального рівня, пов'язаних з вивільненням (викидом) небезпечних хімічних речовин;

3) забезпечення здійснення заходів щодо мінімізації ризиків виникнення надзвичайних ситуацій на хімічно небезпечних об'єктах;

4) участь у заходах з мінімізації та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних з технологічними терористичними проявами та іншими видами терористичної діяльності під час проведення антитерористичних операцій;

5) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

6) участь у реалізації заходів з адаптації законодавства України у сфері управління хімічною безпекою до законодавства ЄС.

2. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Стаття 20. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку у сфері управління хімічною безпекою віднесено попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень щодо незаконного обігу та використання отруйних хімічних речовин та особливо небезпечних хімічних речовин або будь-яких операцій поводження з ними;

2. Центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 21. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну митну політику

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну митну політику, віднесено забезпечення здійснення його територіальними органами відповідно до Митного кодексу України контролю за дотриманням суб'єктами господарювання та громадянами вимог цього Закону при переміщенні хімічної продукції через митний кордон України.

2. Центральний орган виконавчої влади, виконавчої влади, який реалізує державну митну політику, здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Стаття 22. Повноваження державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України.

1. До повноважень державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, у сфері управління хімічною безпекою віднесено:

1) попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів хімічного тероризму, запобігання терористичним актам із використанням небезпечних хімічних речовин, диверсій у суб'єктів господарювання хімічної галузі та інших об'єктах критичної інфраструктури;

2) участь в ідентифікації, інвентаризації та категоризації цільових об'єктів, у тому числі відповідно до наявності на їх території хімічних речовин подвійного використання у кількостях, що перевищують встановлені ліміти кількості;

3) участь у категоризації цільових об'єктів для визначення цільових об'єктів вищого, середнього та нижчого рівня;

4) участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці;

5) погодження Порядку формування Реєстру цільових об'єктів та його ведення;

7) погодження Порядку розроблення плану захисту цільових об'єктів суб'єктами господарювання;

8) ухвалення планів захисту цільових об'єктів;

9) організацію та здійснення заходів щодо протидії терористичним актам, диверсіям або актам несанкціонованого втручання на цільових об'єктах, а також координації діяльності суб'єктів господарювання під час нейтралізації (локалізації) загроз.

2. Державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, здійснює інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 23. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління хімічною безпекою

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління хімічною безпекою належить:

1) забезпечення реалізації державної політики України у сфері управління хімічною безпекою;

2) розроблення і затвердження регіональних планів управління хімічною безпекою;

3) забезпечення реалізації заходів Національного плану управління хімічною безпекою;

4) забезпечення фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою;

5) участь у виконанні заходів щодо запобігання та зменшення негативного впливу хімічних речовин на довкілля;

6) проведення навчань щодо забезпечення професійної підготовки та підвищення кваліфікації фахівців у сфері управління хімічною безпекою;

7) взаємодія з органами місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою;

8) надання інформації та проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи для громадськості щодо управління хімічною безпекою;

9) забезпечення надання невідкладної інформаційної та медичної допомоги у випадках отруєнь, травм, хвороб, порушень роботи систем організму, спричинених несприятливим впливом хімічної продукції;

10) організація завчасного прогнозування масштабів можливого хімічного забруднення в разі виникнення аварій на хімічно небезпечних об'єктах, розташованих на території адміністративно-територіальної одиниці, класифікації хімічно небезпечних об'єктів та адміністративно-територіальних одиниць за ступенем хімічної небезпеки;

11) організація робіт з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних з вивільненням (викидом) небезпечних хімічних речовин, а також захисту населення від наслідків таких ситуацій;

12) завчасне накопичення відповідно до законодавства і підтримання у постійній готовності засобів індивідуального захисту для населення, яке проживає у прогнозованих зонах хімічного забруднення.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації, що забезпечують реалізацію державної політики у сфері управління хімічною безпекою, здійснюють інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 24. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою належить:

1) виконання вимог законодавства про хімічну безпеку;

2) здійснення заходів щодо запобігання забруднення небезпечними хімічними речовинами, їх викидами та скидами населених пунктів та довкілля;

3) надання засобам масової інформації та громадським організаціям в межах компетенції інформації стосовно небезпечних хімічних речовин, які виробляються та використовуються на підпорядкованих адміністративних територіях, у тому числі про випадки несанкціонованого та аварійного надходження хімічних речовин у навколишнє природне середовище та вжиті щодо цього заходи;

4) організація завчасного прогнозування масштабів можливого хімічного забруднення у разі виникнення аварій на об'єктах підвищеної небезпеки та інших хімічно небезпечних об'єктах, розташованих на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, класифікації об'єктів підвищеної небезпеки та інших хімічно небезпечних об'єктів та хімічно небезпечних адміністративно-територіальних одиниць за ступенем хімічної небезпеки;

5) організація завчасного прогнозування масштабів можливого хімічного забруднення в разі виникнення аварій на хімічно небезпечних об'єктах, розташованих на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, класифікації хімічно небезпечних об'єктів та адміністративно-територіальних одиниць за ступенем хімічної небезпеки;

6) організація робіт з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних з вивільненням (викидом) небезпечних хімічних речовин, а також захисту населення від наслідків таких ситуацій;

7) виконання інших заходів у сфері управління хімічною безпекою.

2. Органи місцевого самоврядування у сфері управління хімічною безпекою здійснюють інші повноваження відповідно до закону.

Розділ IV. Забезпечення хімічної безпеки

Стаття 25. Джерела загроз хімічній безпеці

1. Основними джерелами загроз хімічній безпеці є:

1) використання у промисловості застарілих технологій, які не забезпечують належний рівень хімічної безпеки;

2) низький рівень обізнаності персоналу та населення щодо небезпек, які становлять хімічні речовини, та відповідних заходів щодо забезпечення хімічної безпеки;

3) порушення вимог щодо інформаційного супроводження хімічної продукції;

4) забруднені небезпечними хімічними речовинами або продукцією території (ділянки);

5) розробка, виробництво, імпорт та використання нових хімічних речовин, щодо яких не було проведено оцінки ризиків;

6) надання на ринку України продукції, яка містить особливо небезпечні хімічні речовини, отруйні хімічні речовини з порушенням вимог законодавства;

7) накопичення стійких органічних забруднювачів, біоаккумулятивних та токсичних хімічних речовин, а також непридатних та заборонених до використання пестицидів та агрохімікатів;

8) неналежне управління небезпечними відходами, які утворюються під час виробництва або використання хімічної продукції;

9) відсутність використання передового світового досвіду у сфері управління небезпечними відходами, відновлення забрудненого хімічними речовинами довкілля;

10) відсутність захисту цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та технологічного тероризму;

11) можливість імпорту, створення або застосування хімічної зброї.

2. Організацію заходів з виявлення джерел загроз хімічній безпеці здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

3. Порядок виявлення джерел загроз хімічній безпеці встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26. Хімічні інциденти

1. Хімічні інциденти класифікуються за характером виникнення, ступенем впливу на довкілля та здоров'я населення та тяжкості, від незначного вивільнення хімічних речовин до надзвичайних ситуацій, хімічних аварій та катастроф.

2. Порядок класифікації хімічних інцидентів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 27. Гарантія хімічної безпеки

1. Гарантія хімічної безпеки забезпечується шляхом здійснення заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків, серед яких:

1) заходи щодо забезпечення охорони здоров'я населення, у тому числі забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя та охорони праці відповідно до законодавства про охорону здоров'я, охорону праці та санітарного законодавства;

2) заходи щодо забезпечення охорони довкілля відповідно до законодавства України про охорону навколишнього природного середовища;

3) регуляторні та практичні заходи щодо забезпечення безпечності хімічної продукції, яка виробляється, імпортується або надається на ринку України, відповідно до цього Закону та законодавства України у сфері управління хімічною безпекою та у сфері технічного регулювання, а також міжнародних угод;

4) заходи щодо забезпечення безпечної експлуатації об'єктів підвищеної небезпеки відповідно до законодавства про охорону праці та промислової безпеки та у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки;

5) заходи щодо забезпечення безпечного обігу та використання засобів захисту рослин (пестицидів) відповідно до законодавства України про пестициди і агрохімікати;

6) заходи щодо забезпечення безпечного обігу та використання біоцидів (дезінфекційних засобів) відповідно до законодавства України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

7) заходи щодо безпечного поводження з відходами відповідно до законодавства про відходи;

8) здійснення моніторингу загроз хімічній безпеці;

9) проведення оцінки безпечності хімічної речовини для хімічних речовин чи іншої хімічної продукції, яка виробляється або надається на ринку України у

кількості 10 тонн на рік і більше, для визначення заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків;

10) запровадження Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою;

11) заходи запобігання технологічному тероризму, а також несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання;

12) заходи щодо обмеження використання або заборони надання на ринку України особливо небезпечних хімічних речовин, які становлять неприйнятний ризик;

13) заходи відновлення екосистем після забруднення хімічними речовинами;

14) запровадження інформаційного супроводження хімічної продукції;

15) розроблення та впровадження сучасних методів визначення небезпечних хімічних речовин у компонентах навколишнього природного середовища або організмі людини;

16) розроблення та впровадження сучасних методів ідентифікації нових хімічних речовин;

17) імплементація Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (GHS) у національне законодавство;

18) заходи соціального захисту працівників, на яких може здійснюватися вплив небезпечних хімічних речовин, та громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які проживають на забруднених територіях, або які постраждали внаслідок хімічного інциденту;

19) інші заходи захисту населення та довкілля від несприятливого впливу хімічних речовин.

Стаття 28. Оцінка безпечності хімічної речовини

1. З метою визначення необхідних практичних заходів щодо мінімізації та контролю ризиків для кожної хімічної речовини, яка виробляється або імпортується та може становити ризик з огляду на її небезпечні властивості та значну кількість виробництва або надання на ринку, проводиться оцінка безпечності хімічної речовини, яка включає наступні етапи:

1) проведення оцінки небезпеки хімічної речовини, результатом якої є:

а) класифікація небезпеки хімічної речовини;

б) визначення безпечних рівнів впливу хімічної речовини на здоров'я людини та довкілля;

2) проведення оцінки впливу хімічної речовини на людину та довкілля;

3) проведення оцінки ризиків;

4) визначення відповідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків;

5) документування всіх даних у формі звіту про безпечність хімічної речовини.

2. Оцінка безпечності хімічної речовини проводиться для хімічних речовин, які виробляються або імпортуються та надаються на ринку як такі, або у складі хімічної продукції у індивідуальній кількості 10 тонн або більше на рік.

3. Оцінка безпечності хімічної речовини проводиться до державної реєстрації хімічної речовини відповідно до статті 41 цього Закону

4. Проведення оцінки безпечності хімічної речовини та складання звіту про безпечність хімічної речовини здійснюється, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 29. Виявлення та реєстрація загроз хімічній безпеці, їх моніторинг, мінімізація та контроль ризиків.

1. Моніторинг загроз хімічній безпеці здійснюється з метою оперативного виявлення нових загроз хімічній безпеці та їх джерел, перевірки рівня загроз хімічній безпеці із відомих джерел, прийняття відповідних заходів щодо мінімізації таких загроз та ризиків, а також з метою перевірки ефективності заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці, які були реалізовані.

2. Виявлені загрози хімічній безпеці, а також заходи щодо їх мінімізації вносяться до Реєстру загроз хімічній безпеці.

3. Моніторинг загроз хімічній безпеці включає:

- 1) пошук та збір даних за ознаками наявності загроз хімічній безпеці;
- 2) аналіз отриманих даних, ранжування виявлених загроз за ступенем ризику, пошук взаємозв'язку між виявленою загрозою та її джерелом;
- 3) звітування за результатами моніторингу.

4. Ознаками наявності загроз хімічній безпеці є:

1) інформація щодо забруднення небезпечними хімічними речовинами довкілля та/або його окремих складових, отримана державною системою моніторингу довкілля;

2) інформація щодо забруднення небезпечними хімічними речовинами питної води, яка отримана внаслідок проведення моніторингу дотримання санітарних норм хімічних, бактеріологічних, радіологічних показників стану водних об'єктів, призначених для питного водопостачання, та систем питного водопостачання відповідно до законодавства;

3) інформація щодо рівня забруднюючих (небезпечних) речовин, залишків пестицидів та ветеринарних препаратів у харчових продуктах та кормах відповідно до законодавства про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження;

4) інформація щодо рівня отруйних, особливо небезпечних та інших небезпечних хімічних речовин, які становлять неприйнятний ризик у споживчій нехарчовій продукції, яка отримана за секторальними планами ринкового нагляду відповідно до законодавства України про державний ринковий нагляд і контроль продукції;

5) інформація щодо гострих та хронічних отруєнь серед населення хімічними речовинами та щодо встановлених взаємозв'язків між хворобами та

тривалим незначним впливом певних хімічних речовин, отриманих внаслідок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду відповідно до законодавства;

б) інша інформація щодо небезпек та ризиків Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою.

5. Організація моніторингу загроз хімічній безпеці здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, у порядку, який затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, щорічно надає звіт за результатами моніторингу загроз хімічній безпеці із пропозиціями щодо прийняття або вдосконалення відповідних заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків іншим уповноваженим органам центральної влади у сфері управління хімічною безпекою, а також державному органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України.

7. Уповноважені центральні органи виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою у межах своїх повноважень та компетенції приймають участь у проведенні моніторингу загроз хімічній безпеці шляхом оперативного надання відповідної інформації, яка зазначена у пункті 4 цієї статті, а також щодо інших виявлених ними ознак наявності загроз хімічній безпеці, центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

Стаття 30. Нормування у сфері управління хімічною безпекою

1. З метою гарантування хімічної безпеки та запобігання несприятливого впливу на здоров'я населення та довкілля небезпечних хімічних речовин, які мають суттєві небезпечні властивості, встановлюються та затверджуються у встановленому законодавством порядку:

1) гігієнічні нормативи (гігієнічні регламенти):

а) гранично допустимі концентрації хімічних речовин у повітрі робочої зони;

б) гранично допустимі концентрації хімічних речовин в атмосферному повітрі населених місць;

в) гранично допустимі концентрації хімічних речовин у питній воді;

г) гранично допустимі концентрації хімічних речовин у воді водних об'єктів господарсько-питного та культурно-побутового водокористування;

г) гранично допустимі концентрації хімічних речовин у воді водойм рибогосподарського призначення;

д) інші нормативи;

2) екологічні нормативи:

а) рівні гранично допустимого скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти;

- б) рівні гранично допустимих викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря із стаціонарних джерел;
- в) рівні вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах пересувних джерел забруднення атмосферного повітря;
- г) гранично допустимі концентрації хімічних речовин у ґрунті;
- г) інші нормативи;

2. Порядок розроблення та затвердження гігієнічних та екологічних нормативів, встановлюються уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою відповідно до повноважень.

Стаття 31. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою

1. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою створюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, та функціонує з метою забезпечення належного обліку, звітності, узагальнення та аналізу інформації у сфері управління хімічною безпекою, інформаційного забезпечення центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, суб'єктів господарювання хімічної галузі та громадян України, а також іноземних юридичних осіб, іноземців та осіб без громадянства для практичного вибору та здійснення заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків.

2. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою є комплексом інформаційних технологій та технологічних засобів надання, обробки, збереження, захисту та публікації інформації у сфері управління хімічною безпекою у електронному вигляді, та інформації, яка містяться у відповідних електронних базах даних.

3. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою є державною власністю. Ведення інформаційної системи сфері управління хімічною безпекою відбувається на основі програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами.

4. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою складається з підсистеми звітності, підсистеми надання адміністративних послуг і підсистеми переліків та реєстрів:

5. Підсистема звітності забезпечує отримання, аналіз та узагальнення інформації про:

1) небезпечні властивості хімічних речовин, які виробляються або використовуються на території України, а також про відповідні наявні результати оцінки безпечності хімічної речовини;

2) обсяги хімічної продукції, яка виробляється, імпортується та надається на ринку України,-

3) встановлені гігієнічні та/або екологічні нормативи для хімічних речовин;

4) виявлені хімічні інциденти та відповідні заходи реагування або захисту здоров'я населення або довкілля;

5) результати моніторингу навколишнього природного середовища;

6) результати державного санітарно-епідеміологічного нагляду;

7) результати моніторингу загроз хімічній безпеці;

8) зупинені, виведені із експлуатації або зруйновані об'єкти, на яких вироблялася, використовувалася або зберігалася хімічна продукція або її небезпечні відходи;

9) сучасні новітні технології виробництва, використання та утилізації хімічних речовин, а також про альтернативи для заміщення хімічних речовин, які є постійними джерелами загроз хімічній безпеці;

6. Підсистема надання адміністративних послуг забезпечує отримання суб'єктами господарювання адміністративних послуг з державної реєстрації хімічних речовин, отримання дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини, дозволу на виробництво та використання отруйної хімічної речовини.

7. Підсистема переліків та реєстрів включає:

1) Реєстр загроз хімічній безпеці;

2) Державний реєстр хімічних речовин;

3) Реєстр класифікації небезпек та елементів попереджувального маркування хімічних речовин;

4) Перелік особливо небезпечних хімічних речовин;

5) Перелік отруйних хімічних речовин;

6) Перелік хімічних речовин подвійного використання;

7) Реєстр цільових об'єктів;

8) Перелік особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку;

9) Перелік хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується;

10) Реєстр зупинених, виведених із експлуатації або зруйнованих об'єктів, на яких вироблялася, використовувалася або зберігалася хімічна продукція або її небезпечні відходи;

11) Реєстр сучасних новітніх технологій виробництва, використання та утилізації хімічних речовин;

12) Реєстр альтернатив заміщення хімічних речовин, які є постійними джерелами загроз хімічній безпеці;

13) інші реєстри та переліки хімічних речовин та іншої хімічної продукції, які створюються відповідно до законодавства України.

8. Інформаційна система у сфері управління хімічною безпекою містить як відкриту інформацію, так і інформацію з обмеженим доступом, та відповідає чинному законодавству України про інформацію, про захист інформації в

інформаційно-телекомунікаційних системах, про державну таємницю та про захист персональних даних.

9. Порядок створення та адміністрування Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою визначається Кабінетом Міністрів України.

10. Доступ до інформації, що міститься в Інформаційній системі у сфері управління хімічною безпекою, здійснюється через офіційний веб-сайт центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

Стаття 32. Запобігання виникненню аварій на хімічно небезпечних об'єктах та реагування на надзвичайні ситуації.

Заходи щодо мінімізації ризиків виникнення аварій та інших надзвичайних ситуацій на хімічно небезпечних об'єктах, а також ліквідація їх наслідків здійснюється відповідно до законодавства у сфері цивільного захисту та у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки.

Стаття 33. Запобігання терористичним актам та диверсіям з використанням хімічних речовин подвійного використання

1. З метою мінімізації загроз терористичних актів з використанням хімічних речовин подвійного використання здійснюються наступні заходи щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків:

1) ідентифікація хімічних речовин подвійного використання, які знаходяться на території України;

2) ідентифікація, інвентаризація та категоризація цільових об'єктів із веденням Реєстру цільових об'єктів;

3) аналіз загроз та уразливості цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем;

4) розробка планів захисту цільових об'єктів;

5) аналіз, ухвалення та корегування планів захисту цільових об'єктів;

6) заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання та інформаційних систем цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та кібер-атак відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів;

7) заходи щодо реагування на терористичний акт, диверсію або несанкціонований доступ відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів.

2. Ідентифікація хімічних речовин подвійного використання та встановлення лімітів кількості здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою на основі даних, отриманих від суб'єктів господарювання за процедури державної реєстрації хімічних речовин відповідно до статті 41 цього Закону.

3. Державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, ідентифікує цільові об'єкти відповідно до наявності на їх території хімічних речовин подвійного

використання у кількостях, що перевищують встановлені ліміти кількості, та проводить їх категоризацію для визначення цільових об'єктів вищого, середнього та нижчого рівня.

4. На основі даних щодо ідентифікованих цільових об'єктів створюється та ведеться Реєстр цільових об'єктів.

5. Порядок формування Реєстру цільових об'єктів, його ведення і встановлення Порядку розроблення плану захисту цільових об'єктів суб'єктами господарювання та їх затвердження здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Реєстр цільових об'єктів є складовою частиною інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою.

7. Суб'єкти господарювання, які виробляють, імпортують або використовують хімічні речовини подвійного використання у кількостях, що перевищують встановлені ліміти, надають державному органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, інформацію щодо:

1) хімічних речовин подвійного використання, які вони виробляють, імпортують або використовують;

2) вагової кількості для кожної хімічної речовини подвійного використання;

3) місце розташування цільових об'єктів;

4) персональні дані працівників, які мають доступ до хімічних речовин подвійного використання, або які можуть його отримати з огляду на посаду та функції.

8. Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність на ідентифікованих цільових об'єктах, або є їх власниками, проводять аналіз загроз та уразливості цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем, розробляють та надають державному органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, план захисту цільових об'єктів.

9. У разі ненадання плану захисту цільового об'єкту у передбачений строк суб'єкти господарювання несуть відповідальність відповідно до законодавства України.

10. Суб'єкти господарювання та суб'єкти, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом у межах своєї компетенції здійснюють заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання та інформаційних систем цільових об'єктів від несанкціонованого доступу та кібер-атак, а також повинні бути готовими здійснити заходи щодо реагування на терористичний акт, диверсію або несанкціонований доступ відповідно до ухвалених планів захисту цільових об'єктів..

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, розробляє та публікує керівництва щодо

аналізу загроз та уразливості цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем, щодо розробки планів захисту цільових об'єктів, а також відповідне програмне забезпечення.

12. Інформація, зазначена у цій статті, є інформацією з обмеженим доступом.

13. Суб'єкти боротьби з тероризмом для забезпечення ідентифікації та захисту цільових об'єктів координують діяльність суб'єктів господарювання.

Стаття 34. Заборона розробки, виробництва, накопичення, зберігання, застосування та порядок знищення хімічної зброї

1. Відповідно до Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення забороняється розробка, виробництво, накопичення, зберігання та застосування хімічної зброї, або її пряма чи опосередкована передача фізичними або юридичними особами на території України, а також на територіях, які знаходяться під юрисдикцією України.

2. Забороняється брати участь військовій підготовці до використання хімічної зброї, або вчиняти дії із застосуванням хімічної зброї на території України.

3. Забороняється використання у військових цілях на території України хімічних засобів боротьби з масовими заворушеннями.

4. Боєприпаси та пристрої, спеціально призначені для смертельного ураження, або заподіяння іншої шкоди за рахунок токсичних властивостей, а також будь-яке обладнання, спеціально призначене для використання безпосередньо у зв'язку із застосуванням таких боєприпасів та пристроїв, у разі їх виявлення підлягають знищенню відповідно до законодавства.

5. З метою запобігання виготовлення та використання хімічної зброї, виробництво, імпорт та експорт хімічних речовин подвійного використання, які виявляють токсичність, або які є прекурсорами для створення хімічної зброї контролюється відповідно до законодавства.

6. Інформація щодо цільових об'єктів, отримана відповідно до статті 33 цього Закону, використовується для здійснення контролю відповідно до пункту 5 цієї статті.

Стаття 35. Захист населення та довкілля від несприятливого впливу хімічних речовин

1. З метою забезпечення належного захисту здоров'я громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства окрім заходів відповідно до підпунктів 1) та 12) пункту 1 статті 27 цього Закону здійснюються такі заходи:

1) підвищення обізнаності громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства щодо джерел загроз хімічній безпеці, отруйних, особливо небезпечних та інших небезпечних хімічних речовин, які містяться в будь-якій продукції, яку вони споживають, а також небезпек, які вони становлять;

2) розробка та впровадження методів та засобів ідентифікації хімічних речовин, а також продуктів їх деструкції або перетворення, які спричинили отруєння живих організмів;

3) розробка та впровадження методів та засобів лікування та профілактики порушень здоров'я, які виникають внаслідок впливу небезпечних хімічних речовин у працівників об'єктів підвищеної небезпеки;

4) розробка та впровадження заходів невідкладної допомоги при впливі певної хімічної продукції, яка використовується населенням, а також методів подальшого лікування постраждалих;

5) розробка та впровадження регуляторних норм та методів захисту вразливих категорій населення (діти, вагітні жінки, літні люди, спортсмени та алергіки) від впливу хімічної продукції;

6) розробка, виробництво та забезпечення надання на ринку достатньої кількості сучасних надійних засобів індивідуального захисту, антидотів та інших технічних засобів захисту населення від несприятливого впливу небезпечних хімічних речовин, включаючи медичні засоби для надання першої допомоги та лікування внаслідок ураження;

7) створення та утримання достатніх державних запасів належних засобів індивідуального захисту, існуючих антидотів та технічних засобів захисту населення від впливу отруйних, токсичних, особливо небезпечних хімічних речовин, або хімічної зброї на випадок значних аварій, катастроф та терористичних актів;

8) пріоритетна ліквідація зруйнованих об'єктів підвищеної небезпеки, складів безхазяйних відходів, заборонених до використання або непридатних пестицидів, або невідомої хімічної продукції, які знаходяться у безпосередній близькості до населених пунктів або на їх території, або які є потенційним значним джерелом забруднення екосистем;

9) посилення контролю за будівництвом житлових будинків об'єктів інфраструктури, виробничих приміщень тощо на територіях, які потенційно можуть бути забруднені отруйними, особливо небезпечними та іншими небезпечними хімічними речовинами, реалізацією інженерно технічних заходів цивільного захисту а також за подальшою експлуатацією приміщень та територій, на яких були розміщені об'єкти підвищеної небезпеки або інші хімічно небезпечні об'єкти у минулому;

10) проведення досліджень у сфері пошуку взаємозв'язків між здоров'ям населення та станом довкілля.

2. З метою забезпечення захисту довкілля окрім заходів відповідно до підпункту 2) частини першої статті 27 цього Закону здійснюються такі заходи захисту довкілля від впливу небезпечної хімічної продукції:

1) створення та забезпечення функціонування підприємств для утилізації та видалення небезпечних відходів на території України;

2) розробка та впровадження належних методів якісного та кількісного виявлення у довкіллі хімічних речовин, які надаються на ринку та є токсичними

для довкілля або для людини, включаючи продукти їх абіотичної або біотичної деградації;

3) розробка відповідних методів очищення територій, забруднених хімічними речовинами, які є токсичними для навколишнього природного середовища або для людини;

4) визначення, інвентаризація та забезпечення достатнього захисту довкілля від забруднення небезпечними хімічними речовинами яких призведе до суттєвих несприятливих наслідків для здоров'я громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства та довкілля на значній території України.

3. Підвищення загальної культури населення з питань хімічної безпеки реалізується шляхом:

1) розробки та запровадження програм, спрямованих на забезпечення хімічної безпеки та раціональне використання хімічної продукції із залученням засобів масової інформації та використанням засобів мережі Інтернет;

2) розробки та впровадження спеціальних занять з питань хімічної безпеки та сталого розвитку суспільства у відповідні освітні програми та навчальні плани закладів загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти;

3) запровадження спеціальних правил рекламування небезпечної хімічної продукції.

Стаття 36. Відновлення земельних ділянок та водних об'єктів забруднених хімічними речовинами

1. Реабілітація земельних ділянок та водних об'єктів забруднених хімічними речовинами здійснюється відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища.

2. Реабілітація земельних ділянок та водних об'єктів забруднених хімічними речовинами здійснюється за розробленими програмами, в залежності від рівня забруднення хімічними речовинами на основі ризик-орієнтованого підходу наслідків такого забруднення за фактичними показниками у порівнянні з моніторинговими даними або відповідно до встановлених нормативів.

3. Якщо забруднення хімічними речовинами спричинило надзвичайну ситуацію, відновлення земельних ділянок та водних об'єктів здійснюється відповідно до законодавства про цивільний захист.

Розділ V. Вимоги до виробництва та використання хімічної продукції

Стаття 37. Класифікація небезпеки хімічної продукції

1. Для будь-якої хімічної продукції, яка виробляється або надається на ринку України, проводиться її оцінка небезпеки, на основі якої проводиться класифікація небезпеки хімічної продукції.

2. Класифікація небезпеки хімічної продукції проводиться для цілей визначення та прийняття відповідних заходів для забезпечення захисту здоров'я населення або захисту довкілля.

3. Класифікація небезпеки хімічної продукції проводиться на основі Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (GHS).

4. Хімічна продукція класифікується за відповідними класами небезпек, диференціаціями, категоріями, підкатегоріями та типами у межах класу небезпеки.

5. Хімічна продукція класифікується за такими класами небезпек:

- 1) вибухова хімічна продукція;
- 2) легкозаймисті гази;
- 3) легкозаймисті аерозолі та аерозолі;
- 4) гази, які окиснюють;
- 5) гази, які знаходяться під тиском;
- 6) легкозаймисті рідини;
- 7) легкозаймисті тверді речовини;
- 8) самореактивна хімічна продукція;
- 9) пірофорні рідини;
- 10) пірофорні тверді речовини;
- 11) хімічна продукція, яка самонагрівається;
- 12) хімічна продукція, яка при контакті з водою виділяє легкозаймисті гази;
- 13) рідини, які окиснюють;
- 14) тверді речовини, які окиснюють;
- 15) органічні пероксиди;
- 16) хімічна продукція, яка спричиняє корозію металів;
- 17) десенсибілізована вибухова хімічна продукція;
- 18) хімічна продукція, яка проявляє гостру токсичність при впливі на організм людини;
- 19) хімічна продукція, яка спричиняє ураження/подразнення шкіри;
- 20) хімічна продукція, яка спричиняє серйозні пошкодження / подразнення очей;
- 21) хімічна продукція, яка спричиняє сенсibiliзацію (алергічну реакцію) у дихальних шляхах або на шкірі;
- 22) хімічна продукція, яка має мутагенні властивості;
- 23) хімічна продукція, яка має канцерогенні властивості;
- 24) хімічна продукція, яка проявляє токсичність для репродуктивної системи людини;
- 25) хімічна продукція, яка проявляє вибіркoву токсичність для органів-мішеней та (або) систем органів при одноразовому впливі;
- 26) хімічна продукція, яка проявляє вибіркoву токсичність для органів-мішеней та (або) систем органів при багаторазовому впливі;
- 27) хімічна продукція, яка спричиняє небезпеку токсичної аспірації;
- 28) хімічна продукція, яка проявляє токсичність для водних екосистем;
- 29) хімічна продукція, яка руйнує озоновий шар.

6. Критерії та правила класифікації небезпек хімічної продукції встановлюються Кабінетом Міністрів України.

7. Класифікація небезпеки хімічної продукції проводиться виробниками або імпортерами хімічної продукції до початку виробництва хімічної продукції або надання її на ринку України.

8. Виробники або імпортери надають дані про класифікацію небезпеки для хімічних речовин, які вони надають на ринку, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

9. На основі отриманих даних про класифікацію небезпеки для хімічних речовин формується Реєстр класифікації небезпек та елементів попереджувального маркування хімічних речовин.

10. Реєстр класифікації небезпек та елементів попереджувального маркування хімічних речовин є складовою частиною інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою.

11. Відповідно до визначеної класифікації небезпеки хімічних речовин, а також потенційної можливості їх використання як таких, для свідомого завдання шкоди здоров'ю населення або довкіллю, здійснення терористичного акту, або для створення хімічної, вогнепальної, запалювальної, ракетної та самохідної підводної вибухової зброї, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, формуються наступні переліки та встановлюються особливості регулювання для таких хімічних речовин:

- 1) перелік особливо небезпечних хімічних речовин;
- 2) перелік отруйних хімічних речовин;
- 3) перелік хімічних речовин подвійного використання.

12. Порядок створення та ведення переліків відповідно до пункту 11 цієї статті визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 38. Маркування та пакування хімічної продукції

1. На упаковку або іншу тару небезпечної хімічної продукції, яка виробляється або надається на ринку України, наноситься попереджувальне маркування відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (GHS) із зазначенням наступних елементів:

- 1) назви, адреси та телефонного номеру постачальника;
- 2) номінальної кількості хімічної продукції в упаковці;
- 3) ідентифікаторів хімічної продукції;
- 4) піктограми або піктограм небезпеки;
- 5) сигнального слова;
- 6) висловів щодо видів небезпечного впливу;
- 7) висловів щодо заходів з попередження небезпечного впливу;
- 8) додаткової інформації.

2. Маркування хімічної продукції проводиться для цілей інформування користувачів хімічної продукції щодо її небезпечних властивостей та заходів з

попередження її небезпечного впливу, а також заходів реагування на несприятливий вплив.

3. Правила попереджувального маркування небезпечної хімічної продукції визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Упаковка хімічної продукції повинна відповідати наступним вимогам:

1) дизайн та конструкція упаковки повинні унеможливлювати вивільнення хімічної продукції з неї, за винятком випадків, коли додатково передбачене застосування спеціальних захисних пристроїв;

2) матеріали упаковки та кріплень не повинні бути здатними до руйнування або утворення небезпечних речовин внаслідок взаємодії з хімічною продукцією;

3) упаковка та кріплення повинні бути достатньо міцними та цілісними для унеможливлення випадкового послаблення кріплень та для забезпечення витримування механічних навантажень та напруги, які можуть виникати під час поводження з хімічною продукцією;

4) упаковка, яка обладнана змінними кріпленнями, повинна мати таку конструкцію, яка дозволяє заново зафіксувати кріплення без можливості вивільнення хімічної продукції.

5. Упаковка небезпечної хімічної продукції не повинна мати такий вигляд чи дизайн, який може приваблювати дітей або здатний викликати їх активну цікавість, який схожий на вигляд чи дизайн харчових продуктів, кормів для тварин, лікарських та косметичних засобів.

6. Надання на ринку України небезпечної хімічної продукції без попереджувального маркування забороняється.

7. Надання на ринку України хімічної продукції у упаковці, яка не відповідає вимогам цієї статті забороняється.

Стаття 39. Ідентифікація хімічних речовин

1. Для будь-якої хімічної речовини, яка виробляється, імпортується або надається на ринку України, проводиться її ідентифікація.

2. Ідентифікація хімічної речовини проводиться для цілей однозначного та чіткого позначення структури і складу хімічної речовини.

3. Відповідальними за проведення ідентифікації хімічної речовини є виробник або імпортер хімічної речовини як такої, або у складі суміші, або у складі іншої хімічної продукції.

4. Ідентифікація хімічної речовини включає:

1) визначення назви хімічної речовини відповідно до номенклатури Міжнародного союзу теоретичної та прикладної хімії (ІЮПАК) або її тривіальної назви, або іншої міжнародно визнаної назви;

2) визначення реєстраційного номера, установленого Хімічною реферативною службою (номер CAS), якщо такий існує;

3) визначення хімічної та структурної формули хімічної речовини;

4) визначення складу хімічної речовини.

5. Залежно від визначеного складу хімічної речовини додатково визначається один із наступних типів хімічної речовини:

- 1) однокомпонентна хімічна речовина;
- 2) багатокомпонентна хімічна речовина;
- 3) хімічна речовина невизначеного або змінного складу.

6. Ідентифікація хімічної речовини здійснюється за результатами аналітичного дослідження за наступними методами:

- 1) абсорбційна спектроскопія в ультрафіолетовому та видимому спектрі випромінювання (UV/Vis);
- 2) інфрачервона спектроскопія (IR);
- 3) ядерна магнітно-резонансна спектроскопія (NMR);
- 4) мас-спектроскопія (MS);
- 5) рентгенодифракційний аналіз (XRD);
- 6) рентгенофлуоресцентний аналіз (XRF);
- 7) атомно-абсорбційний спектральний аналіз (AAS);
- 8) газова хроматографія (GC);
- 9) високоефективна рідинна хроматографія (HPLC).

7. Уповноважені центральні органи виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою можуть визначати додаткові сучасні методи аналітичного дослідження хімічних речовин за необхідності.

8. Лабораторії з проведення досліджень для цілей ідентифікації хімічних речовин повинні мати акредитацію у встановленому законодавством порядку.

Стаття 40. Державна реєстрація хімічних речовин

1. Будь-яка хімічна речовина, яка виробляється, імпортується або надається на ринку України, підлягає обов'язковій державній реєстрації до надання хімічної продукції на ринку України.

2. Державна реєстрація хімічних речовин здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Підставою для проведення державної реєстрації хімічної речовини є річна сумарна вагова кількість її надання на ринку України окремим суб'єктом господарювання, як такої, або у складі іншої хімічної продукції, яка складає 1 тону на рік, або більше.

4. Суб'єкти господарювання, які є наступними у ланцюгу постачання хімічної речовини як такої, або у складі іншої хімічної продукції, не повинні проходити процедуру державної реєстрації хімічної речовини за умови проходження процедури державної реєстрації для такої хімічної речовини попереднім учасником ланцюга постачання, яка враховує річну сумарну вагову кількість використання хімічної речовини суб'єкта господарювання, який є наступними у ланцюгу постачання.

5. Для проходження процедури державної реєстрації хімічної речовини суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що

реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяву на державну реєстрацію хімічної речовини.

6. Подання суб'єктом господарювання заяви на державну реєстрацію хімічної речовини здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів, Інформаційну систему у сфері управління хімічною безпекою.

7. Заяви на державну реєстрацію хімічної речовини надаються для власних видів використання та для усіх видів використання, для яких заявник має намір надавати хімічну речовину на ринку.

8. До заяви на державну реєстрацію хімічної речовини додаються:

1) відомості про хімічну речовину:

а) назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

б) інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, аббревіатура);

в) реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (якщо існує);

г) інші ідентифікатори хімічної речовини (якщо існують);

г) хімічна і структурна формула хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул в рядку введення, якщо існує);

д) інформація щодо оптичної активності та типового співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (якщо наявна та відповідна);

е) молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;

є) ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);

ж) ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;

з) концентрація основних домішок у відсотках;

и) ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях, або у відсотках) добавок (наприклад, стабілізуючі або інгібіторні реагенти);

і) результати аналітичних досліджень, проведених з метою ідентифікації хімічної речовини відповідно до статті 39 цього Закону;

2) відомості щодо визначених видів використання хімічної речовини як такої або у складі іншої хімічної продукції, для яких надається заява на державну реєстрацію;

3) дані щодо класифікації небезпеки хімічної речовини відповідно до статті 37 цього Закону;

4) резюме досліджень небезпечних властивостей хімічної речовини, які включають опис цілей, методів, результатів та висновків цих досліджень;

5) інструкція з безпечного використання хімічної речовини;

6) звіт про безпечність хімічної речовини, як результат проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 28 цього Закону або

інформацію щодо рівнів впливу на населення та довкілля хімічної речовини, якщо проведення оцінки безпечності хімічної речовини не вимагається;

7) пропозиції щодо проведення нових випробувань хімічної речовини, якщо для проведення належної оцінки безпечності хімічної речовини необхідні результати нових випробувань;

8) запит щодо збереження конфіденційної інформації, що надається у заяві на державну реєстрацію хімічної речовини.

9. У разі, якщо заява на державну реєстрацію хімічної речовини вже була надана до розгляду іншим суб'єктом господарювання, інший суб'єкт господарювання вже пройшов процедуру державної реєстрації хімічної речовини, заявник на державну реєстрацію ідентичної хімічної речовини може посилатися на відповідні документи, які були надані раніше іншим суб'єктом господарювання, якщо він офіційно дозволяє робити такі посилання заявнику.

10. У разі, якщо суб'єкти господарювання надають заявку на державну реєстрацію для ідентичної хімічної речовини, вони повинні спільно надавати інформацію відповідно до підпунктів 3), 4), 6) та 7) пункту 8 цієї статті.

11. Правила спільного надання інформації у заявках на державну реєстрацію ідентичної хімічної речовини визначаються Кабінетом Міністрів України.

12. Форми документів, що додаються до заяви на державну реєстрацію хімічної речовини встановлюються Кабінетом Міністрів України.

13. Державна реєстрація хімічної речовини або надання відмови у державній реєстрації здійснюється протягом не більше ніж 3 місяці з дня одержання уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою, заяви на державну реєстрацію та документів, що додаються до заяви.

14. Підставами для прийняття рішення про відмову у державній реєстрації хімічної речовини є:

1) подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, що додаються до заявки на державну реєстрацію хімічної речовини, згідно із встановленим цим Законом переліком;

2) невідповідність результатів аналітичних досліджень, проведених з метою ідентифікації хімічної речовини, відомостям про хімічну речовину, які були додані до заявки на державну реєстрацію хімічної речовини, або якщо такі аналітичні дослідження були проведені за не валідними методами, які відрізняються від зазначених у статті 39 цього Закону.

15. Державна реєстрація хімічної речовини є безстроковою.

16. У разі, якщо відбулася зміна інформації, яка надавалася у документах, що додаються до заявки на державну реєстрацію, суб'єкти господарювання повинні без необґрунтованої затримки за власною ініціативою надати оновлену інформацію до уповноваженого центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою із урахуванням правил спільного надання інформації для ідентичних хімічних речовин відповідно до пункту 10 цієї статті.

17. Хімічні речовини, які не пройшли процедуру ідентифікації відповідно до статті 39 цього Закону, не допускаються до державної реєстрації.

18. Умови звільнення для певних хімічних речовин від вимоги їх державної реєстрації визначаються Кабінетом Міністрів України.

19. Державна реєстрація хімічних речовин передбачає такі типи процедур:

- 1) загальна державна реєстрація хімічної речовини;
- 2) державна реєстрація проміжної хімічної речовини;
- 3) державна реєстрація діючої речовини засобу захисту рослин або біоциду;
- 4) спрощена державна реєстрація хімічної речовини.

20. Спеціальні положення щодо державної реєстрації хімічних речовин за різними типами процедур визначаються Кабінетом Міністрів України.

21. За державну реєстрацію хімічної речовини справляється плата.

22. Базовим нормативом плати за державну реєстрацію хімічної речовини, є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день надання заявки на державну реєстрацію хімічної речовини.

23. Розмір плати розраховується з урахуванням коефіцієнтів:

1) вагової кількості хімічної речовини, яку заявник надає на ринку України, або має такий намір;

2) індивідуального чи спільного способу надання інформації, що додається до заявки;

3) типу процедури державної реєстрації хімічної речовини (загальна реєстрація, спрощена реєстрація, реєстрація проміжних хімічних речовин, реєстрація діючих речовин пестицидів (засобів захисту рослин) або біоцидів (дезінфекційних засобів)) або процедури оновлення інформації, яка надавалася у документах, що додаються до заявки на державну реєстрацію;

4) належності заявника до певних категорій суб'єктів господарювання (малого, середнього чи мікропідприємства (МСП)).

24. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:

1) Коефіцієнт вагової кількості надання хімічної речовини на ринку:

від 1 до 10 тонн на рік - 2,5;

від 10 до 100 тонн на рік - 5;

від 100 до 1000 тонн на рік - 25;

1000 тонн на рік або більше - 50;

2) Коефіцієнт способу надання інформації, що додається до заявки:

Індивідуальне надання інформації – 2;

Спільне надання інформації – 1;

3) Коефіцієнт типу процедури державної реєстрації хімічної речовини:

загальна державна реєстрація хімічної речовини - 2;

державна реєстрація проміжної хімічної речовини – 0,5;

державна реєстрація діючої речовини засобу захисту рослин або біоциду -

1;

спрощена державна реєстрація хімічної речовини.- 0,5

4) Коефіцієнт належності заявника до певних категорій суб'єктів господарювання МСП:

суб'єкт господарювання мікропідприємства - 0,25

суб'єкт господарювання малого підприємства – 0,5;

суб'єктів господарювання середнього підприємства - 0,75

суб'єкт господарювання не-МСП - 1

25. Розмір плати обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідні коефіцієнти.

Стаття 41. Державний реєстр хімічних речовин

1. Державний реєстр хімічних речовин створюється для цілей систематизації інформації про хімічні речовини, які виробляються, імпортуються або надаються на ринку України.

2. Державний реєстр хімічних речовин є складовою частиною інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою.

3. Ведення Державного реєстру хімічних речовин здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Виробництво та імпорт хімічної продукції

1. Виробництво хімічної продукції відбувається за умов, які забезпечують безпеку персоналу суб'єктів господарювання хімічної галузі, населення, яке знаходиться у зоні можливого забруднення у разі хімічного інциденту на суб'єктів господарювання хімічної галузі або технологічних викидів суб'єктів господарювання хімічної галузі, а також захист довкілля від несприятливого впливу небезпечних хімічних речовин.

2. Виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, обмежується відповідно до статті 48 цього Закону.

3. До виробництва хімічної продукції допускаються персонал, який має спеціальність й кваліфікацію відповідно до характеру виробничих робіт та процесів, знання та навички з реагування на хімічні інциденти, використання засобів індивідуального захисту та надання домедичної першої допомоги.

4. Не дозволяється допуск до робіт персоналу без відповідного спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту, а також у разі порушення правил їх застосування.

5. Перед початком виробництва хімічної продукції виробник зобов'язаний:

1) ідентифікувати всі хімічні речовини, які він виробляє та які використовує у виробничих процесах.

2) провести класифікацію небезпеки хімічної продукції, яку він виробляє, та розробити попереджувальне маркування у разі, якщо хімічна продукція була класифікована як небезпечна;

3) провести оцінку безпечності хімічної речовини для хімічних речовин, які виробляються як такі або у складі хімічної продукції у індивідуальній кількості 10 тонн або більше на рік;

4) визначити всі види використання хімічної продукції, яку він виробляє;

5) пройти процедуру державної реєстрації хімічних речовин, які він виробляє у індивідуальній кількості, що перевищує 1 тону на рік;

6) отримати дозвіл на використання отруйних хімічних речовин у разі, якщо здійснюється виробництво або використання таких хімічних речовин;

7) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводяться з ринку, у разі їх використання у якості сировини або допоміжного реагенту у виробничих процесах за умови відсутності такого дозволу у виробника такої речовини для відповідного виду використання;

8) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводяться з ринку, якщо він бажає продовжити виробництво такої речовини після початку її виведення з ринку та забезпечити використання споживачами протягом певного часу;

9) отримати дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини;

10) розробити та надати споживачу хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцію з безпечного використання в залежності від ступеня небезпечності хімічної продукції;

11) отримати від постачальника хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцією з безпечного використання та застосувати рекомендовані постачальником заходи щодо захисту персоналу суб'єктів господарювання хімічної галузі та довкілля від несприятливого впливу хімічних речовин, враховуючи конкретні умови праці, виявлені ризики для здоров'я і життя працівників та будь-які додаткові ризики, пов'язані з виробництвом хімічної продукції;

12) виконати вимоги статті 33 цього Закону у разі, у разі виробництва або використання хімічних речовин подвійного використання у кількостях, що перевищують встановлені ліміти.

6. Перед імпортом хімічної продукції імпортер зобов'язаний:

1) ідентифікувати всі хімічні речовини, які він імпортує та надає на ринку.

2) провести класифікацію небезпеки хімічної продукції, яку він імпортує, та розробити попереджувальне маркування у разі, якщо хімічна продукція була класифікована як небезпечна;

3) провести оцінку безпечності хімічних речовин, які імпортуються як такі або у складі хімічної продукції у індивідуальній кількості 10 тонн або більше на рік;

4) визначити всі види використання хімічної продукції, яку він імпортує та надає на ринку;

5) пройти процедуру державної реєстрації хімічних речовин, які він імпортує у кількості, що перевищує 1 тону на рік;

6) отримати дозвіл на використання отруйних хімічних речовин у разі, якщо здійснюється імпорт та надання на ринку або використання хоча б однієї такої речовини;

7) отримати дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо він бажає продовжити надання на ринку такої хімічної речовини (групи хімічних речовин) після початку її виведення з ринку та забезпечити використання споживачами протягом певного часу;

8) отримати дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини відповідно до законодавства;

9) надати споживачу хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцією з безпечного використання;

10) отримати від виробника хімічної продукції паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцією з безпечного використання та надати їх споживачу хімічної продукції;

11) виконати вимоги статті 33 цього Закону у разі, у разі імпорту або використання хімічних речовин подвійного використання у кількостях, що перевищують встановлені ліміти.

7. Іноземний виробник хімічної продукції може виконати вимоги до імпортерів, зазначені у пункті 6 цієї статті, призначивши для цих цілей уповноваженого представника, який є юридичною особою України, та надати імпортеру хімічної продукції всю інформацію щодо виконаних вимог, паспорт безпечності хімічної продукції або інструкцією з безпечного використання.

8. У разі застосування пункту 7 цієї статті іноземним виробником, імпортер хімічної продукції такого іноземного виробника звільняється від виконання пункту 6 цієї статті, за умови надання паспорту безпечності або інструкції з безпечного використання разом з інформацією щодо державної реєстрації хімічних речовин та отриманих дозволів споживачам.

Стаття 43. Безпечне поводження з хімічною продукцією

1. Поводження з хімічною продукцією відбувається за умов, які забезпечують її безпечність для здоров'я та життя населення і довкілля.

2. Для цілей безпечного поводження з хімічною продукцією суб'єкти господарювання та населення повинні дотримуватися таких заходів безпеки:

1) використовувати технічні засоби контролю впливу на населення та довкілля та засоби індивідуального захисту, рекомендовані виробником та зазначені у паспорті безпечності хімічної продукції або у інструкції з безпечного використання, під час поводження з хімічною продукцією та утримувати їх у належному стані;

2) нанести попереджувальне маркування на непромарковану тару, у якій зберігається небезпечна хімічна продукція;

3) використовувати попереджувальні знаки та маркування щодо небезпеки або потенційної небезпеки хімічної продукції у виробничих або інших приміщеннях, у яких зберігається або використовується хімічна продукція;

4) забезпечити дотримання особистої гігієни персоналом під час та після поводження з хімічною продукцією;

5) розробити заходи реагування на аварії та інші надзвичайні ситуації та засоби ліквідації хімічних інцидентів;

6) забезпечити інформування споживачів щодо безпечного поводження з хімічною продукцією та вжиття заходів щодо мінімізації загроз хімічній безпеці та контролю ризиків відповідно до наявних загроз.

3. Небезпечна хімічна продукція повинна супроводжуватися паспортом безпечності хімічної продукції.

4. Будь-яка хімічна продукція, яка не супроводжується паспортом безпечності хімічної продукції, повинна супроводжуватися інструкцією з безпечного використання.

5. Правила розробки паспорта безпечності хімічної продукції та його форма, а також вимоги до інструкції з безпечного використання визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Перевезення та транспортування хімічної продукції

1. Перевезення та транспортування хімічної продукції здійснюється за умов, які забезпечують її безпечність для здоров'я населення та довкілля відповідно до законодавства, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Перевезення небезпечної хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства України у сфері перевезення небезпечних вантажів залізничним, морським, річковим, автомобільним та авіаційним транспортом, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Перевезення небезпечної хімічної продукції, незалежно від того, чи вона класифікована як небезпечний вантаж чи ні, зокрема, здійснюється за таких обов'язкових умов:

1) застосування спеціального електронного обладнання для здійснення контролю перевезення небезпечної хімічної продукції та відслідковування руху транспортних засобів;

2) супроводження паспортом безпечності хімічної продукції.

4. Транспортування небезпечної хімічної продукції трубопровідним транспортом здійснюється відповідно до законодавства України в галузі трубопровідного транспорту.

5. Суб'єкти господарювання трубопровідного транспорту забезпечуються паспортом безпечності хімічної продукції для продукції, транспортування якої вони здійснюють.

Стаття 45. Надання на ринку хімічної продукції

1. Хімічна продукція, яка надається на ринку України, повинна відповідати вимогам, установленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Перед наданням хімічної продукції на ринку України виробники, імпортери, постачальники та інші суб'єкти господарювання повинні розробити заходи контролю ризиків під час її визначеного використання протягом всього життєвого циклу та надати цю інформацію споживачу хімічної продукції у вигляді паспорту безпечності хімічної продукції або інструкції з безпечного використання.

3. Обов'язковими умовами надання на ринку засобів захисту рослин (пестицидів) та дезінфекційних засобів (біоцидів) є:

1) державна реєстрація діючої речовини (діючих речовин) засобу захисту рослин або дезінфекційного засобу відповідно до статті 41 цього закону;

2) державна реєстрація засобу захисту рослин або дезінфекційного засобу (біоциду) відповідно до законодавства України;

3) забезпечення споживачів достатньою інформацією щодо безпечного використання продукції, включаючи надання паспорту безпечності хімічної продукції;

4) виконання інших вимог законодавства України, під сферу дії якого підпадають засоби захисту рослин або дезінфекційні засоби, або діяльність, яка пов'язана з ними.

Стаття 46. Управління відходами хімічної продукції

1. Управління відходами хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства України про відходи.

2. Класифікація відходів хімічної продукції здійснюється відповідно до законодавства у сфері поводження з відходами з урахуванням їх походження, складу, властивостей, концентрації та класифікації небезпеки хімічних речовин відповідно до статті 37 цього Закону.

Стаття 47. Обмеження використання хімічних речовин

1. Виробництво, використання або надання на ринку України хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, обмежуються шляхом встановлення:

1) заборон для окремих видів використання хімічних речовин або щодо надання їх на ринку України для окремих видів використання;

2) заборони імпорту продукції, яка містить хімічні речовини, які становить неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля;

3) встановлення відповідних лімітів концентрацій для хімічних речовин або груп хімічних речовин у складі хімічної продукції або виробів, або у складі іншої продукції, яка надається на ринку України.

4) встановлення інших умов використання хімічних речовин з метою контролю їх несприятливого впливу на здоров'я населення або довкілля.

2. Перелік хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких

обмежується, затверджується центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

3. Включення до Переліку хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується, здійснюється на підставі висновків, за результатами досліджень, отриманих уповноваженими органами у сфері управління хімічною безпекою.

4. Порядок встановлення обмежень виробництва, використання або надання на ринку України хімічної продукції, яка становить неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, та Порядок формування Переліку хімічних речовин, які становлять неприйнятні ризики для здоров'я населення або довкілля, які неможливо належним чином контролювати, виробництво, використання або надання на ринку України яких обмежується, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 48. Захист хімічної продукції

1. З метою сприяння захисту життя громадян, майна, продукції, виробничих процесів та інформаційних систем, мінімізації ризику здійснення терористичних актів, суб'єкти господарювання, які виробляють, зберігають, здійснюють перевезення, транспортують або використовують хімічні речовини подвійного використання, забезпечують належний рівень захисту цих хімічних речовин чи небезпечних хімічних речовин, хімічної продукції чи небезпечної хімічної продукції, яка їх містить у значній концентрації, від несанкціонованого доступу, включаючи здійснення превентивних заходів потенційних терористичних актів на виробничих об'єктах, засоби транспортування та місця зберігання таких хімічних речовин подвійного використання, та забезпечувати захист інформаційних систем від кібер-атак.

2. Забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання суб'єктами господарювання вважається належним, якщо суб'єкт господарювання виконує такі обов'язкові умови, але не обмежуючись ними:

1) впроваджує стратегію захисту виробничих об'єктів та складських приміщень, хімічної продукції та персоналу;

2) виконує вимоги відповідно до статті 33 цього Закону;

3) має достатню інформацію щодо відсутності зв'язків працівників, які мають доступ до хімічних речовин подвійного використання, або які можуть його отримати з огляду на посаду та функції, з терористичними організаціями;

4) проводить систематичні навчання персоналу з питань захисту хімічних речовин подвійного використання від несанкціонованого доступу та реагування на злочинні дії і терористичні акти;

5) зберігає документацію щодо результатів аналізу загроз та уразливості своїх цільових об'єктів, імовірності та наслідків несанкціонованого доступу до хімічних речовин подвійного використання та/або інформаційних систем, плану захисту цільових об'єктів, а також щодо заходів, які були здійснені.

3. Заходи щодо забезпечення захисту хімічних речовин подвійного використання від несанкціонованого доступу, які практично здійснюються, повинні відповідати відповідним планам захисту цільових об'єктів, ухвалених відповідно до статті 33 цього Закону.

Розділ VI. Дозвільна система у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 49. Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку.

1. Суб'єкти господарювання, які виробляють або використовують особливо небезпечні хімічні речовини, які виводяться з ринку, отримують дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку.

2. Суб'єкти господарювання не мають права виробляти, надавати на ринку або використовувати особливо небезпечні хімічні речовини, які виводяться з ринку, без отримання дозволу за винятком наступних випадків:

1) види використання, для яких особливо небезпечна хімічна речовина надається на ринку, є виключеннями для отримання дозволу;

2) не настала дата виведення особливо небезпечної хімічної речовини з ринку;

3) дата виведення особливо небезпечної хімічної речовини з ринку вже настала, але суб'єктом господарювання була надана заявка на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку за 18 місяців до настання вищезгаданої дати, проте дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, ще не був наданий;

4) отриманий дозвіл на відповідне використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, попереднім або наступним учасником ланцюга постачання;

5) у разі використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, тільки у науково-технічних та дослідно-технологічних розробках;

6) у разі використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, у складі засобів захисту рослин (пестицидів), які підпадають під сферу дії законодавства про пестициди і агрохімікати;

7) у разі використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, у складі дезінфекційних засобів (біоцидів), які підпадають під сферу дії законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

8) у разі використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, у якості моторного палива або котельного палива, які підпадають під сферу дії законодавства щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив;

9) у разі використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, у складі суміші у концентрації меншій за 0,1% за масою;

3. Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, отримують суб'єкти господарювання у разі аргументованої

необхідності продовження використання таких хімічних речовин ними та/або іншими суб'єктами господарювання протягом певного часу після початку їх виведення з ринку.

4. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

5. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Критерії та процедура визначення особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, ведення Переліку особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, визначаються Кабінетом Міністрів України.

7. Для отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяву про отримання дозволу.

8. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів, Інформаційну систему у сфері управління хімічною безпекою, а видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) цього дозволу здійснюється виключно в електронній формі.

9. Заяви на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, надаються як для власного виду використання заявника, так і для видів використання, для яких заявник має намір надавати хімічну речовину на ринку, як для одного, так і одночасно для декількох видів використання.

10. Заяви на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, надаються як для однієї хімічної речовини, так і для груп хімічних речовин.

11. До заяви про отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, додаються:

1) відомості про хімічну речовину:

а) назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

б) інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, аббревіатура);

в) реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (якщо існує);

г) інші ідентифікатори хімічної речовини (якщо існують);

г) хімічна і структурна формула хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул в рядку введення, якщо існує);

д) інформація щодо оптичної активності та типового співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (якщо наявна та відповідна);

е) молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;

є) ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);

ж) ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;

з) концентрація основних домішок у відсотках;

и) ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях, або у відсотках) добавок (наприклад, стабілізуючі або інгібіторні реагенти).

2) відомості щодо визначених видів використання хімічної речовини як такої або у складі суміші, або певного виробу, для яких надається заява на отримання дозволу;

3) звіт про безпечність хімічної речовини, як результат проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 28 цього Закону, якщо він не був наданий за процедури державної реєстрації хімічної речовини відповідно до статті 41 цього Закону;

4) результати аналізу можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, альтернативною, враховуючи технічну можливість та економічну доцільність, а також інформацію щодо науково-дослідницької діяльності заявника з цього питання;

5) план заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо альтернативні хімічні речовини або технології були визначені під час аналізу можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини альтернативною;

б) результати соціально-економічного аналізу наслідків відмови у наданні дозволу;

7) обґрунтування щодо можливості неврахування під час розгляду заяви певних ризиків для здоров'я населення та довкілля від:

а) викидів у атмосферне повітря, для яких був отриманий дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами викидів;

б) скидів у водні об'єкти, для яких був отриманий дозвіл на спеціальне водокористування.

12. У разі, якщо заява на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, вже була надана до розгляду іншим суб'єктом господарювання, або такий дозвіл вже був наданий іншому суб'єкту господарювання, заявник на отримання дозволу для такого ж виду використання для ідентичної хімічної речовини або групи хімічних речовин може посилатися на відповідні документи, які були надані раніше

іншим суб'єктом господарювання, якщо він офіційно дозволяє робити такі посилення заявнику.

13. Форми документів, що додаються до заяви на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

14. Видача або надання відмови у видачі дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється протягом не більше ніж 14 місяців з дня одержання уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою, заяви та документів, необхідних для його видачі.

15. За видачу дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, справляється плата.

16. Базовим нормативом плати за видачу дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу такого дозволу.

17. Розмір плати розраховується з урахуванням коефіцієнтів:

1) терміну дії дозволу,

2) кількості видів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку,

3) кількості особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, вказаній у заяві про отримання такого дозволу,

4) обсягів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку.

18. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:

1) Коефіцієнт терміну дії дозволу:

термін дії дозволу до 0,5 року - 1;

термін дії дозволу від 0,5 до 1 року - 2;

термін дії дозволу від 1 до 1,5 року - 3;

термін дії дозволу від 1,5 до 2 років - 5;

термін дії дозволу від 2 до 3 років - 7;

термін дії дозволу від 3 до 4 років - 10;

термін дії дозволу від 4 до 5 років - 20.

2) Коефіцієнт кількості видів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку:

кількість видів використання 1 – 1;

кількість видів використання від 1 до 3 включно – 2;

кількість видів використання від 4 до 5 включно – 3;

кількість видів використання від 6 до 7 включно – 5;

кількість видів використання від 8 до 10 включно – 7;

кількість видів використання понад 10 – 10.

3) Коефіцієнт кількості особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку, вказаній у заяві на отримання дозволу:

кількість особливо небезпечних хімічних речовин 1 – 1;
кількість особливо небезпечних хімічних речовин від 1 до 3 включно – 2;
кількість особливо небезпечних хімічних речовин від 4 до 5 включно – 3;
кількість особливо небезпечних хімічних речовин від 6 до 7 включно – 5;
кількість особливо небезпечних хімічних речовин від 8 до 10 включно – 7;
кількість особливо небезпечних хімічних речовин понад 10 – 10.

4) Коефіцієнт обсягів використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку:

обсяги використання від 0,1 до 1 тонни включно – 1;
обсяги використання від 1 до 10 тонн включно – 2,5;
обсяги використання від 10 до 100 тонн включно – 5;
обсяги використання від 100 до 1000 включно – 25;
обсяги використання понад 1000 тонн – 50.

19. Розмір плати обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідні коефіцієнти.

20. Строк дії дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, не може перевищувати п'ять років.

21. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється перевірка ефективності заходів контролю ризиків для здоров'я населення або довкілля під час використання хімічної речовини, зазначених у звіті про безпечність хімічної речовини заявника на отримання дозволу, з урахуванням даних щодо всіх викидів та можливостей вивільнення хімічної речовини, а також ризиків під час використання.

22. Перевірка ефективності заходів контролю ризиків не проводиться для:

1) хімічних речовин, для яких неможливо визначити похідні безпечні рівні впливу хімічної речовини на населення або показники прогнозованої концентрації, яка не спричиняє несприятливого ефекту, в процесі проведення оцінки безпечності хімічної речовини;

2) хімічних речовин, які визначені як стійкі, біоаккумулятивні і небезпечні для довкілля, або дуже стійкі та дуже біоаккумулятивні відповідно до критеріїв, встановлених Кабінетом Міністрів України;

3) хімічних речовин, які мають властивості ендокринних руйнівників або для яких існують достовірні наукові докази еквівалентного рівня небезпеки порівняно із небезпеками, зазначеними у цьому пункті.

23. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється розгляд результатів аналізу можливості заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, альтернативною, плану заміщення особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, інформації щодо ризиків, пов'язаних із використанням альтернативних хімічних речовин або технологій, та будь-якої іншої важливої інформації щодо можливості зниження ризиків при використанні альтернативних хімічних речовин.

24. У разі, якщо заходи контролю ризиків визначаються як неефективні, або якщо можливість заміни особливо небезпечної хімічної речовини альтернативними хімічними речовинами або технологіями відсутня, додатково здійснюється розгляд доказів того, що соціально-економічна вигода від використання хімічної речовини переважає ризики для здоров'я населення або довкілля, та соціально-економічних наслідків у разі відмови у наданні дозволу.

25. Підставами для переоформлення до дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є:

- 1) істотна зміна обставин щодо контролю ризиків для здоров'я населення або довкілля, або соціально-економічних наслідків;
- 2) отримання нової інформації щодо можливостей заміни особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, на альтернативну;
- 3) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків від використання хімічної речовини для здоров'я населення або довкілля,
- 4) накладення нових обмежень або та заборон на виробництво, використання та надання на ринку відповідно до статті 48 цього Закону для особливо небезпечної речовини, яка виводиться з ринку, яким суперечить наданий дозвіл.

26. Переоформлення дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, здійснюється протягом не більше ніж 5 місяців.-

27. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є:

- 1) подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, згідно із встановленим цим Законом переліком;
- 2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;
- 3) наявність накладених обмежень або заборон на виробництво, використання та надання на ринку відповідно до статті 48 цього Закону для особливо небезпечної речовини, яка виводиться з ринку, які протирічать отриманню дозволу.

28. Підставами для прийняття рішення про анулювання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, є:

- 1) встановлення факту надання в заяві на отримання дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;
- 2) недотримання суб'єктом господарювання показників і умов дозволу.
- 3) накладення нових обмежень або та заборон на виробництво, використання та надання на ринку відповідно до статті 48 цього Закону для

особливо небезпечної речовини, яка виводиться з ринку, яким суперечить наданий дозвіл.

4) істотна зміна обставин щодо контролю ризиків для здоров'я населення або довкілля, або соціально-економічних наслідків;

5) отримання нової інформації щодо можливостей заміни особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, на альтернативну;

6) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків від використання хімічної речовини для здоров'я населення або довкілля.

29. Суб'єкти господарювання, які отримали дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, зобов'язані:

1) виконувати умови дозволу;

2) у разі настання підстав, визначених цим Законом, забезпечити переоформлення дозволу;

3) здійснювати заходи контролю ризиків для здоров'я населення або довкілля під час використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

4) надавати номер дозволу, умови дозволу та інформацію щодо заходів контролю ризиків наступним користувачам, якщо дозвіл був отриманий для їх визначеного виду використання;

5) розмістити номер дозволу на маркуванні особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, якщо вона надається на ринку;

6) протягом доби повідомляти дозвільний орган про порушення технологічної дисципліни, виникнення хімічного інциденту, аварії та інші надзвичайні ситуації, що може призвести до отруєння населення або забруднення довкілля.

30. Дозвільний орган отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 50. Дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини

1. Суб'єкти господарювання, які використовують альтернативні назви хімічних речовин у інформаційному супроводженні хімічної продукції, отримують дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини.

2. Суб'єкти господарювання не мають права зазначати альтернативні назви хімічних речовин у попереджувальному маркуванні або в паспорті безпечності хімічної продукції без отримання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини.

3. Дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини отримують суб'єкти господарювання, які виробляють, імпортують або використовують хімічну продукцію, яка є сумішшю хімічних речовин, для певної хімічної речовини у складі такої суміші, а також якщо заявник на

отримання дозволу може аргументовано довести, що розкриття ідентифікації цієї хімічної речовини порушує права його інтелектуальної власності та порушує комерційну таємницю.

4. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

5. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини, не надається для отруйних хімічних речовин, особливо небезпечних хімічних речовин, а також для їдких хімічних речовин.

7. Для отримання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяву про отримання дозволу.

8. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів, інформаційну систему у сфері управління хімічною безпекою, а видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) цього дозволу здійснюється виключно в електронній формі.

9. До заяви про отримання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини додаються:

1) відомості про хімічну продукцію (суміш), яка містить хімічну речовину, для якої подається заява на отримання дозволу:

а) торгова назва хімічної продукції;

б) класифікація небезпеки хімічної продукції речовини відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації та маркування хімічної продукції(GHS);

2) відомості про хімічну речовину, для якої подається заява на отримання дозволу:

а) назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

б) інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, аббревіатура);

в) реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (якщо існує);

г) інші ідентифікатори хімічної речовини (якщо існують);

г) класифікація небезпеки хімічної речовини відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації та маркування хімічної продукції (GHS);

д) концентрація хімічної речовини у складі хімічної продукції у відсотках.

е) альтернативна назва хімічної речовини, яку заявник бажає використовувати замість справжньої.

3) обґрунтування надання достатньої інформації споживачу для забезпечення необхідних заходів по охороні праці професійних робітників та/або здоров'я громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства без зазначення справжньої назви хімічної речовини;

4) обґрунтування порушення прав інтелектуальної власності та недоцільності розкриття комерційної таємниці заявника у разі розкриття ідентифікації хімічної речовини у попереджувальному маркуванні або в паспорті безпечності хімічної продукції.

10. Форми документів, що додаються до заяви на отримання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини встановлюються Кабінетом Міністрів України.

11. За видачу дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини справляється плата у розмірі п'яти прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу такого дозволу.

12. Строк видачі дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини становить тридцять робочих днів з дня одержання уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері хімічної безпеки, заяви та документів, необхідних для його видачі.

13. Строк дії дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини є безстроковим.

14. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється аналіз інформації у поданих заявником документах та перевірка того, чи хімічна речовина відповідає спеціально встановленим законодавством критеріям щодо рівня її небезпечності для видачі дозволу, а також наданих обґрунтувань.

15. Підставами для переоформлення дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини є:

1) зміна класифікації безпеки хімічної речовини, для якої був наданий дозвіл;

2) збільшення ризиків на практиці, або введення в оману споживачів внаслідок використання альтернативної назви хімічної речовини.

16. Переоформлення дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини здійснюється в строк у тридцять робочих днів.

17. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини є:

1) подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини згідно із встановленим цим Законом переліком;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

3) подання заяви на отримання дозволу на використання альтернативної назви для: отруйної хімічної речовини або особливо небезпечної хімічної речовини, або для їдкої хімічної речовини.

18. Підставами для прийняття рішення про анулювання дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини є:

1) зміна класифікації небезпеки хімічної речовини, для якої був наданий дозвіл, що призвело до віднесення її до Переліку отруйних хімічних речовин, Переліку особливо небезпечних хімічних речовин, або у разі такої класифікації небезпеки:

а) хімічна продукція, яка спричиняє ураження/подразнення шкіри, Категорія 1;

б) хімічна продукція, яка спричиняє серйозні пошкодження / подразнення очей, Категорія 1;

2) недотримання суб'єктом господарювання показників і умов дозволу.

3) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків від використання хімічної речовини для здоров'я населення або довкілля.

19. Суб'єкти господарювання, які отримали дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини зобов'язані:

1) виконувати умови дозволу;

2) у разі настання підстав, визначених цим Законом, забезпечити переоформлення дозволу.

20. Дозвільний орган має право запропонувати альтернативну хімічну назву хімічної речовини під час переоформлення до дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини або під час розгляду заяви на отримання такого дозволу у разі заперечень щодо альтернативної назви, яку запропонував заявник.

21. Дозвільний орган отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 51. Дозвіл на використання отруйних хімічних речовин

1. Суб'єкти господарювання, які виробляють або використовують отруйні хімічні речовини, отримують дозвіл на використання отруйної хімічної речовини.

2. Дозвіл видається для кожної отруйної речовини із зазначенням виду (видів) її використання.

3. Суб'єкти господарювання не мають права виробляти, надавати на ринку або використовувати отруйні хімічні речовини без отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини.

4. Видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється відповідно до Закону

України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності” з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

5. Порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Для отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини суб'єкт господарювання подає до уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою заяву про отримання дозволу.

7. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів, інформаційну систему у сфері управління хімічною безпекою, а видача (відмова у видачі, переоформлення, анулювання) цього дозволу здійснюється виключно в електронній формі.

8. Заяви на отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини надаються тільки для власного виду використання заявника, включаючи виробництво.

9. Заяви на отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини, надаються як для однієї хімічної речовини, так і для груп хімічних речовин.

10. До заяви про отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини додаються:

1) відомості про хімічну речовину:

а) назва хімічної речовини відповідно до номенклатури ІЮПАК;

б) інші назви хімічної речовини (тривіальні назви, торгові назви, аббревіатура);

в) реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS) (якщо існує);

г) інші ідентифікатори хімічної речовини (якщо існують);

г) хімічна і структурна формула хімічної речовини (включаючи позначення специфікації спрощеного представлення молекул в рядку введення, якщо існує);

д) інформація щодо оптичної активності та типового співвідношення (стерео) ізомерів хімічної речовини (якщо наявна та відповідна);

е) молекулярна маса або діапазон молекулярних мас хімічної речовини;

є) ступінь чистоти хімічної речовини (концентрація основного компонента або основних компонентів у відсотках);

ж) ідентифікатори домішок, включаючи ізомери та побічні продукти;

з) концентрація основних домішок у відсотках;

и) ідентифікатори та концентрація у порядку зменшення (у мільйонних долях, або у відсотках) добавок (наприклад, стабілізуючі або інгібіторні реагенти).

2) відомості щодо визначених видів використання хімічної речовини як такої або у складі суміші, або певного виробу, для яких надається заява на отримання дозволу;

3) звіт про безпечність хімічної речовини, як результат проведеної оцінки безпечності хімічної речовини відповідно до статті 28 цього Закону, якщо він не був наданий за процедури державної реєстрації хімічної речовини відповідно до статті 41 цього Закону;

4) відомості про наявність матеріально-технічної бази для безпечного виробництва або використання отруйної хімічної речовини та здійснення необхідних заходів контролю ризиків.

11. У разі, якщо заява на отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини вже була надана до розгляду іншим суб'єктом господарювання, або такий дозвіл вже був наданий іншому суб'єкту господарювання, заявник на отримання дозволу для такого ж виду використання для ідентичної хімічної речовини або групи хімічних речовин може посилається на відповідні документи, які були надані раніше іншим суб'єктом господарювання, якщо він офіційно дозволяє робити такі посилання заявнику.

12. Форми документів, що додаються до заяви на отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини встановлюються Кабінетом Міністрів України.

13. Видача або надання відмови у видачі дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється протягом не більше ніж 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяви та документів, необхідних для його видачі.

14. За видачу дозволу на використання отруйної хімічної речовини справляється плата.

15. Базовим нормативом плати за видачу дозволу на використання отруйної хімічної речовини є розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу такого дозволу.

16. Розмір плати розраховується з урахуванням коефіцієнтів:

- 1) кількості отруйних хімічних речовин;
- 2) обсягів використання отруйних хімічних речовин;
- 3) кількості видів використання отруйних хімічних речовин.

17. Для розрахунку розміру плати встановлюються такі значення коефіцієнтів:

1) Коефіцієнт кількості отруйних речовин:

- кількість отруйних речовин 1 – 1;
- кількість отруйних речовин від 1 до 3 включно - 1,5;
- кількість отруйних речовин від 4 до 5 включно – 2;
- кількість отруйних речовин від 6 до 10 включно - 2,5;
- кількість отруйних речовин понад 10 – 3.

2) Коефіцієнт обсягів використання отруйних речовин:

- обсяг отруйних речовин до 1 тонни – 1;
- обсяг отруйних речовин від 1 до 10 тонн включно – 2;
- обсяг отруйних речовин від 11 до 40 тонн включно – 3;
- обсяг отруйних речовин від 41 до 100 тонн включно – 4;
- обсяг отруйних речовин понад 100 тонн – 5.

3) Коефіцієнт кількості видів використання отруйної речовини:

- кількість видів використання отруйної речовини 1 – 1;
- кількість видів використання отруйної речовини від 1 до 3 включно – 2;
- кількість видів використання отруйної речовини понад 3 – 3.

18. Розмір плати обчислюється шляхом множення базового нормативу плати на відповідні коефіцієнти.

19. Строк дії дозволу на використання отруйної хімічної речовини становить три роки.

20. Під час розгляду заяви про отримання (переоформлення) дозволу на використання отруйної хімічної речовини здійснюється перевірка матеріально-технічної бази.

21. Перевірка здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

22. Перевірка здійснюється за місцем провадження діяльності протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня отримання заяви.

23. Суб'єкт господарювання, який подав заяву про видачу (переоформлення) дозволу на використання отруйної хімічної речовини зобов'язаний забезпечити доступ уповноваженим особам до об'єкту.

24. За результатами перевірки складається акт у двох примірниках, які підписуються заявником та посадовою особою органу виконавчої влади, що здійснював перевірку.

25. Матеріально-технічна база для отримання дозволу на використання отруйної хімічної речовини повинна підтверджувати можливість здійснення суб'єктом господарювання необхідних заходів контролю ризиків, за яких несприятливий вплив отруйних хімічних речовин на здоров'я населення та довкілля буде зведений до мінімуму або відсутній.

26. Підставами для переоформлення дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини є:

- 1) виникнення або визначення неконтрольованих ризиків від використання хімічної речовини для здоров'я населення або довкілля;
- 2) модернізація або зміна матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання.

27. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на використання отруйної хімічної речовини є:

1) подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу на використання отруйної хімічної речовини, згідно із встановленим цим Законом переліком;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

3) недостатність матеріально-технічної бази заявника для здійснення відповідних заходів контролю ризиків.

28. Підставами для прийняття рішення про анулювання дозволу на використання отруйної хімічної речовини є:

1) встановлення факту надання в заяві про видачу дозволу на використання отруйної хімічної речовини та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

2) недотримання показників і умов дозволу;

29. Суб'єкти господарювання, які отримали дозвіл на використання отруйної хімічної речовини зобов'язані:

1) виконувати умови дозволу;

2) у разі настання підстав, визначених цим Законом, забезпечити переоформлення дозволу;

3) здійснювати заходи контролю ризиків для здоров'я населення або довкілля під час виробництва або використання отруйної хімічної речовини;

4) протягом доби повідомляти дозвільний орган про порушення технологічної дисципліни, виникнення хімічного інциденту, аварії та інші надзвичайні ситуації, що може призвести до отруєння населення або забруднення довкілля.

30. Дозвільний орган отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Розділ VII. Державний нагляд (контроль) у сфері хімічної безпеки та управління хімічною продукцією

Стаття 52. Здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

1. Видами господарської діяльності, які є предметом державного нагляду (контролю) відповідно до цього Закону, є виробництво, використання та надання на ринку хімічної продукції.

2. Органами, які уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних

ресурсів та центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці.

Стаття 53. Здійснення ринкового нагляду і контролю хімічної продукції

Органами ринкового нагляду здійснюється державний нагляд (контроль) у сфері управління хімічною продукцією відповідно до законодавства України про ринковий нагляд і контроль продукції з урахуванням положень цього Закону.

Стаття 54. Права органів, які уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією

Органи, які уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією, мають право:

а) безперешкодно відвідувати виробничі майданчики та інші місця здійснення господарської діяльності суб'єктів господарювання, на яких здійснюється виробництво та/або використання хімічної продукції;

б) отримати відповідну документацію у паперовому або електронному вигляді від суб'єкта господарювання, необхідну для здійснення державного нагляду, а саме: копії звітів про безпечність хімічної речовини, паспортів безпечності хімічної продукції, інструкції з безпечного використання, плану управління хімічною безпекою, технічної документації установок, призначених для виробництва та/або використання хімічної продукції, умов наданих дозволів на використання особливо небезпечної хімічної речовини (групи хімічних речовин), яка виводиться з ринку та/або дозволу на використання отруйних хімічних речовин, або офіційних обґрунтувань щодо ненадання певного документу;

в) видавати припис, розпорядження або інший розпорядчий документ у разі виявлення порушень суб'єктами господарювання у дотриманні вимог гігієнічних та екологічних нормативів, порушень щодо здійснення необхідних заходів щодо мінімізації (контролю) ризиків у цілях забезпечення охорони довкілля та охорони праці, а також порушень експлуатації установок, призначених для виробництва та/або використання хімічної продукції;

г) накладати адміністративні стягнення на юридичних осіб суб'єктів господарювання, винних у порушенні вимог цього Закону, в порядку, передбаченому законодавством;

г) зупиняти виробництво певної хімічної продукції (та пов'язаних виробничих процесів), якщо суб'єкт господарювання не виконав відповідний припис, розпорядження або інший розпорядчий документ у відповідний строк.

Стаття 55. Повноваження органів ринкового нагляду.

До повноважень органів ринкового нагляду належить здійснення державного ринкового нагляду за хімічною продукцією в межах сфери своєї відповідальності, а саме:

а) здійснення перевірки відповідності попереджувального маркування небезпечної хімічної продукції та її класифікації небезпеки, а також встановленим правилам нанесення попереджувального маркування;

б) здійснення перевірки державної реєстрації хімічних речовин у складі хімічної продукції, яка надається на ринку, відповідно до вимог, встановлених законодавством;

в) здійснення перевірки хімічної продукції щодо встановлених обмежень використання хімічних речовин за результатами лабораторних досліджень.

Розділ VIII. Плани і програми у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 56. Плани управління хімічною безпекою

1. Плани управління хімічною безпекою розробляються на національному та регіональному рівнях.

2. Національний та регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються на основі даних, отриманих в результаті статистичних спостережень, адміністративних даних центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, даних обліку та звітності суб'єктів господарювання, установ, організацій, а також даних Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою.

3. Національний та регіональні плани управління хімічною безпекою оприлюднюються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 57. Національний план управління хімічною безпекою

1. Національний план управління хімічною безпекою розробляється з метою визначення конкретних суспільно-політичних, інституційних, організаційно-технічних, регуляторних, технологічних заходів, спрямованих на реалізацію державної політики у сфері управління хімічною безпекою, визначення відповідальних виконавців і строків здійснення заходів, джерел і обсягів фінансового забезпечення, засобів контролю за станом здійснення заходів та процедур моніторингу результатів їх впровадження на практиці.

2. Національний план управління хімічною безпекою розробляється уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою та затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Національний план управління хімічною безпекою розробляється на період 10 років.

4. Основними розділами Національного плану управління хімічною безпекою є:

1) Результати моніторингу загроз хімічної безпеки

2) Заходи щодо забезпечення охорони праці та здоров'я населення від несприятливого впливу хімічної продукції;

3) Заходи щодо забезпечення охорони довкілля від несприятливого впливу хімічної продукції;

- 4) Заходи щодо забезпечення безпеки перевезення хімічної продукції;
 - 5) Заходи щодо підвищення рівня готовності до надзвичайних ситуацій внаслідок хімічних інцидентів, та ліквідації наслідків;
 - 6) Заходи щодо запобігання технологічному тероризму із застосуванням хімічної зброї або небезпечних хімічних речовин;
 - 7) Заходи щодо виконання Україною вимог міжнародних договорів у сфері управління хімічною безпекою.
5. Національний план управління хімічною безпекою є основою для розроблення регіональних планів управління хімічною безпекою.
6. Оцінка ефективності впровадження Національного плану управління хімічною безпекою проводиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, кожні два роки.
7. Результати оцінки ефективності виконання Національного плану управління хімічною безпекою оприлюднюються на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.
8. Участь громадськості у підготовці Національного плану управління хімічною безпекою та хімічними речовинами здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 58. Регіональні плани управління хімічною безпекою

1. Регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями для відповідної адміністративно-територіальної одиниці для кожної адміністративно-територіальної одиниці протягом року після дати затвердження та оприлюднення Національного плану управління хімічною безпекою.
2. Порядок розроблення та затвердження регіональних планів управління хімічною безпекою затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері управління хімічною безпекою.
3. Регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями та погоджуються уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою.
4. Регіональні плани управління хімічною безпекою розробляються на період у 10 років та підлягають перегляду кожні 4 роки з дати набрання чинності.
5. Регіональні плани управління хімічною безпекою оновлюються протягом шести місяців після внесення змін до Національного плану управління хімічною безпекою.

6. Цільові показники, встановлені Національним планом управління хімічною безпекою, є обов'язковими для використання у регіональних планах управління хімічною безпекою і можуть бути скориговані лише на підставі достатніх обґрунтувань.

7. Затверджені регіональні плани управління хімічною безпекою є обов'язковою умовою для фінансування з державного і обласного бюджетів заходів щодо мінімізації загроз хімічної безпеки та контролю ризиків на території відповідної області.

8. Оцінка ефективності впровадження регіональних планів управління хімічною безпекою здійснюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями кожні два роки з дати затвердження.

9. Результати оцінки виконання регіональних планів управління хімічною безпекою оприлюднюються на веб-сайті органу, яким здійснена така оцінка.

10. Участь громадськості у підготовці регіональних планів управління хімічною безпекою здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 59. Державна цільова програма підвищення рівня хімічної безпеки

1. Державна цільова програма підвищення рівня хімічної безпеки розробляється на період 10 років уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою та затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Оцінка ефективності впровадження Державної цільової програми підвищення рівня хімічної безпеки проводиться центральним органом виконавчої влади, що здійснює реалізацію державної політики у сфері управління відходами, кожні два роки на основі показників оцінки досягнення цілей та здійснення заходів.

3. Оцінка ефективності впровадження Державної цільової програми підвищення рівня хімічної безпеки оприлюднюється на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

4. Участь громадськості у підготовці Державної цільової програми підвищення рівня хімічної безпеки здійснюється відповідно до Закону.

Розділ IX. Фінансово-економічні інструменти у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 60. Фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою

1. Фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою та хімічними речовинами здійснюється за рахунок державного бюджету та коштів суб'єктів господарювання.

2. Для фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою та хімічними речовинами можуть залучатися кошти місцевих бюджетів, державних цільових фондів, благодійних фондів, добровільні внески суб'єктів

господарювання, громадян України та їх об'єднань, а також інші джерела, незаборонені законом.

Стаття 61. Економічні інструменти фінансування заходів у сфері управління хімічною безпекою

1. Для забезпечення заходів управління хімічною безпекою та хімічними речовинами впроваджуються такі економічні інструменти:

1) пільгове кредитування і субсидування проектів, спрямованих на забезпечення хімічної безпеки,

2) субвенції на впровадження передових сучасних технологій і методів управління та придбання природоохоронного устаткування;

3) прискорені строки амортизації природоохоронного устаткування.

2. Законом України можуть встановлюватися й інші економічні інструменти для управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

Стаття 62. Страхові відносини у сфері управління хімічною безпекою

1. В Україні здійснюється обов'язкове та добровільне страхування відповідальності суб'єктів господарювання у сфері управління хімічною безпекою у встановленому законодавством порядку.

2. Страхування є обов'язковою умовою для отримання дозволів на використання особливо небезпечних хімічних речовин які виводяться з ринку, дозволів на використання отруйних хімічних речовин.

3. Господарська діяльність у сфері виробництва та використання небезпечної хімічної продукції підлягає обов'язковому страхуванню, умови та порядок якого визначаються законодавством.

Розділ X. Освіта, наукові дослідження та інформаційне забезпечення у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 63. Освіта та підготовка фахівців у сфері управління хімічною безпекою

1. Підвищення культури хімічної безпеки населення і професійна підготовка спеціалістів забезпечуються загальною обов'язковою комплексною освітою та вихованням у сфері управління хімічною безпекою, в тому числі в закладах дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, а також підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів.

2. Знання з питань управління хімічною безпекою та хімічною продукцією є обов'язковою кваліфікаційною вимогою для всіх посадових осіб, діяльність яких пов'язана з виробництвом, використанням, перевезенням або утилізацією хімічної продукції, а також із діяльністю державних органів у сфері управління хімічною безпекою.

3. Заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти здійснюють підготовку спеціалістів у сфері управління хімічною безпекою з урахуванням суспільних потреб.

Стаття 64. Наукові дослідження у сфері управління хімічною безпекою

1. В Україні проводяться систематичні комплексні наукові дослідження з питань управління хімічною безпекою та хімічною продукцією з метою розроблення наукових основ їх застосування та забезпечення хімічної безпеки.

2. Координацію та узагальнення результатів цих досліджень здійснюють Національна академія наук України та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою.

Стаття 65. Безпечність використання хімічної продукції у освітній та науковій діяльності

1. Безпечність використання хімічної продукції у освітній та науковій діяльності забезпечується шляхом:

1) дотримання встановлених правил та нормативів безпеки або інструкцій з безпечного використання;

2) інформування учасників освітнього процесу про ризики використання та небезпечні властивості хімічних речовин та іншої хімічної продукції, яку вони використовують у освітній або науковій діяльності;

3) забезпечення належного обладнання та устаткування освітніх, наукових та дослідницьких установ та лабораторій;

4) встановлення відповідальності за недотримання встановлених вимог безпечного використання хімічної продукції, охорони праці та охорони довкілля під час здійснення освітньої або наукової діяльності.

Стаття 66. Інформаційне забезпечення у сфері управління хімічною безпекою

1. Інформаційне забезпечення у сфері управління хімічною безпекою уповноважених центральних органів виконавчої влади у сфері управління хімічною безпекою, суб'єктів господарювання та громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства здійснюється шляхом використання Інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою, яка запроваджується відповідно до статті 31 цього Закону.

2. Додатково забезпечення необхідною інформацією щодо інновацій у сфері управління хімічною безпекою державних освітніх та наукових установ здійснюється шляхом надання їм безкоштовного доступу до відповідних достовірних іноземних інформаційних ресурсів у електронному вигляді.

3. Порядок ведення Переліку достовірних інформаційних ресурсів у сфері управління хімічною безпекою визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, додатково забезпечує громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства необхідною інформацією щодо хімічних речовин, які надаються на ринку, та інструкціями користування інформаційної системи у сфері управління хімічною безпекою у зрозумілій словесній формі для широкого загалу у електронному вигляді.

5. Суб'єкти господарювання забезпечують наступних користувачів хімічної продукції та споживачів широкого загалу інформацією щодо небезпеки, яку становить хімічна продукція та заходів, які необхідно здійснити для забезпечення її безпечного використання шляхом надання паспорту безпечності хімічної продукції або інструкції з безпечного використання.

Стаття 67. Доступ громадськості до інформації у сфері управління хімічною безпекою

Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства та їх об'єднання забезпечуються відкритим доступом у електронному вигляді до інформації, яка міститься у інформаційній системі у сфері управління хімічною безпекою, та яка не є інформацією з обмеженим доступом, відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Розділ XI. Відповідальність за порушення законодавства у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 68. Порушення у сфері управління хімічною безпекою

1. Особи, винні в порушенні законодавства про хімічну безпеку, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільну чи кримінальну відповідальність за:

1) порушення вимог законодавства у сфері управління хімічною безпекою, що призвело або може призвести до забруднення довкілля, прямого чи опосередкованого шкідливого впливу на здоров'я населення та економічних збитків;

2) виробництво хімічних речовин або їх використання, які не пройшли процедуру державної реєстрації та наявності дозвільних документів, передбачених цим Законом;

3) передачу хімічних речовин з порушенням установлених правил на зберігання чи для використання суб'єктів господарювання, що не мають відповідного дозволу, як передбачено цим Законом;

4) порушення порядку імпорту, експорту та транзиту через її територію хімічних речовин та іншої хімічної продукції;

5) невиконання розпоряджень та приписів органів, що здійснюють державний контроль та нагляд у сфері управління хімічною безпекою;

6) приховування або відмова від надання повної та достовірної інформації щодо виробництва небезпечних хімічних речовин, їх використання та зберігання, в тому числі щодо аварійних скидів та викидів;

7) невиконання вимог щодо попередження аварій та ліквідації їх наслідків, які сталися при виробництві або використанні хімічної продукції, а також приховування інформації про хімічні інциденти;

8) приховування від населення або фальсифікацію інформації про екологічний стан території, відведеної для виробництва хімічної продукції;

2. Законами України може бути встановлено відповідальність і за інші правопорушення законодавства щодо поводження з хімічними речовинами.

Стаття 69. Відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства у сфері управління хімічною безпекою

1. Шкода, заподіяна внаслідок порушення законодавства про управління хімічною безпекою та хімічною продукцією, підлягає компенсації в повному обсязі.

2. Суб'єкти господарювання та громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства зобов'язані відшкодувати збитки, заподіяні ними внаслідок порушення законодавства у сфері управління хімічною безпекою, в порядку і розмірах встановлених законодавством України.

3. Суб'єкти господарювання та громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства зобов'язані ліквідувати негативні наслідки, заподіяні навколишньому природному середовищу за власний рахунок.

Стаття 70. Вирішення спорів у сфері управління хімічною безпекою

Спори, що виникають у сфері управління хімічною безпекою, під час виробництва, використання, зберігання чи перевезення хімічної продукції, вирішуються судом у встановленому законодавством порядку.

Розділ XII. Міжнародне співробітництво у сфері управління хімічною безпекою

Стаття 71. Участь України у міжнародному співробітництві у сфері управління хімічною безпекою

1. Україна бере участь в міжнародному співробітництві у сфері управління відходами відповідно до норм міжнародного права.

2. Міжнародне співробітництво України у сфері управління хімічною безпекою здійснюється шляхом укладання міжнародних договорів, участі в міжнародних програмах і проектах, у процесах міждержавного обміну інформацією та передовим досвідом у цілях забезпечення належного управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

3. У разі коли міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 72. Виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Роттердамській конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що випливають із її членства в Роттердамській конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі здійснює національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених цією Конвенцією.

2. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, забезпечує:

1) надання Секретаріату Конвенції повідомлень щодо встановлених відповідно до цього Закону суворих обмежень використання чи заборон хімічних речовин, хімічних речовин у складі продукції, а також щодо внесення діючих речовин пестицидів (засобів захисту рослин) та пестицидних препаратів у Переліку пестицидів, заборонених до використання в сільському господарстві, що не можуть бути зареєстровані або перереєстровані в Україні відповідно до законодавства про пестициди і агрохімікати, а також щодо інших встановлених суворих обмежень використання або заборон хімічних речовин відповідно до законодавства;

2) надання Секретаріату Конвенції повідомлення про рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів), які включені у Додаток III до Конвенції;

3) надання Сторонам Конвенції повідомлення щодо експорту хімічних речовин або хімічних речовин у складі продукції, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до цього Закону, діючих речовин хімічних засобів захисту рослин (пестицидів) та пестицидних препаратів, внесених у Перелік пестицидів, заборонених до використання в сільському господарстві, що не можуть бути зареєстровані або перереєстровані в Україні відповідно до законодавства України про пестициди і агрохімікати, або хімічних речовин, для яких встановлені інші суворі обмеження використання або заборони відповідно законодавства;

4) відповідно до законодавства обмін науковою, технічною, економічною і правовою інформацією щодо небезпечних властивостей хімічних речовин, правил їх безпечного використання, результатів оцінки безпечності хімічних речовин з національними органами Сторін Конвенції, центральними органами виконавчої влади, суб'єктами господарювання, іншими заінтересованими суб'єктами, а також інформацією щодо встановлених суворих обмежень використання або заборон хімічних речовин, а також рішень щодо заборони або дозволу імпорту хімічних речовин, які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі.

3. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, через Інформаційну систему у сфері управління хімічною безпекою забезпечує інформування центральних органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання, інших заінтересованих суб'єктів з питань:

- 1) встановлених нових суворих обмежень використання чи заборон хімічних речовин у певних країнах, які є Стороною Роттердамської конвенції;
- 2) внесення нової хімічної речовини або пестициду у Додаток III до Роттердамської конвенції;
- 3) отриманих повідомлень про запланований експорт із країн, які є стороною Роттердамської конвенції хімічних речовин, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони у цих країнах;
- 4) експорту та імпорту хімічних речовин, які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції або для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони в Україні, які здійснюються національними суб'єктами господарювання.

4. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, виконує інші функції відповідно до зобов'язань України, що випливають з її членства у цій Конвенції.

Стаття 73. Надання Секретаріату Конвенції повідомлень щодо встановлених суворих обмежень використання чи заборон хімічної речовини.

1. При встановленні відповідно до законодавства України суворого обмеження використання чи заборони хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, протягом одного місяця від дати встановлення суворого обмеження використання чи заборони хімічної речовини надсилає Секретаріату Конвенції окреме повідомлення щодо суворого обмеження використання чи заборони хімічної речовини або пестициду.

2. Повідомлення щодо суворого обмеження використання чи заборони хімічної речовини або пестициду не надсилається, якщо хімічна речовина, хімічна речовина у складі продукції, діюча речовина пестициду або пестицидний препарат включена у Додаток III до Роттердамської конвенції.

3. Для підготовки повідомлення, зазначеного у частині першій цієї статті, Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, отримує від центральних органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання, інших заінтересованих суб'єктів необхідну інформацію.

Стаття 74. Надання Секретаріату Конвенції повідомлення про рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів), включених у Додаток III до Роттердамської конвенції.

1. Для кожної хімічної речовини або пестициду, які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції, Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, приймає рішення щодо імпорту хімічної речовини (або пестициду).

2. При прийнятті рішення щодо імпорту хімічної речовини або пестициду враховуються встановлені обмеження використання або заборони хімічних речовин на території України та заборони або обмеження імпорту, а також результати оцінки безпечності хімічної речовини.

3. Рішення щодо імпорту хімічної речовини (або пестициду) може бути прийняте шляхом:

- 1) дозволу імпорту хімічної речовини (або пестициду);
- 2) заборони імпорту хімічної речовини (або пестициду);
- 3) дозволу імпорту хімічної речовини (або пестициду) за певних умов;

4) прийняття проміжного рішення, з наданням дозволу імпорту або заборони імпорту, із запитом додаткової інформації, необхідної для проведення оцінки безпечності хімічної речовини, якщо рішення не може бути прийнятим у встановлений строк.

4. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, надсилає Секретаріату Конвенції повідомлення про рішення щодо імпорту хімічної речовини (або пестициду), яка включена у Додаток III до Роттердамської конвенції, не пізніше дев'яти місяців від дати включення хімічної речовини або пестициду у Додаток III до Роттердамської конвенції.

5. Для хімічних речовин або пестицидів, включених у Додаток III до Роттердамської конвенції, для яких до набрання чинності цим Законом не було надано повідомлення про рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів), включених у Додаток III до Роттердамської конвенції, такі повідомлення надсилаються Секретаріату Конвенції протягом одного року від дати набрання чинності цим Законом.

6. Про будь-які зміни у рішеннях щодо імпорту хімічної речовини (або пестициду) Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, невідкладно інформує Секретаріат Конвенції шляхом надсилання

оновлених повідомлень про рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів, включених у Додаток III до Роттердамської конвенції).

Стаття 75. Експорт хімічних речовин, включених у Додаток III до Роттердамської конвенції.

1. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, надає суб'єктам господарювання, які планують здійснити експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, за їх запитом інформацію щодо наданих Секретаріатом Конвенції повідомлень Сторін Конвенції про їх рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів), включених у Додаток III до Роттердамської конвенції.

2. Експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, включених у Додаток III до Роттердамської конвенції, не допускається до Сторін Конвенції, які не надали Секретаріату Конвенції повідомлення про їх рішення щодо імпорту хімічних речовин (або пестицидів), включених у Додаток III до Роттердамської конвенції, або Сторони Конвенції надали таке повідомлення про рішення не дозволяти імпорт, за винятком таких випадків:

1) хімічна речовина, діюча речовина пестициду або пестицидний препарат у встановленому порядку зареєстрована у Стороні імпорту;

2) Секретаріату Конвенції надана достовірна інформація про застосування чи імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату Стороною імпорту у минулому, при цьому Сторона імпорту не здійснювала заходів щодо заборони або суворого обмеження її використання чи імпорту;

3) на запит суб'єкта господарювання, який планує здійснити експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, через Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, Сторона імпорту надала згоду на його здійснення.

Стаття 76. Процедура надання Сторонам Конвенції повідомлення про експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України.

1. Суб'єкти господарювання, які планують здійснити експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або

пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, до першої експортної поставки (а надалі щорічно) надають Національному органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, інформацію, необхідну для підготовки, повідомлення про експорт хімічної речовини або пестициду, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, Стороні Конвенції, у яку планується здійснення експорту.

2. Інформація, зазначена у частині першій цієї статті, повинна містити:

1) назву суб'єкта господарювання-резидента України, який планує здійснити експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

2) назву суб'єкта господарювання-нерезидента України, який планує здійснити імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

3) назву хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, відповідно до номенклатури ІЮПАК, або її тривіальну назву, або іншу міжнародно визнану назву, реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS), якщо такий існує, торгову назву продукції, у складі якої експортується хімічна речовина;

4) масову кількість (тонн) запланованого експорту хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

5) концентрацію хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини у складі пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України (для випадків експорту хімічної речовини у складі продукції, пестицидного препарату);

6) заплановану дату здійснення експортної поставки хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

7) відомості про види використання суб'єктом господарювання-нерезидентом України, який планує здійснити імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або

пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України;

8) відомості про заходи безпечного використання, спрямовані на зменшення несприятливого впливу хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України.

3. Для підготовки повідомлення про експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, отримує від центральних органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання, інших заінтересованих суб'єктів необхідну інформацію.

4. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, до першої експортної поставки (а надалі щорічно) надсилає Стороні Конвенції, у яку планується здійснення експорту, повідомлення про експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України.

5. Національний орган, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, надсилає Стороні Конвенції, у яку планується здійснення експорту, повторне повідомлення про експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, якщо протягом одного місяця не отримує підтвердження від Сторони Конвенції.

6. Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та речовинами формує в інформаційній системі у сфері управління хімічною безпекою Реєстр повідомлень про експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України.

Стаття 77. Надання суб'єктами господарювання повідомлення про імпорт хімічної речовини (або пестициду), для якої встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції.

1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції, за один місяць до запланованої дати імпорту (а надалі - щорічно) надають Національному органу, який уповноважений виступати від імені України при виконанні адміністративних функцій, передбачених Роттердамською конвенцією про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, повідомлення про імпорт хімічної речовини (або пестициду), для якої встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції, яке містить таку інформацію:

1) назву суб'єкта господарювання-резидента України, який планує здійснити імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

2) назву суб'єкта господарювання-нерезидента України, який планує здійснити експорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

3) назву хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції, відповідно до номенклатури ІЮПАК, або її тривіальну назву, або іншу міжнародно визнану назву, реєстраційний номер, установлений Хімічною реферативною службою (номер CAS), якщо такий існує, торгову назву продукції, у складі якої імпортується хімічна речовина;

4) масову кількість (тонн) запланованого імпорту хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

5) концентрацію хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини у складі пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які

включені у Додаток III до Роттердамської конвенції, (для випадків імпорту хімічної речовини у складі продукції, пестицидного препарату);

6) заплановану дату здійснення імпортової поставки хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

7) відомості про види використання суб'єктом господарювання-резидентом України, який планує здійснити імпорт, хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України, або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції;

8) відомості про заходи безпечного використання, спрямовані на зменшення несприятливого впливу хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження використання чи заборони відповідно до законодавства України або які включені у Додаток III до Роттердамської конвенції.

2. Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та речовинами формує в інформаційній системі у сфері управління хімічною безпекою Реєстр повідомлень про імпорт хімічної речовини, хімічної речовини у складі продукції, діючої речовини пестициду або пестицидного препарату, для яких встановлені суворі обмеження чи заборони використання.

Стаття 78. Виконання зобов'язань, що впливають із членства України в Стокгольмській конвенції про стійкі органічні забруднювачі

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що впливають із її членства в Стокгольмській конвенції про стійкі органічні забруднювачі здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр розробляє, переглядає та оновлює Національний план виконання Стокгольмської конвенції про стійкі органічні забруднювачі, забезпечує інформування та обмін інформацією у порядку, визначеному цією Конвенцією.

3. Національний координаційний центр виконує інші функції відповідно до зобов'язань України, що впливають з її членства у цій Конвенції.

Стаття 79. Виконання зобов'язань, що впливають із членства України в Мінаматській конвенції про ртуть

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що впливають із її членства в Мінаматській конвенції про ртуть здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр розробляє, переглядає та оновлює Національний план заходів з підготовки до виконання зобов'язань, що випливають із членства України у Мінаматській конвенції про ртуть, забезпечує інформування та обмін інформацією у порядку, визначеному цією Конвенцією.

3. Національний координаційний центр виконує інші функції відповідно до зобов'язань України, що випливають з її членства у цій Конвенції.

Стаття 80. Особливості та обмеження щодо видобутку ртуті

1. Первинний видобуток ртуті та дослідно-промислова розробка родовищ ртуті, якщо вони не здійснювалися на дату набуття чинності Мінаматською конвенцією про ртуть для України, забороняється.

2. Продовження видобутку ртуті та дослідно-промислової розробки існуючих родовищ ртуті дозволяється на строк до п'ятнадцяти років після дати набрання чинності Мінаматською конвенцією про ртуть для України у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 81. Особливості транскордонного перевезення ртуті та її сполук

1. Транскордонні перевезення ртуті та її сполук здійснюється на підставі письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук надається до запланованої дати їх першого перевезення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, безоплатно протягом 60 робочих днів.

Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (переоформлення, анулювання) письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук здійснюється в паперовій та електронній формі через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування.

До заяви про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук додаються:

Для експорту ртуті та її сполук:

інформація про необхідну кількість заповнених бланків повідомлення (примірники, призначені для компетентних органів держав імпорту заповнюються мовою, прийнятною для цих держав);

відомості про кількість ртуті та її сполук;

відомості про походження ртуті та її сполук;

відомості про подальше використання ртуті та її сполук в державі імпорту;

відомості про наявність згоди держави імпорту;

відомості про виконання вимог Мінаматської конвенції про ртуть, необхідних для ввезення ртуті, в державі імпорту;

засвідчену належним чином копію контракту між експортером та особою, що відповідає за подальше поводження з ртуттю;

опис шляху перевезення ртуті та її сполук;
 інформація про орієнтовний термін транскордонного перевезення;
 відомості про обов'язкове страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів;

для імпорту ртуті та її сполук;
 оригінал повідомлення держави експорту;
 відомості про кількість ртуті та її сполук;
 відомості про походження ртуті та її сполук;
 відомості про подальше використання ртуті в державі імпорту;
 відомості про виконання вимог Мінаматської конвенції про ртуть, необхідних для ввезення ртуті, в державі імпорту;

засвідчену належним чином копію контракту між експортером та особою, що відповідає за подальше поводження з ртуттю та її сполуками;

опис шляху перевезення ртуті та її сполук;
 інформація про орієнтовний термін транскордонного перевезення;
 відомості про обов'язкове страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів.

Підставами для прийняття рішення про відмову у наданні письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук є:

недостовірність вказаних даних у документах, поданих для видачі письмової згоди (повідомлення);

подання документів, необхідних для видачі письмової згоди (повідомлення), не в повному обсязі та/або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам.

Термін дії письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук становить один рік.

Підставами для прийняття рішення про анулювання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті, крім випадків, передбачених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», є:

встановлення факту надання в заяві про видачу письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

порушення умов письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук.

Підставами для переоформлення письмової згоди (повідомлення) є:

зміна опису шляху транспортування;

зміна перевізника ртуті та її сполук;

зміна виду перевезення.

Переоформлення письмової згоди (повідомлення) здійснюється безоплатно протягом 30 робочих днів за заявою, до якої додається письмова згода

(повідомлення), яка підлягає переоформленню, та документи за переліком для отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті.

Підставами для прийняття рішення про відмову у переоформленні письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті є:

недостовірність вказаних даних у документах, поданих для видачу письмової згоди (повідомлення);

подання документів, необхідних для видачу письмової згоди (повідомлення), не в повному обсязі та/або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам.

2. Положення цієї статті не поширюються на:

обсяги ртуті та її сполук, які будуть використовуватися для лабораторних досліджень або в якості еталонного стандарту;

обсяги ртуті у концентрації меншій за 0,1% за масою ртуті природного походження, які присутні в нертутних металах, рудах або корисних копалинах, включаючи вугілля, та продукцію, отриману з них;

обсяги ртуті у складі хімічної продукції у концентрації меншій за 0,1% за масою ртуті;

продукції, що містить ртуть, за винятком позицій, включених до Додатку А до Мінаматської конвенції про ртуть.

Стаття 82. Загальні обмеження та вимоги до продукції, що містить ртуть

1. Виробництво, імпорт або експорт продукції, що містить ртуть, яка включена до частини I додатку А до Мінаматської конвенції про ртуть, підлягає припиненню з 2022 року.

2. Вимоги цієї статті не поширюється на:

1) продукцію, необхідну для захисту цивільного населення та використання у військових цілях;

2) продукцію для досліджень, калібрування приладів, для застосування в якості еталону;

3) перемикачі та реле, люмінесцентні лампи з холодним катодом та люмінесцентні лампи із зовнішнім електродом для електронних дисплеїв, вимірювальні пристрої у разі відсутності прийнятних безртутних альтернатив;

4) продукцію, що використовується в релігійних обрядах;

5) вакцини, які містять тіомерсал у якості консервантів.

Виробництво, імпорт або експорт продукції, що містить ртуть, здійснюються на підставі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть.

Висновок щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, визначеної в частині другій цієї статті, надає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, на підставі висновків центральних органів виконавчої влади у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Для видачі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, суб'єкт господарювання подає до

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяву про видачу висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть.

Подання суб'єктом господарювання заяви про видачу (переоформлення, анулювання) висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть здійснюється в паперовій та електронній формі через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування.

До заяви про видачу висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, додаються:

копія зовнішньоекономічного договору або контракту щодо транскордонного перевезення продукції, що містить ртуть;

відомості про походження і склад продукції, що містить ртуть, яка є об'єктом транскордонного перевезення;

відомості про виробництво продукції, що містить ртуть;

висновки центральних органів виконавчої влади щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, необхідної для захисту цивільного населення та використання у військових цілях; для досліджень, калібрування приладів, для застосування в якості еталону, перемикачі та реле, люмінесцентні лампи з холодним катодом та люмінесцентні лампи із зовнішнім електродом для електронних дисплеїв, вимірювальні пристрої у разі відсутності прийнятних безртутних альтернатив; використання в традиційній або релігійній практиці; вакцин, які містять тіомерсал у якості консервантів.

Термін дії висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, становить один рік.

Підставами для прийняття рішення про відмову у наданні щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, є:

недостовірність вказаних даних у документах, поданих для видачі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть;

подання документів, необхідних для видачу висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть не в повному обсязі або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам.

Видача або надання відмови у видачі висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, здійснюється безоплатно протягом 30 робочих днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, заяви та документів, необхідних для його видачі.

3. Включення продукції, що містить ртуть, виробництво, імпорт або експорт якої заборонений відповідно до вимог цієї статті, до складеної продукції забороняється.

Стаття 83. Загальні вимоги та обмеження для виробничих процесів, у яких використовується ртуть або сполуки ртуті

1. Забороняється використання ртуті або сполук ртуті у таких виробничих процесах:

- з 2022 - виробництво ацетальдегіду, у якому ртуть або сполуки ртуті використовуються в якості каталізатора;
- з 2025 року - хлорно-лужне виробництво.

2. Підлягає обмеженню використання ртуті та її сполук у виробничих процесах:

- виробництво мономеру вінілхлориду;
- виробництво метилату або етилату натрію або калію;
- виробництво поліуретану із застосуванням каталізаторів, що містять ртуть.

3. Для обмеження використання ртуті та сполук ртуті у цих виробничих процесах вживаються такі заходи:

скорочення використання ртуті в розрахунку на одиницю продукції на 50% до 2022 року порівняно з обсягом використання в 2010 році;

сприяння заходам зі скорочення чи заборони використання ртуті, отриманої в результаті первинного видобутку ртуті;

вжиття заходів для скорочення викидів та скидів ртуті в навколишнє природне середовище;

надання підтримки науковим дослідженням та розробкам у сфері безртутних каталізаторів і процесів.

4. Забороняється використання ртуті або сполук ртуті на об'єктах, що введені в експлуатацію після набрання чинності цим Законом, у виробничих процесах, зазначених у частині третій цієї статті, крім виробництва поліуретану із застосуванням каталізаторів, що містять ртуть.

5. Забороняється створення будь-яких об'єктів, які використовують будь-який інший виробничий процес, при якому використовується ртуть або сполуки ртуті, якщо він не був введений в експлуатацію до дати набрання чинності цим Законом.

Створення об'єктів, визначених абзацом першим цього пункту, дозволяється лише за умови відсутності безртутних альтернатив, які технічно та економічно можуть бути впроваджені, та у випадку, якщо виробничий процес забезпечує істотні переваги для навколишнього природного середовища та здоров'я людини, що встановлюється за результатами проведення оцінки впливу на довкілля відповідно до закону.

Стаття 84. Загальні вимоги та обмеження щодо викидів ртуті або сполук ртуті

1. Підлягають обмеженню викиди ртуті або сполук ртуті з таких джерел викидів:

- вугільні електростанції;
- вугільні промислові котлоагрегати;

- плавильні та прожарюючі процеси, які застосовуються у виробництві кольорових металів;
- сміттєспалювальні об'єкти;
- об'єкти виробництва цементного клінкеру.

2. Протягом десяти років після дати набрання чинності цим Законом для існуючих джерел викидів Кабінет Міністрів України затверджує план заходів щодо:

встановлення кількісних цільових показників для контролю і скорочення викидів із відповідних джерел;

встановлення граничних значень викидів для контролю і скорочення викидів із відповідних джерел;

використання найкращих наявних методів та найкращих видів природоохоронної діяльності для обмеження викидів із відповідних джерел;

реалізації стратегії обмеження викидів широкого кола забруднювачів, яка забезпечить супутні вигоди для обмеження викидів ртуті;

вжиття альтернативних заходів щодо скорочення викидів із відповідних джерел.

3. Протягом п'яти років після дати набрання чинності цим Законом центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою створюється та в подальшому постійно ведеться Реєстр викидів із джерел викидів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 85. Загальні вимоги та обмеження щодо скидів ртуті та сполук ртуті

1. Підлягають обмеженню скиди ртуті або сполук ртуті з джерел скидів шляхом:

встановлення граничних значень для обмеження скидів з джерел скидів;

використання найкращих доступних технологій та методів управління для обмеження скидів із джерел скидів;

вжиття альтернативних заходів щодо скорочення скидів із відповідних джерел.

2. Протягом трьох років після дати набуття чинності цим Законом визначаються відповідні категорії точкових джерел скидів ртуті та її сполук у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Протягом чотирьох років після дати набуття чинності цим Законом, Кабінет Міністрів України затверджує план заходів з обмеження скидів ртуті та її сполук.

4. Протягом п'яти років після дати набрання чинності цим Законом та в подальшому постійно ведеться Реєстр скидів ртуті та її сполук із джерел скидів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 86. Вимоги до екологічно безпечного тимчасового зберігання ртуті, за виключенням відходів ртуті

Тимчасове зберігання ртуті або сполук ртуті, призначених для використання у спосіб, дозволений Мінаматською конвенцією про ртуть, здійснюється із додержанням санітарних та екологічних норм у спосіб, що забезпечує безпеку для навколишнього природного середовища та здоров'я населення.

Стаття 87. Виконання зобов'язань, що впливають із участі України в Стратегічному підході до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що впливають із її членства в Стратегічному підході до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні здійснює національний координаційний центр.

2. Національний координаційний центр забезпечує інформування та обмін інформацією у визначеному порядку.

3. Національний координаційний центр виконує інші функції відповідно до зобов'язань України, що впливають з її членства у Стратегічному підході до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні.

Стаття 88. Виконання зобов'язань, що впливають із членства України в Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення

1. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, що впливають із її членства в Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення здійснює національний орган, який виступає як координаційний центр.

2. Національний координаційний центр забезпечує інформування та обмін інформацією у визначеному порядку.

3. Національний координаційний центр виконує інші функції відповідно до зобов'язань України, що впливають з її членства у Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення.

Стаття 89. Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами

1. Координація діяльності із забезпечення виконання зобов'язань України, що впливають з її членства в міжнародних договорах, які регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, через Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що

регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами.

2. Основними завданнями Єдиного центру із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами є:

1) підвищення ефективності впровадження міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та хімічними речовинами;

2) забезпечення на національному рівні координації, взаємодії, співробітництва і спільної діяльності в рамках Базельської конвенції про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх видаленням, Роттердамської конвенції про процедуру Попередньої обґрунтованої згоди відносно окремих небезпечних хімічних речовин та пестицидів у міжнародній торгівлі, Стокгольмській конвенції про стійкі органічні забруднювачі, Мінаматської конвенції про ртуть, Стратегічного підходу до управління хімічними речовинами на міжнародному рівні;

3) здійснення інформаційної взаємодії та інформаційного обміну із Сторонами та Секретаріатами міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

4) забезпечення на національному рівні інформаційного обміну з питань виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

5) аналіз найкращих світових практик управління небезпечними відходами та хімічними речовинами, підготовка пропозицій щодо їх запровадження в Україні;

6) збір, аналіз та узагальнення матеріалів від центральних та місцевих органів виконавчої влади, необхідних для виконання зобов'язань України, що впливають з її членства в міжнародних договорах, які регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

7) підготовка поточних інформаційно-аналітичних та періодичних звітних матеріалів відповідно до вимог міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

8) створення інформаційно-аналітичних систем і баз даних, необхідних для виконання зобов'язань України, що впливають з її членства в міжнародних договорах, які регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

9) організація участі уповноважених представників у заходах, що проводяться в рамках міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

10) координація впровадження спільних проектів для реалізації положень міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами;

11) виконання інших функцій, спрямованих на покращення співробітництва з міжнародними організаціями та формування позитивного іміджу України щодо виконання міжнародних договорів.

3. Центральні та місцеві органи виконавчої влади надають Єдиному центру із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними відходами та речовинами інформаційні матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань.

4. Положення про Єдиний центр із забезпечення виконання міжнародних конвенцій, що регулюють питання поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Розділ XIII. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через дванадцять місяців з дня набрання ним чинності.

2. Положення пунктів 24-27 частини першої статті 11, пункту 17 частини першої статті 13, пунктів 18-24 частини першої статті 14, пункту 18 частини першої статті 18 та статті 80-87 цього Закону вводяться в дію після набрання для України чинності Мінаматською конвенцією про ртуть.

3. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, до моменту його створення виконує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 27, ст.218):

Статтю 9 викласти у такій редакції:

«Стаття 9. Гігієнічна регламентація небезпечних факторів

Гігієнічній регламентації підлягають небезпечні фактори фізичної, хімічної, біологічної природи, які присутні у середовищі життєдіяльності населення, мають суттєві небезпечні властивості та можуть негативно вплинути на здоров'я населення. Гігієнічна регламентація здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення лімітів їх допустимого впливу на здоров'я населення.

Гігієнічна регламентація небезпечних факторів забезпечується центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення згідно з положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Перелік установ та

організацій, які проводять роботи з гігієнічної регламентації небезпечних факторів, визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Гігієнічна регламентація небезпечних факторів хімічної природи здійснюється на підставі достовірних наукових даних щодо небезпечних властивостей хімічних речовин та рівнів їх впливу на населення під час відповідних видів використання, зокрема на основі інформації, отриманої під час державної реєстрації хімічних речовин відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, забезпечує доступ центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, до відповідної інформації, яка необхідна для проведення гігієнічної регламентації небезпечних факторів хімічної природи, або надати ці дані за його запитом.

Гігієнічна регламентація передбачає створення та ведення єдиного Державного реєстру державних санітарно-епідеміологічних нормативів, в якому наводяться назви хімічних речовин, біологічних або фізичних чинників, їх ідентифікатори (наприклад, № CAS для хімічних речовин), значення державних санітарно-епідеміологічних нормативів, а також посилання на відповідні нормативно-правові акти, якими вони були затверджені.

Державний реєстр державних санітарно-епідеміологічних нормативів є публічно доступним через мережу Інтернет та публікується на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Уповноваженим за створення, технічне обслуговування Державного реєстру державних санітарно-епідеміологічних нормативів, а також публікацію відповідних даних є орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.»

Пункт в) статті 42 викласти у такій редакції:

«в) тимчасова заборона виробництва, заборона використання та реалізації хімічних речовин та іншої хімічної продукції, технологічного устаткування, будівельних матеріалів, біологічних засобів, товарів народного споживання, джерел іонізуючого випромінювання у разі недотримання встановлених державних санітарно-епідеміологічних нормативів, або якщо їх визнано шкідливими для здоров'я населення центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.»

2) у Законі України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст.91):

Частину третю статті 7 викласти у такій редакції:

«Обов'язковими умовами державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є державна реєстрація діючої речовини відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки та наявність відповідної документації щодо їх

безпечного застосування, включаючи позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи та позитивну еколого-експертну оцінку матеріалів, поданих для реєстрації пестицидів та агрохімікатів, методик визначення залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, ґрунті, воді, повітрі.»

3) У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 18, ст. 78):

Статтю 6 доповнити пунктом 22 такого змісту:

«страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно довкіллю та (або) здоров'ю і майну третіх осіб внаслідок порушення законодавства у сфері управління хімічною безпекою».

У зв'язку з цим, пункт 23 вважати пунктом 24.

Статтю 7 доповнити пунктом 50 такого змісту:

«страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно довкіллю та (або) здоров'ю і майну третіх осіб під час використання небезпечних хімічних речовин».

4) у Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 29, ст. 228):

Статтю 34 викласти у такій редакції:

«Стаття 34. Дезінфекційні засоби

Дезінфекційні засоби та засоби медичного призначення, які застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Обов'язковою умовою державної реєстрації дезінфекційних засобів є державна реєстрація діючих речовин, які входять до складу засобу відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки.

Порядок державної реєстрації дезінфекційних засобів, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Застосування та надання на ринку дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється.»

5) у Законі України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 48, ст.483)

Частину третю статті 2 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Видача, анулювання, переоформлення дозволів на використання особливо небезпечної хімічної речовини, що виводяться з ринку, дозволів на використання альтернативної назви хімічної речовини та дозволів на використання отруйної хімічної речовини здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про хімічну безпеку».

6) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532) доповнити пунктами 156, 157, 158, 159, 160 такого змісту:

«156.	Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводяться з ринку	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
157.	Дозвіл на використання отруйних хімічних речовин	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
158.	Висновок щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;»
159.	Письмова згода (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;

7) у Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, стаття 458) підпункт 24 частини першої статті 20 викласти у такій редакції:

«24) своєчасне надання відомостей з питань цивільного захисту до відповідних органів та підрозділів цивільного захисту, зокрема про стан реалізації заходів цивільного захисту, радіаційного і хімічного захисту, утворення, склад і укомплектованість підпорядкованих органів управління та сил цивільного захисту, загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій, здійснені заходи щодо ліквідації їх наслідків, несправність протипожежної техніки, систем протипожежного захисту, водопостачання, а також про закриття доріг і проїздів на відповідній території, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері цивільного захисту;».

6. Кабінету Міністрів України протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом.

2) відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

3) привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

Д. РАЗУМКОВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління
хімічними речовинами»

1. Мета

Метою проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» (далі – проєкт акта) є визначення правових, організаційних та економічних засад у сфері забезпечення хімічної безпеки, спрямованих на запобігання негативному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я населення, встановлення відносин, що виникають у сфері управління хімічною безпекою, з урахуванням міжнародних зобов'язань України у цій сфері.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Розроблення проєкту акта передбачене вимогами абзацу другого пункту 3 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеним в дію Указом Президента України від 19.03.2021 № 104/2021.

Проєкт акта розроблено Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України у рамках реалізації проєкту «Удосконалення національної системи нормативного регулювання у сфері хімічної безпеки та захисту» спільно з представниками Координатора проєктів ОБСЄ в Україні.

Україна є потужною промисловою державою, в економіці якої вагому роль відіграють підприємства саме хімічного комплексу. Вони становлять потенційну, а в багатьох випадках реальну небезпеку як для життя та здоров'я людей, так і нормального функціонування екосистем довкілля, адже детального аналізу небезпечності хімічних речовин і можливості їх несприятливого впливу на всіх етапах життєвого циклу не проводиться, оскільки зазначене не вимагається законодавством. У результаті обрані та застосовані заходи щодо забезпечення безпеки у багатьох випадках є недостатніми і формальними.

Останніми роками потужний розвиток індустрії хімічних технологій супроводжується поширенням і широким використанням нових хімічних сполук у різних сферах життєдіяльності та побуту людини, виникненням небезпечних середовищ на підприємствах та робочих місцях.

Аналіз національних правових інструментів та нерегуляторних механізмів у сфері забезпечення хімічної безпеки та раціонального управління хімічними речовинами демонструє, що на сьогодні нормативно-правова система України у цій сфері має фрагментарний неузгоджений характер.

Згідно з вимогами статті 9 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» гігієнічній регламентації підлягає будь-який небезпечний фактор фізичної, хімічної, біологічної природи, присутній у середовищі життєдіяльності людини. Вона здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення критеріїв їх допустимого впливу на здоров'я людини. Положення про гігієнічну регламентацію та державну реєстрацію небезпечних факторів і Порядок оплати робіт із проведення гігієнічної регламентації та державної

реєстрації небезпечних факторів затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. № 420.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1571 схвалено Концепцію підвищення рівня хімічної безпеки. Вимогами пункту 2 зазначеного розпорядження Мінприроди було доручено забезпечити у межах своїх повноважень координацію роботи, що проводиться центральними органами виконавчої влади, з питань підвищення рівня хімічної безпеки, а також разом з МОЗ, Мінпромполітики та іншими центральними органами виконавчої влади розробити і затвердити у шестимісячний строк план заходів з реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням. Слід зауважити, що станом на цей час розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1571 залишається нереалізованим.

Необхідність правового регулювання цього питання пов'язана з відсутністю нормативно-правових актів у правовій системі України, які б комплексно регулювали питання управління хімічною безпекою та хімічною продукцією.

В українському законодавстві відсутні чіткі визначення хімічних речовин, небезпечних хімічних речовин, хімічної продукції, правил їх належної та чіткої ідентифікації, номенклатури.

Чинні критерії класифікації безпеки хімічних речовин та іншої хімічної продукції, наприклад, сумішей, не відображають весь спектр відомих небезпек, чітких положень у нормативно-правовому полі щодо необхідності нанесення попереджувального маркування на продукцію, яка визнана небезпечною, немає.

Нормативно-правова система не передбачає та не відображає суть ризик-орієнтованого підходу до забезпечення хімічної безпеки, і цей підхід не застосовується на практиці суб'єктами господарювання у більшості випадків.

Дозвільна система та ліцензування діяльності у сфері поводження з хімічною продукцією потребують приведення у відповідність із вимогами міжнародного законодавства.

Окремою проблемою є неузгодженість діяльності різних центральних органів виконавчої влади щодо забезпечення хімічної безпеки, відсутність або обмеженість міжвідомчого обміну інформацією, координаційних інструментів.

3. Суть проєкту акта

Завданням проєкту акта є створення нормативно-правової основи вищого рівня для налагодження функціональної національної системи забезпечення хімічної безпеки із визначенням чітких повноважень, прав та обов'язків державних органів, суб'єктів господарювання, громадян широкого загалу, запровадження сучасних підходів до управління хімічними речовинами та забезпечення хімічної безпеки, наближення та адаптація національного законодавства до законодавства розвинутих країн світу, зокрема Європейського Союзу.

Проєктом акта передбачено встановлення правового регулювання питання управління хімічною безпекою та хімічною продукцією.

Механізм реалізації проєкту акта містить запровадження нових норм і вимог щодо:

встановлення цілей державної політики у сфері хімічної безпеки;
 визначення джерел загроз хімічної безпеки;
 запровадження гарантій хімічної безпеки;
 нормування і стандартизації у сфері хімічної безпеки;
 функціонування інформаційної системи у сфері хімічної безпеки;
 виробництва та поводження з хімічною продукцією;
 планів і програм у сфері хімічної безпеки;
 фінансово-економічних інструментів у сфері хімічної безпеки;
 освіти, наукових досліджень та інформаційного забезпечення у сфері хімічної безпеки;
 відповідальності за порушення законодавства у сфері хімічної безпеки;
 міжнародного співробітництва у сфері хімічної безпеки.

4. Правові аспекти

Нормативно-правовими актами у сфері регулювання проєкту акта є:
 Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;
 Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;
 розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1571
 «Про схвалення Концепції підвищення рівня хімічної безпеки».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Фінансово-економічні розрахунки до проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» наведені у додатку 1 до пояснювальної записки.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проєкт акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, функціонування і застосування української мови як державної.

Проєкт акта підлягає погодженню Міністерства закордонних справ, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства фінансів, Міністерства аграрної політики та продовольства, Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства інфраструктури, Міністерства енергетики, Міністерства освіти і науки, Міністерства розвитку громад та територій, Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості, Міністерства культури та інформаційної політики, Міністерства соціальної політики, Національним агентством державної служби, Служби безпеки України, Національної поліції України, Адміністрації Державної прикордонної служби, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту прав споживачів, Державної митної служби, Державної служби з питань праці, [Державної служби](#) з безпеки на транспорті, Державної екологічної інспекції, Державної регуляторної служби та проведенню правової експертизи Міністерством юстиції.

Проект акта потребує опрацювання Міністерством цифрової трансформації та проведення цифрової експертизи.

Законопроект потребує направлення до Національного агентства з питань запобігання корупції для здійснення моніторингу та, у разі необхідності, проведення антикорупційної експертизи.

7. Оцінка відповідності

У проекті акта відсутні положення, які:

стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції;

стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;

впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією;

створюють підстави для дискримінації.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертизи проекту акта не проводились.

8. Прогноз результатів

Очікуваний вплив реалізації акта на:

ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави: проект акта є регуляторним актом;

розвиток регіонів: проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць;

ринок праці: у проекті акта відсутні положення, що безпосередньо впливають на ринок праці;

громадське здоров'я: покращення стану та подальше створення передумов для зміцнення та збереження здоров'я населення внаслідок запровадження систем управління хімічною безпекою та управління хімічною продукцією;

навколишнє природне середовище: покращення стану довкілля внаслідок запровадження систем управління хімічною безпекою та управління хімічною продукцією.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Населення України (незалежно від соціально-економічного статусу, статевих, вікових та інших факторів)	Підвищення рівня екологічної безпеки	Запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами
Споживачі хімічної продукції	Прийняття акта забезпечить доступ споживачів до якісної та безпечної хімічної	Запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами

	продукції з відповідним інформуванням щодо ризиків її побутового використання, врегулювання відносин у сфері виробництва, введення в обіг якісної та безпечної хімічної продукції, зниження корупційних ризиків при введенні хімічної продукції в обіг	
Суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність із використанням хімічних речовин	Збільшення витрат на отримання документів дозвільного характеру	Запровадження видачі дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин, проведення державної реєстрації на платній основі
	Встановлення чітких та зрозумілих вимог, які максимально відповідають європейському законодавству та міжнародним нормам у сфері виробництва та введення в обіг хімічної продукції (реєстрація, інвентаризація, оцінка ризиків, паспортизація продукції, обмеження використання особливо небезпечних речовин)	Запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами приведе до підвищення конкурентоспроможності продукції, стимулювання впровадження технологічних інновацій, усунення юридичних, адміністративних та технічних бар'єрів у торгівлі

Міністр захисту довкілля та природних ресурсів України

Роман АБРАМОВСЬКИЙ

« __ » _____ 2021 року

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ РОЗРАХУНКИ

до проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»

1. Період реалізації акта (рік)

Початок реалізації акта - 2023

Кінцевий термін реалізації акта – постійно (до внесення змін до акта або втрати чинності)

2. Стратегічні цілі та показники результату, яких планує досягти головний розробник проєкту акта

Назва показника результату	Одиниця виміру	Поточний рік (2021)	Рік (2022)	Рік (2023)	Рік (2024)
Стратегічна ціль 1 – Вдосконалення національної екологічної політики з метою гармонізації інтересів економіки та довкілля для ефективної реалізації захисту конституційного права громадян на безпечне навколишнє природне середовище; інтеграція екологічної політики в інші сфери політики держави					
затрат					
Видатки на здійснення управління та адміністрування у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	тис. грн	-	-	8667,7	8667,7
продукту 1					
Кількість виданих дозволів на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка водяться з ринку; дозволів на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволів на використання отруйних хімічних речовин; письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук; проведення державної реєстрації хімічних речовин	од.	-	-	6074	6074
якості 1					
Рівень виконання зобов'язань із здійснення управління та адміністрування у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	відс.	-	-	100	100
затрат 2					
Видатки на створення та технічну підтримку	тис. грн	-	-	2000,0	500,0

інформаційної системи у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами					
продукту 2					
Інформаційної системи у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	од.	-	-	1	1
якості 2					
	відс.	-	-	100	100
Стратегічна ціль 2 – Підвищення ефективності системи державного екологічного контролю та запобігання екологічним правопорушенням					
затрат					
Видатки на здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	тис. грн	-	-	4000,6	4000,6
продукту					
Кількість проведених заходів державного нагляду (контролю) у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	од.	-	-	6074	6074
якості					
Рівень виконання зобов'язань зі здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	відс.	-	-	100	100
Стратегічна ціль 3 – виконання вимог абзацу другого пункту 3 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеного в дію Указом Президента України від 19.03.2021 № 104/2021					
Очікувані результати та показники - підвищення рівня екологічної безпеки шляхом запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами					

3. Бюджетна програма, в межах якої планується реалізація акта

КПКВК або ТПКВКМБ	Назва
2701010	Загальне керівництво та управління в сфері захисту довкілля та природних ресурсів
2705010	Керівництво та управління у сфері екологічного контролю
2701270	Здійснення природоохоронних заходів, зокрема з покращення стану довкілля

4. Загальна вартість публічної послуги з формування та реалізації акта

тис. грн.

Джерела здійснення витрат	Поточний рік (2021)	Рік (2022)	Рік (2023)	Рік (2024)
За рахунок коштів бюджету, у тому числі:				
державного бюджету (2701010)	-	-	8667,7	8667,7
державного бюджету (2705010)	-	-	4000,6	4000,6
державного бюджету (2701270)	-	-	2000,0	500,0
місцевого бюджету	-	-		
За рахунок інших джерел, не заборонених законодавством				
УСЬОГО	-	-	14 668,3	13 168,3

5. Перелік питань щодо потреби проведення зведених фінансово-економічних розрахунків

Питання	Поточний рік (2021)		Рік (2022)		Рік (2023)		Рік (2024)	
	так	ні	так	ні	так	ні	так	ні
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. Державна підтримка та допомога								
Чи надаватиметься нова та/або відбудуться зміни	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒

у наданні державної підтримки та/або допомоги фізичним/юридичним особам?								
Чи будуть надаватися нові та/або вноситися зміни у наданні допомоги, виплати, пенсії, тощо певним заінтересованим сторонам?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
2. Оплата праці								
Чи будуть змінюватись умови оплати праці працівників установ та організацій, що утримуються з відповідних бюджетів?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
Чи буде збільшено/зменшено чисельність працівників бюджетної установи?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
3. Майно, роботи, послуги								
Чи будуть придбавати / передавати / списувати рухоме/нерухоме майно?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
Чи планується отримання майна у натуральній формі, яке потребуватиме у подальшому обслуговування?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
Чи треба буде здійснювати публічні закупівлі товарів, робіт і послуг?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
Чи треба буде розробляти вебсайт / онлайн-системи / курси / реєстри тощо?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
Чи треба буде проводити комунікаційні заходи та/або заходи з інформування щодо нових процедур і правил для працівників?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
Чи будуть зменшуватися або збільшуватися видатки на зв'язок, оплату комунальних послуг, оренду, поточний ремонт тощо?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
Чи треба буде проводити базове навчання для працівників?	☐	☒	☐	☒	☒	☐	☒	☐
4. Доходи								
Чи буде введено, змінено чи скасовано наявні податки, збори та інші доходи?	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☒	☐

Чи буде змінено структуру наявних податків, зборів та інших доходів?	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☒	☐
Чи будуть змінюватись джерела здійснення видатків та надання кредитів з бюджету?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
Чи будуть будь-кому надаватись пільги в оподаткуванні?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
5. Боргові зобов'язання та гарантії								
Чи відбудеться вплив на обсяг державного/місцевого боргу та гарантованого державою / Автономною Республікою Крим, обласною радою чи територіальною громадою міста боргу?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒
6. Повноваження								
Чи будуть передаватись повноваження на здійснення видатків з державного до місцевих та/або з місцевих до державного бюджетів?	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☒

6. Базові показники

6.1. Заінтересовані сторони, на забезпечення інтересів яких спрямовано реалізацію акта

тис. осіб

	Кількість осіб			
	Поточний рік (2021)	Рік (2022)	Рік (2023)	Рік (2024)
Заінтересовані сторони				
(розписати за групами)				
суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність із поводження з хімічними речовинами	-	-	6,074	6,074

6.2. Прямі та непрямі витрати

тис. грн

Перелік показників	Поточний рік (2021)	Рік (2022)	Рік (2023)	Рік (2024)
Прямі витрати:	-	-	14 668,3	13 168,3
Бюджетні витрати на адміністрування регулювання у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	-	-	8667,7	8667,7
Бюджетні витрати на здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	-	-	4000,6	4000,6
Бюджетні витрати на розроблення та технічну підтримку інформаційної системи у сфері хімічної безпеки та поводження з хімічними речовинами	-	-	2000,0	500,0
Непрямі витрати:	-	-	-	-
(розписати за показниками)				

7. Зведені фінансово-економічні розрахунки

Вид бюджету - державний бюджет

7.1. Видатки на здійснення заходів, передбачених проєктом акта, та доходи бюджету

тис. грн

Показники	Поточний рік (2021)			Рік (2022)			Рік (2023)			Рік (2024)		
	загальний фонд	спеціальний фонд	разом	загальний фонд	спеціальний фонд	разом	загальний фонд	спеціальний фонд	разом	загальний фонд	спеціальний фонд	разом

[illegible]

усього												
з них: (розписати за кодами бюджетної класифікації)												
3. Видатки бюджету згідно з проектом акта, які наявні у бюджеті, усього												
з них: за бюджетними програмами КПКВК або ТПКВКМБ, КЕКВ (розписати за кодами бюджетної класифікації)												
4. Доходи бюджету згідно з проектом акта, які наявні у бюджеті, усього												
з них: (розписати за кодами бюджетної класифікації)												
5. Загальна сума додаткових бюджетних коштів, необхідна для реалізації проекта акта (пункт 1 - пункт 2 - пункт 3 - пункт 4)							-2018643,7		-2018563,7	-2020143,7		-2020143,7
6. Джерела покриття загальної суми додаткових бюджетних коштів (пункт 5), необхідних для реалізації проектом акта, усього (підпункт 6.1 + підпункт 6.2)							2018643,7		2018643,7	2020143,7		2020143,7
у тому числі за рахунок:												
6.1. Зменшення видатків бюджету (-), усього												
з них: за бюджетними програмами (КПКВК або ТПКВКМБ), КЕКВ (розписати за кодами бюджетної класифікації)												
6.2. Збільшення доходів бюджету (+), усього							2018643,7		2018643,7	2020143,7		2020143,7

з них: (розписати за кодами бюджетної класифікації)												
ККД 22010000 «Плата за надання адміністративних послуг»							2018643,7		2018643,7	2020143,7		2020143,7

7.2. Повернення кредитів до бюджету та розподіл надання кредитів з бюджету

тис. грн

[illegible]

7.3. Гарантії

№ з/п	Найменування суб'єкта господарювання	Мета / інвестиційний проєкт	Рік набрання чинності гарантійною угодою	Гарантійні зобов'язання			
				сума гарантованого кредиту (позики) в іноземній валюті		сума гарантованого кредиту (позики) в національній валюті	додаткові зобов'язання, виконання яких гарантуються
				код валюти	сума		
Разом		x	x	x	x	x	x

7.4. Запозичення

№ з/п	Ініціатор залучення кредиту (позики) / кінцевий позичальник	Мета / інвестиційний проєкт, на реалізацію якого запозичуються кошти	Вибірка кредиту (позики)		Сума кредиту (позики)			Умови кредиту (позики)	
					сума у валюті кредиту (позики)		сума в національній валюті		
			рік	сума у валюті кредиту (позики)	код валюти	сума			
1			2020					термін кредиту (позики)	
			2021					відсоткова ставка	
			2022					комісійні платежі	
			2023					інші обов'язкові платежі	
								штрафні санкції	
Разом		х	х		х	х		х	х

8. Обґрунтування та припущення щодо оцінки прямого та опосередкованого впливу проєкту акта на надходження та витрати державного та/або місцевого бюджетів, перелік ризиків, у тому числі фіскальних

Поточний рік (2021)
-
Рік (2022)

-
Рік (2023)
Фінансування видатків, необхідних для реалізації проекту акта буде здійснюватися в межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний бюджетний період за бюджетними програми 2701010 «Загальне керівництво та управління в сфері захисту довкілля та природних ресурсів», 2705010 «Керівництво та управління у сфері екологічного контролю», 2701270 «Здійснення природоохоронних заходів, зокрема з покращення стану довкілля» (у разі, якщо Законом України на відповідний бюджетний період будуть передбачені необхідні видатки). Сума коштів необхідна для реалізації проекту акта на 2023 рік становить 14 668,3 тис. грн. Ризики, у тому числі фінансові відсутні.
Рік (2024)
Фінансування видатків, необхідних для реалізації проекту акта буде здійснюватися в межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний бюджетний період за бюджетними програми 2701010 «Загальне керівництво та управління в сфері захисту довкілля та природних ресурсів», 2705010 «Керівництво та управління у сфері екологічного контролю», 2701270 «Здійснення природоохоронних заходів, зокрема з покращення стану довкілля» (у разі, якщо Законом України на відповідний бюджетний період будуть передбачені необхідні видатки). Сума коштів необхідна для реалізації проекту акта на 2024 рік становить 13 168,3 тис. грн. Ризики, у тому числі фінансові відсутні.

**Директор Департаменту з питань
поводження з відходами та екологічної
безпеки**

(підпис)

Олена КОЛТИК

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»
щодо внесення змін до законодавчих актів України

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта		
Закон України Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 48, ст.483) У частині третій статті 2 відсутній необхідний абзац.	«Видача, анулювання, переоформлення дозволів на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку, дозволів на використання отруйної хімічної речовини, висновку щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть, письмової згоди (повідомлення) про транскордонне перевезення ртуті та її сполук здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про хімічну безпеку»		
У Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532) пункти 156, 157, 158, 159 відсутні	«156.	Дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводяться з ринку	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
	157.	Дозвіл на використання отруйної хімічної речовини	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
	158.	Висновок щодо можливості здійснення виробництва, імпорту або експорту продукції, що містить ртуть	Закон України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
	159.	Письмова згода (повідомлення)	Закон України «Про

	про транскордонне перевезення ртуті та її сполук	хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»;
Закон України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст.91): Частина третя статті 7: Обов'язковою умовою державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є наявність відповідної документації щодо їх безпечного застосування, включаючи позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи та позитивну еколого-експертну оцінку матеріалів, поданих для реєстрації пестицидів та агрохімікатів, методик визначення залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, ґрунті, воді, повітрі. Вимоги щодо державної реєстрації діючих речовин відсутні	«Обов'язковими умовами державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є державна реєстрація діючої речовини відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки та наявність відповідної документації щодо їх безпечного застосування, включаючи позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи та позитивну еколого-експертну оцінку матеріалів, поданих для реєстрації пестицидів та агрохімікатів, методик визначення залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, ґрунті, воді, повітрі.»	
Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 29, ст. 228): Стаття 34. Дезінфекційні засоби Хімічні речовини, біологічні чинники та засоби медичного призначення, що застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають гігієнічній регламентації та державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством. Виробництво, зберігання, транспортування,	«Стаття 34. Дезінфекційні засоби Дезінфекційні засоби та засоби медичного призначення, які застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством. Обов'язковою умовою державної реєстрації дезінфекційних засобів є державна реєстрація діючих речовин, які входять до складу засобу відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки. Порядок державної реєстрації дезінфекційних засобів,	

застосування та реалізація дезінфекційних засобів здійснюються з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів. Застосування дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється. Вимоги щодо державної реєстрації діючих речовин відсутні	встановлюються Кабінетом Міністрів України. Застосування та надання на ринку дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється.»
Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 27, ст.218): Стаття 9. Гігієнічна регламентація і державна реєстрація небезпечних факторів Гігієнічній регламентації підлягає будь-який небезпечний фактор фізичної, хімічної, біологічної природи, присутній у середовищі життєдіяльності людини. Вона здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення критеріїв їх допустимого впливу на здоров'я людини. Гігієнічна регламентація небезпечних факторів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення згідно з положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Перелік установ та організацій, які проводять роботи з гігієнічної регламентації небезпечних факторів, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує	Стаття 9. Гігієнічна регламентація небезпечних факторів Гігієнічній регламентації підлягають небезпечні фактори фізичної, хімічної, біологічної природи, які присутні у середовищі життєдіяльності людини, мають суттєві небезпечні властивості та можуть негативно вплинути на здоров'я людини. Гігієнічна регламентація здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення лімітів їх допустимого впливу на здоров'я людини. Гігієнічна регламентація небезпечних факторів забезпечується центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення згідно з положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Перелік установ та організацій, які проводять роботи з гігієнічної регламентації небезпечних факторів, визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що

формування державної політики у сфері охорони здоров'я за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Державна реєстрація передбачає створення та ведення єдиного Державного реєстру небезпечних факторів, в якому наводяться назви небезпечних хімічних речовин та біологічних чинників, дані про їх призначення, властивості, методи індикації, біологічну дію, ступінь безпеки для здоров'я людини, характер поведінки у навколишньому середовищі, виробництво, гігієнічні регламенти застосування тощо. Державна реєстрація небезпечного фактора може бути здійснена лише за наявності встановлених для нього гігієнічних регламентів.

Використання в народному господарстві та побуті будь-якого небезпечного фактора хімічної та біологічної природи допускається лише за наявності сертифіката, що засвідчує його державну реєстрацію.

Державна реєстрація небезпечних факторів здійснюється в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Дублювання вимоги державної реєстрації хімічних речовин як небезпечних факторів.

забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Гігієнічна регламентація небезпечних факторів хімічної природи здійснюється на основі інформації, отриманої під час державної реєстрації хімічних речовин відповідно до законодавства України у сфері хімічної безпеки.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, забезпечує доступ центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, до відповідної інформації, яка необхідна для проведення гігієнічної регламентації небезпечних факторів хімічної природи, або надати ці дані за його запитом.

Гігієнічна регламентація передбачає створення та ведення єдиного Державного реєстру державних санітарно-епідеміологічних нормативів, в якому наводяться назви хімічних речовин, біологічних або фізичних чинників, їх ідентифікатори (наприклад, № CAS для хімічних речовин), значення державних санітарно-епідеміологічних нормативів, а також посилання на відповідні нормативно-правові акти, якими вони були затверджені.

Державний реєстр державних санітарно-епідеміологічних нормативів є публічно доступним через мережу Інтернет та публікується на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Уповноваженим за створення, технічне обслуговування Державного реєстру державних санітарно-епідеміологічних нормативів, а також публікацію відповідних даних є орган

	виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.» Пункт в) статті 42 викласти у такій редакції: «в) тимчасова заборона виробництва, заборона використання та реалізації хімічних речовин та іншої хімічної продукції, технологічного устаткування, будівельних матеріалів, біологічних засобів, товарів народного споживання, джерел іонізуючого випромінювання у разі недотримання встановлених державних санітарно-епідеміологічних нормативів, або якщо їх визнано шкідливими для здоров'я людей центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.»
--	--

Міністр захисту довкілля та природних ресурсів України

Роман АБРАМОВСЬКИЙ

« __ » _____ 2021 року

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»

I. Визначення проблеми

Вимогами абзацу другого підпункту 3 пункту 2 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеним в дію Указом Президента України від 19 березня 2021 року № 104/2021, передбачено внесення у тримісячний строк на розгляд Верховної Ради України проекту закону України щодо хімічної безпеки та управління хімічними речовинами, який по суті відповідає законопроекту «Про хімічну безпеку» (розроблення зазначеного проекту акта передбачене вимогами розділу 9.2 Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. № 471, пункту 382 плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133).

Необхідність даного проекту закону пов'язана з відсутністю нормативно-правових актів, які б комплексно регулювали питання управління хімічною безпекою та хімічною продукцією в Україні. Прогалини та фрагментарне регулювання, а ще відсутність вільного доступу громадськості і науковців до інформації про небезпечні властивості хімічних речовин, створюють загрози для здоров'я людей та природних екосистем.

Україна є потужною промисловою державою, в економіці якої вагому роль відіграють підприємства хімічного комплексу. Вони являють собою потенційну, а в багатьох випадках реальну небезпеку як для життя та здоров'я людей, так і нормального функціонування екосистем довкілля, адже детального аналізу небезпечності хімічних речовин та можливості несприятливого впливу на всіх етапах життєвого циклу не проводиться, оскільки такі процедури не вимагаються законодавством, а в результаті обрані та застосовані заходи щодо забезпечення безпеки у багатьох випадках є недостатніми та формальними.

Останніми роками потужний розвиток індустрії хімічних технологій супроводжується проникненням і широким використанням нових хімічних сполук у різних сферах життєдіяльності та побуту населення. Водночас, відсутність належного контролю за безпечністю хімічних сполук, породжує загрозу для життя та здоров'я населення а також безконтрольне забруднення навколишнього середовища.

У 2011 році ВООЗ повідомила, що в світі 4,9 мільйонів смертей (8,3 % від загальної кількості смертей у 2004 році) є наслідком неправильного поводження з хімічними речовинами, в тому числі загибель від задимлення приміщень при споживанні твердого палива (2,0 млн), забруднення зовнішнього повітря (1,2 млн) та диму (0,6 млн). А щорічна смертність від гострих отруєнь хімічними речовинами на виробництві (240 000), зокрема пестицидами (186 000). 54% від загальної маси захворювань, спричинених хімічними речовинами, припадає на дітей віком до 15 років (за оцінкою ВООЗ).

В Україні функціонує досить розвинута та диверсифікована хімічна промисловість, частка якої у товарному виробництві промисловості становить

близько 5% відповідно до діючих виробничих потужностей, потенційно вона може бути збільшена до 7-8% (за умови відновлення роботи та збільшення рівня завантаження виробничих потужностей економічно активних підприємств).

В Україні, за оціночними даними, виробляється не менше 3500 - 4600 окремих найменувань хімічної продукції (у тоннажі понад 1 т/рік), щорічно імпортується не менше 4000 - 5500 окремих найменувань хімічної продукції. До хімічної продукції належать хімічні речовини, суміші, сплави, а також вироби, під час використання яких відбувається навмисне вивільнення хімічних речовин, або які виготовляються для проведення підривних робіт чи створення піротехнічного ефекту.

Всього, незалежно від тоннажу, суб'єкти господарювання виробляють та імпортують більше 40000 одиниць хімічної продукції, включаючи однакові за назвою та/або хімічним складом.

Внутрішній обіг небезпечних хімічних речовин в Україні становить 10,5-11 млн. т, у тому числі прекурсорів – близько 2 млн. т за фактичною вагою.

Головними причинами, що зумовили критичну ситуацію у сфері поводження хімічними речовинами в Україні, є:

недооцінка її складності, масштабів і специфіки на державному рівні;

загальноекономічні фактори, пов'язані із наявною структурою економіки та господарською практикою;

відсутність послідовної державної політики розв'язання проблем поводження хімічними речовинами, недосконалість відповідного законодавства;

недостатність зусиль з боку місцевих органів влади для налагодження системи поводження з небезпечними відходами, зокрема у складі побутових відходів;

відсутній дієвий контроль за безпечністю та обігом хімічної продукції, обсяг споживання якої в Україні становить щорічно близько 12 млрд. дол. США.

На сьогодні в Україні, як наслідок відсутності послідовної державної політики у сфері поводження з небезпечними хімічними речовинами є низка проблем, що наразі потребують вирішення, включаючи виконання практичних заходів, спрямованих на ліквідацію найбільш резонансних накопичень небезпечних хімічних речовин (відходів) в Україні, зокрема:

непридатні до використання пестициди та агрохімікати (більше 10000 тонн);

гудронні залишки, які завезені з Угорщини та розташовані на території ДП «Сірка» поблизу озера Глибоке, в кількості 17,2 тис. тонн;

відходи гексахлорбензолу, які розташовані на полігоні токсичних промислових відходів у Калуському районі Івано-Франківської області (орієнтовна площа звалища суміші відходів з ґрунтом становить близько 1100 м²);

тверде ракетне паливо, яке розташовано на території ДП «Науково-виробниче об'єднання «Павлоградський хімічний завод» (Дніпропетровська область);

ліквідація ртутного забруднення на території ВАТ «Радикал», на якій розташовано близько 200 тис. тонн ртутьвмісних відходів (м. Київ);

зберігання та утилізації хімічної суміші (некондиційного гептилу) на території ТОВ «Елга» (Сумська область);

утилізація або знешкодження залишків речовин, які зберігаються у резервуарах та ємностях, у кількості 455,38 тон на ЗДП «Кремнійполімер» (Запорізька область).

Виробничим об'єднанням «Придніпровський хімічний завод» протягом 1949-1991 років здійснювалася переробка уранових руд для виготовлення уранового оксидного концентрату із застосуванням методів гідрометалургійної переробки. Внаслідок використання осаджувальних технологій вилучення урану, залишки уранових руд, збагачені переважно радієм-226 та іншими нуклідами уран-торієвих рядів, накопичувалися на прилеглих територіях (переважно у ярах та балках, а також на верхній терасі р. Дніпра разом з відходами інших гірничих і металургійних підприємств). Утворено сім хвостосховищ і два сховища відходів уранового виробництва, загальною площею 2,68 млн. кв. метрів, у яких накопичено близько 42,33 млн. тонн відходів.

Також яскравим прикладом неналежного управління хімічними речовинами є підприємства оборонного комплексу. На території філії № 1 ДП «Машинобудівельна фірма «Артем» (м. Малин-2, Житомирська область) і на складах ДП «Виробниче об'єднання «Знамя» (м. Полтава) зберігаються небезпечні та вибухові речовини. Тільки на балансі ДП «ВО «ЗНАМЯ» знаходяться хімічні речовини у кількості 6409,19 кг та 2744,8 л., термін зберігання яких закінчився і вони не можуть бути використані у господарській діяльності.

Компоненти рідкого ракетного палива (кислотні окислювачі типу меланж та пальне типу гептил, проніт, еніт) зберігаються на об'єктах Міноборони (451 тонна) та на підприємствах, що належать до сфери управління Державного космічного агентства (109 тонн), в тому числі у стендах для випробування двигунів міжконтинентальних ракет. Всі ракети, в яких використовувалося таке паливо, на даний час виведені з експлуатації.

На більшості об'єктів зберігання компонентів ракетного палива строк експлуатації резервуарів вичерпано, внаслідок чого все частіше виявляються випадки випаровування високотоксичних агресивних хімічних речовин. Кількість непридатних до використання резервуарів з кожним роком збільшується, а отже, виникає безпосередня загроза для життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища.

Як показав український досвід із дерегуляції сфери поводження з хімічними речовинами породив безвідповідальність суб'єктів господарювання, які працюють у цій сфері, зокрема скасування дозволу на виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізацію отруйних речовин, у тому числі токсичних промислових відходів, продуктів біотехнології та інших біологічних агентів (постанова Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2014 р. № 405 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»). Водночас якість послуг з поводження з небезпечними відходами відчутно постраждала від законодавчої неврегульованості питання отримання дозволу на здійснення

операцій у сфері поводження з відходами, а також заборони перевірок. Неналежне поводження з хімічними речовинами це черговий доказ того, що ця сфера потребує впровадження ефективного регулювання з урахуванням кращих міжнародних практик.

Вищезазначені проблеми набули суспільного резонансу та потребують комплексного вирішення їх, зокрема, шляхом:

запровадження системи поводження з небезпечними відходами, яка буде працювати як на державному, так і на регіональному рівні.

підготовки Національного та регіональних планів управління хімічною безпекою, які забезпечуватимуть ефективну реалізацію заходів, необхідних для впровадження системних вимог щодо безпечного використання хімічної продукції та належного поводження з її залишками та відходами для усіх без винятку суб'єктів господарювання.

Аналіз національних правових інструментів та нерегуляторних механізмів у сфері забезпечення хімічної безпеки та раціонального управління хімічними речовинами, демонструє, що на сьогоднішній день нормативно-правова система України у цій сфері має фрагментарний неузгоджений характер.

Згідно з вимогами частини першої статті 9 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» гігієнічній регламентації підлягає будь-який небезпечний фактор фізичної, хімічної, біологічної природи, присутній у середовищі життєдіяльності людини. Вона здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення критеріїв їх допустимого впливу на здоров'я людини. Положення про гігієнічну регламентацію та державну реєстрацію небезпечних факторів і Порядок оплати робіт із проведення гігієнічної регламентації та державної реєстрації небезпечних факторів затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. № 420.

В чинному законодавстві України забезпечення хімічної безпеки знаходить своє правове закріплення в нормативних актах, які регулюють окремі види господарської діяльності або використання та охорону природних ресурсів. Так, Закон України «Про пестициди і агрохімікати» регулює правові відносини, пов'язані з державною реєстрацією, виробництвом, закупівлею, транспортуванням, зберіганням, реалізацією та безпечним для здоров'я людини і навколишнього природного середовища застосуванням пестицидів і агрохімікатів.

Правові, економічні, соціальні, організаційні основи діяльності, пов'язані з об'єктами підвищеної небезпеки і спрямовані на захист довкілля, життя і здоров'я людей від шкідливого впливу аварій на цих об'єктах шляхом запобігання їх виникненню, обмеженню (локалізації) розвитку і ліквідації наслідків, визначаються в Законі України «Про об'єкти підвищеної небезпеки».

Відповідно до частини першої статті 1 зазначеного закону, об'єкт підвищеної небезпеки - об'єкт, на якому використовуються, виготовляються, переробляються, зберігаються або транспортуються одна або кілька небезпечних речовин чи категорій речовин у кількості, що дорівнює або перевищує нормативно встановлені порогові маси, а також інші об'єкти як такі, що відповідно до закону є реальною загрозою виникнення надзвичайної ситуації техногенного та природного характеру.

Екологічно небезпечні види діяльності і об'єкти – це важливі чинники, які потребують розробки оптимальних заходів по забезпеченню хімічної безпеки.

Стрімкий розвиток науки та техніки, зумовлений потребами економіки, призвів до появи небезпеки для здоров'я людини та довкілля. У техносфері виникла суттєва потенційна небезпека. Недотримання вимог хімічної безпеки створює екологічно небезпечну ситуацію, яка загрожує стану навколишнього природного середовища та здоров'ю людини, спричиняє різноманітні наслідки.

Україна є потужною промисловою державою, в економіці якої вагому роль відіграють підприємства саме хімічного комплексу. Вони являють собою потенційну, а в багатьох випадках реальну небезпеку як для життя та здоров'я людей, так і нормального функціонування екосистем довкілля, адже детального аналізу небезпечності хімічних речовин та можливості несприятливого впливу на всіх етапах життєвого циклу не проводиться, оскільки не вимагається законодавством, та в результаті – обрані та застосовані заходи щодо забезпечення безпеки у багатьох випадках є недостатніми та формальними.

Останніми роками потужний розвиток індустрії хімічних технологій супроводжується проникненням і широким використанням нових хімічних сполук у різних сферах життєдіяльності та побуту людини, виникненням невизначених небезпечних середовищ на підприємствах та інших робочих місцях.

Недоліками чинного регулювання сфери хімічної безпеки є:

- відсутність чіткого визначення основоположних термінів, як хімічна речовина, небезпечна хімічна речовина, хімічна продукція, правила її належної та чіткої ідентифікації, номенклатури;

- чинні критерії класифікації небезпеки хімічних речовин та іншої хімічної продукції, наприклад, сумішей, не відображають весь спектр відомих небезпек;

- відсутність чітких положень щодо необхідності нанесення попереджувального маркування на продукцію, яка визнана небезпечною;

- не передбачає та не відображає суть ризик-орієнтованого підходу до забезпечення хімічної безпеки;

- дозвільна система та ліцензування у сфері поводження з хімічною продукцією потребує приведення у відповідність із вимогами міжнародного законодавства;

- вимоги щодо публічного інформування про класифікації небезпек та відповідні елементи попереджувального маркування для небезпечних хімічних речовин;

- відсутня інституційно цілісна системи управління хімічними речовинами, яка повинна унормовувати різні аспекти обігу небезпечних хімічних речовин;

- відсутність або обмеженість міжвідомчого обміну інформацією;

- відсутність координаційних інструментів;

- відсутній дієвий контроль за безпечністю хімічної продукції, яка імпортується та виробляється в Україні (обсяг споживання у 2018 році – 12 млрд. дол. США), на внутрішньому ринку присутні значні обсяги контрафактної, неякісної або занадто небезпечної хімічної продукції, а також продукції, яка ввозиться в Україну під чужими митними кодами.

Зазначені проблеми не можуть бути вирішені за допомогою ринкових механізмів, оскільки до складу хімічної продукції (хімічні речовини, суміші,

вироби) входить значна частина небезпечних та особливо небезпечних хімічних речовин, обіг яких повинен бути контрольованим та унормовуватися чіткими та прозорими вимогами.

Незважаючи на вагомість частки обігу хімічної продукції у структурі внутрішнього ринку (16%), в Україні відсутній законодавчий акт в правовій системі України, якій би комплексно регулював питання хімічної безпеки та управління хімічною продукцією.

Тільки законом створюються законодавчі передумови для імплементації в національне законодавство вимог Регламенту (ЄС) № 1272/2008 Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 2008 року про класифікацію, маркування та упакування речовин і сумішей, що змінює і скасовує Директиви 67/548/ЄЕС та 1999/45/ЄС та вносить зміни до Регламенту (ЄС) 1907/2006 та Регламенту (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2006 р. про реєстрацію, оцінку, дозвіл та обмеження хімічних речовин (REACH) та створення Європейського агентства з хімічних речовин.

Проект закону «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» вперше встановлює системні вимоги щодо безпечного виробництва, надання на ринку та використання хімічної продукції для усіх без винятку суб'єктів господарювання, включаючи імпортерів та уповноважених представників іноземних товаровиробників, а також щодо оприлюднення вичерпної інформації про усі хімічні речовини, які надаються на ринку України у складі хімічної продукції.

Законопроект поширюється на будь-яку діяльність, пов'язану з виробництвом, імпортом, експортом, наданням на ринку, використанням та утилізацією хімічної продукції, встановлює вимоги щодо поводження з хімічними речовинами.

Оптимальними шляхами розв'язання проблем у сфері хімічної безпеки є: підготовка законопроекту, яким будуть визначені правові, організаційні та економічні засади у сфері забезпечення хімічної безпеки, спрямовані на запобігання негативному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я населення, встановлення відносин, що виникають у сфері управління хімічною безпекою з урахуванням міжнародних зобов'язань України у цій сфері;

підготовка Національного та регіональних планів управління хімічною безпекою, які забезпечуватимуть ефективну реалізацію заходів, необхідних для впровадження системних вимог щодо безпечного виробництва, надання на ринку та використання хімічної продукції для усіх без винятку суб'єктів господарювання, включаючи імпортерів та уповноважених представників іноземних товаровиробників, а також щодо оприлюднення вичерпної інформації про усі хімічні речовини, які надаються на ринку України у складі хімічної продукції.

Основні групи (підгрупи), на які проблема має вплив

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	
Держава	+	
Суб'єкти господарювання,	+	
у тому числі суб'єкти малого	+	

Проблеми, які пропонується врегулювати в результаті прийняття акта, не можуть бути розв'язані за допомогою ринкових механізмів. Сучасні ринкові механізми в Україні не здатні змусити суб'єктів господарювання добровільно впроваджувати заходи, спрямовані на впровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

Проблеми не можуть бути розв'язані за допомогою діючих регуляторних актів, тому що виключно законом визначаються вимоги до видачі документів дозвільного характеру, процедури проведення державної реєстрації хімічних речовин.

II. Цілі державного регулювання

Цілями законопроекту є створення нормативно-правової основи вищого рівня для налагодження функціональної національної системи забезпечення хімічної безпеки, із визначенням чітких повноважень, прав та обов'язків державних органів, суб'єктів господарювання, громадян, запровадження сучасних підходів до управління хімічними речовинами та забезпечення хімічної безпеки, наближення та адаптація національного законодавства до законодавства розвинутих країн світу, зокрема Європейського Союзу.

Законопроектом передбачено встановлення правового регулювання питання управління хімічною безпекою та управління хімічною продукцією.

Основними цілями державного регулювання є запровадження нових норм і вимог щодо:

- встановлення цілей державної політики у сфері хімічної безпеки;

- визначення джерел загроз хімічної безпеки;

- запровадження механізму видачі дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин;

- нормування і стандартизації у сфері хімічної безпеки;

- функціонування інформаційної системи у сфері хімічної безпеки;

- вимоги до виробництва та поводження з хімічною продукцією;

- планів і програм у сфері хімічної безпеки;

- фінансово-економічних інструментів у сфері хімічної безпеки

- освіти, наукових досліджень та інформаційного забезпечення у сфері хімічної безпеки;

- встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері хімічної безпеки;

- посилення міжнародного співробітництва у сфері регулювання акта.

Розроблення проєкту акта передбачене вимогами абзацу другого пункту 3 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеним в дію Указом Президента України від 19.03.2021 № 104/2021.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид	Опис альтернативи
-----	-------------------

альтернатив	
Альтернатива 1 – прийняття Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Однією з переваг обраного способу досягнення цілей є встановлення правового регулювання питання управління хімічною безпекою та управління хімічною продукцією. Систематизація законодавства України з питань хімічної безпеки. Введення норм європейського законодавства щодо безпечного обігу хімічної продукції Класифікація небезпеки, маркування та пакування хімічної продукції. Нормування обмеження використання та поступальне звуження обігу небезпечних та особливо небезпечних хімічних речовин, їх вплив на здоров'я людей та довкілля.
Альтернатива 2 – неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Національна нормативно-правова база залишиться без будь-яких критеріїв та правил класифікації небезпеки, яку становлять хімічні речовини та продукція, до складу якої вони входять. Невідповідність національних норм у цій сфері зі світовими, зокрема європейськими нормами, є суттєвим бар'єром для суб'єктів господарювання для експорту хімічної продукції до більшості країн світу. Національна нормативно-правова система регулювання обігу та надання на ринку хімічної продукції залишиться неповноцінною та фактично недієздатною, так як неможливо буде юридично віднести хімічну продукцію до небезпечної або до безпечної, що призведе до правових колізій при розгляді інцидентів або порушень, та практично унеможливить правозастосування будь-яких актів України у сфері хімічної безпеки. Таким чином, зазначена альтернатива не дозволить досягти цілей державного регулювання, що є неприйнятним.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 – прийняття проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Вигоди високі: підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Додаткові надходження до державного бюджету внаслідок сплати суб'єктами господарювання вартості документів дозвільного характеру	Витрати включають видатки на створення та утримання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, створення та підтримку функціонування

	(дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин, проведення державної реєстрації хімічних речовин); введення норм європейського законодавства щодо класифікація небезпеки, маркування та пакування хімічної продукції	інформаційної системи в галузі управління хімічною безпекою та хімічними речовинами
Альтернатива 2 – неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Вигоди відсутні, оскільки проблема залишається не вирішеною, правові та організаційні засади управління хімічною безпекою та хімічними речовинами не впроваджені	При обранні такого способу національна нормативно-правова система управління хімічною безпекою та обігу і надання на ринку хімічної продукції буде неповноцінною та фактично недієздатною

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Прийняття проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Високі вигоди: підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами; доступ споживачів до якісної та безпечної хімічної продукції з відповідним інформуванням щодо ризиків її побутового використання, врегулювати відносини в сфері виробництва, введення в обіг якісної та безпечної хімічної продукції, знизити корупційні ризики при введенні хімічної продукції в обіг.	Витрат не передбачається

Альтернатива 2 Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Вигоди відсутні. Регулювання у сфері управління хімічною безпекою та хімічною продукцією залишиться таким, що не відповідає сучасним вимогам, та створює ризики для здоров'я населення та навколишнього середовища	Витрат не передбачається
--	--	--------------------------

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Орієнтовна кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання цього регуляторного акта, складає 6074 одиниць.

За інформацією Державної служби статистики України у 2018 році:

виробництво хімічних речовин і хімічної продукції здійснював 2419 суб'єктів господарювання;

оптову торгівлю хімічними продуктами здійснювало 3655 суб'єктів господарювання.

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	17	292	719	5046	6074
Питома вага групи у загальній кількості, %	0,3	4,8	11,9	83	100

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Прийняття проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Сучасна, зрозуміла та прозора дозвільна система у сфері хімічної безпеки та управління хімічними речовинами. Встановлення чітких та зрозумілих вимог, які максимально відповідають європейському законодавству та міжнародним нормам у сфері виробництва та введення в обіг хімічної продукції (реєстрація, інвентаризація, оцінка ризиків,	Додаткові витрати на отримання документів дозвільного характеру (дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин)

	паспортизація продукції, обмеження використання особливо небезпечних речовин), підвищення конкурентоспроможності продукції, стимулювання впровадження технологічних інновацій, усунення юридичних, адміністративних та технічних бар'єрів у торгівлі	
Альтернатива 2 Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Відсутні, оскільки не вирішує проблему запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами	Витрат не передбачається

Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, наведено у додатку 1.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Прийняття проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акту»)	522650634 грн
Вид державного регулювання № 1	304186089 грн.
Вид державного регулювання № 2	11416005 грн.
Вид державного регулювання № 3	69372045 грн.
Вид державного регулювання № 4	0,00 грн.
Вид державного регулювання № 5	137676495 грн.
Альтернатива 2. Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акту»)	0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного балу
Альтернатива 1. Прийняття проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	4	Зазначений спосіб дозволяє досягти цілей державного регулювання та надає можливість створити законодавче підґрунтя для запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами, що сприятиме підвищенню рівня екологічної безпеки навколишнього природного середовища та здоров'я населення.
Альтернатива 2 Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	1	Збереження існуючої ситуації є неприйнятним з огляду на необхідність вирішення проблеми запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Проблема продовжить існувати

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1. Прийняття проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Для держави: Оптимізація адміністративного навантаження на органи виконавчої влади. Підвищення якості управлінських рішень та державного регулювання. Виключення корупційних ризиків. Відповідність національних норм у цій сфері	Для держави: Витрати обмежені та включають видатки на утримання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління хімічною безпекою, створення та підтримки функціонування інформаційної системи в галузі управління	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути забезпечені у повній мірі Підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Додаткові

	європейськими нормами, що створить умови для експорту хімічної продукції до більшості країн світу. Зменшення впливу небезпечних хімічних речовин на навколишнє природне середовище та життя і здоров'я населення. Для громадян: Підвищення рівня екологічної безпеки навколишнього природного середовища, забезпечення екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я населення. Прийняття акта забезпечить доступ споживачів до якісної та безпечної хімічної продукції з відповідним інформуванням щодо ризиків її побутового використання, врегулювати відносини в сфері виробництва, введення в обіг якісної та безпечної хімічної продукції, знизити корупційні ризики при введенні хімічної продукції в обіг Для суб'єктів	хімічною безпекою та хімічними речовинами Додаткові витрати на здійснення державного нагляду (контролю) Для громадян: Відсутні Для суб'єктів господарювання: Додаткові витрати на отримання документів дозвільного характеру (дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин, проведення державної реєстрації хімічних речовин).	надходження до державного бюджету внаслідок сплати суб'єктами господарювання вартості документів дозвільного характеру (дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин).
--	--	--	---

	господарювання: Підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Сучасна, зрозуміла та прозора дозвільна система у сфері управління хімічною безпекою та хімічними речовинами. Відповідність національних норм у цій сфері європейськими нормам створить умови суб'єктам господарювання для експорту хімічної продукції до більшості країн світу.		
Альтернатива 2. Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Вигоди відсутні, оскільки проблема запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами залишається не вирішеною.	Для держави: Витрати відсутні Для громадян: Витрати відсутні Для суб'єктів господарювання: Витрати відсутні	Не дозволяє досягти цілей державного регулювання. Не вирішує питання необхідності підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги	Оцінка ризику
---------	-------------------------	---------------

	обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1. Прийняття проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами»	Така альтернатива є найбільш оптимальною для досягнення основної цілі - підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами.	Відсутні
Альтернатива 2. Неприйняття регуляторного акта, збереження status quo	Проблеми залишаються. Питання необхідності запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами залишається не вирішеним.	Відсутні

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для розв'язання визначених проблем необхідно прийняти проект регуляторного акта, який забезпечить підвищення рівня екологічної безпеки внаслідок запровадження системи управління хімічною безпекою та хімічними речовинами та визначить:

- цілі державної політики у сфері хімічної безпеки;
- джерела загроз хімічної безпеки;
- механізми видачі дозволу на використання особливо небезпечних хімічних речовин, які виводяться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин;
- порядок функціонування інформаційної системи у сфері хімічної безпеки;
- вимоги до виробництва та поводження з хімічною продукцією;
- особливості фінансово-економічних інструментів у сфері хімічної безпеки
- необхідні аспекти освіти, наукових досліджень та інформаційного забезпечення у сфері хімічної безпеки;
- встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері хімічної безпеки.

Заходи, які мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта:

Для впровадження цього акта необхідно здійснити такі організаційні заходи:

1. Забезпечити інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом його оприлюднення в мережі Інтернет – на офіційному вебсайті Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України.

2. Здійснити погодження проекту регуляторного акта заінтересованими центральними органами виконавчої влади та подати його на розгляд Уряду.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати органів влади на впровадження закону здійснюватиметься за рахунок додаткових надходжень до державного бюджету внаслідок додаткових надходжень за видачу документів дозвільного характеру.

Розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва (М-Тест) наведено у додатку 2.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта є необмеженим.

Термін набрання чинності регуляторним актом – з дня, наступного за днем його опублікування, термін введення в дію - через дванадцять місяців з дня набрання ним чинності.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Основними показниками результативності дії регуляторного акта є:

рівень інформованості суб'єктів господарювання - проект Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» розміщений на вебсайті Міндовкілля (<https://mepr.gov.ua>);

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта - розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних із дією акта за перший рік становить 294246384 грн.;

кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, - 6074;

розмір часу та коштів, що витрачатимуться суб'єктами господарювання на виконання вимог акта. Витратити суб'єктів господарювання (ліцензіатів), для виконання вимог акта – разово орієнтовно складають 2 години для відповідальних працівників на ознайомлення з новими вимогами суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, зокрема щодо отримання документів дозвільного характеру.

Сума витрат одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва залежить від виду державного регулювання, яке виникне внаслідок дії регуляторного акта, відповідно до розрахунків наведених у додатку 1, за перший рік становить, грн.:

304186089 (державне регулювання № 1);

11416005 (державне регулювання № 2);

69372045 (державне регулювання № 3);

0,00 (державне регулювання № 4);

137676495 (державне регулювання № 5);

Загальна сума витрат умовного суб'єкта господарювання, до якого будуть запроваджені усі п'ять видів державного регулювання складуть 522650634 гривень.

Суб'єктів господарювання, до яких після набрання чинності закону будуть запроваджені всі 5 видів державного регулювання, за експертною оцінкою не

передбачається, але вірогідні різні комбінації державного регулювання, які обере кожен суб'єкт господарювання самостійно.

Додатковими показниками результативності регуляторного акта є:

кількість суб'єктів господарювання, які отримають дозвіл на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку;

кількість суб'єктів господарювання, які отримають дозвіл на використання альтернативної назви хімічної речовини;

кількість суб'єктів господарювання, які отримають дозвіл на використання отруйних хімічних речовин;

кількість суб'єктів господарювання, які отримають письмову згоду (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук;

кількість хімічних речовин, які пройшли державну реєстрацію.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Строки проведення базового відстеження результативності дії регуляторного акта:

Базове відстеження результативності зазначеного вище регуляторного акта буде здійснюватися до дати набрання чинності цим актом шляхом збору пропозицій і зауважень та їх аналізу.

Строки проведення повторного відстеження результативності дії регуляторного акта:

Повторне відстеження планується здійснити через рік після набрання чинності регуляторного акту, в результаті якого відбудеться порівняння показників базового та повторного відстеження. У разі виявлення не врегульованих та проблемних питань шляхом аналізу показників дії цього акта, такі питання будуть врегульовані шляхом внесення відповідних змін.

Періодичне відстеження має здійснюватися раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження. Відстеження результативності зазначеного вище регуляторного акта проводитиметься шляхом розгляду пропозицій та зауважень від суб'єктів господарювання, які надійшли до Міндовкілля.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Для відстеження результативності будуть використовуватися дані, отримані за результатами процедури розгляду заяв на отримання та видачу дозволу Міндовкілля на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку; дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини; дозволу на використання отруйних хімічних речовин; письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук; проведення державної реєстрації хімічних речовин.

«__» _____ 2021 г.

Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, на п'ять років

№ п/п	Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, на п'ять років (вид державного регулювання № 1, запровадження дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводиться з ринку)		
Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/ підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0,00
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0,00
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	250000	0,00
4	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	Від 2189 до 218900000 в залежності від умов дозволу Середня сума витрат 708421	0,00
5	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0,00	0,00
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	1000	0,00
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	25000	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	0	0

9	РАЗОМ (сума рядків:1+2+3+4+5+6+7+8), гривень	984 421	X
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	309	
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	304186089	0,00

№ п/п	Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, на п'ять років (вид державного регулювання № 2, запровадження дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини)		
Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/ підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0,00
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0,00
3	Пропорційні витрати на проведення досліджень або розробку/придбання звітів про хімічну безпеку Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0	0,00
4	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	10945	54725
5	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів	0,00	0,00

	державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень		
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	1000	5000
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	25000	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків:1+2+3+4+5+6+7+8), гривень	36945	59725
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	309	
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	11416005	18 455 025

№ п/п	Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, на п'ять років (вид державного регулювання № 3, запровадження дозволу на використання отруйних хімічних речовин)		
Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/ підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	125000	625000
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0,00
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0	0,00
4	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення	98 505	492 525

	незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень		
5	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0,00	0,00
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	1000	5000
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків:1+2+3+4+5+6+7+8), гривень	224 505	622 525
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	309	
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 х рядок 10), гривень	69372045	192360225

№ п/п	Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта на п'ять років (вид державного регулювання № 4, запровадження письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті)		
Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0,00	0,00
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів),	0,00	0,00

	гривень		
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0,00	0,00
4	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	0,00	0,00
5	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0,00	0,00
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0,00	0,00
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0,00	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	0,00	0,00
9	РАЗОМ (сума рядків:1+2+3+4+5+6+7+8), гривень	0,00	0,00
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	309	
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	0,00	0,00

№ п/п	Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, на п'ять років (вид державного регулювання № 5, запровадження державної реєстрації хімічних речовин)		
Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0,00
3	Пропорційні витрати на проведення досліджень або розробку/придбання звітів про хімічну безпеку Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	225 000	0,00
4	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	Від 3111 до 437800 в залежності від типу реєстрації Середня сума витрат 220 455	1 102 275
5	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0,00	0,00
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	1000	5000
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків:1+2+3+4+5+6+7+8), гривень	445 555	2 227 775
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	309	
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та	137676495	688382475

	середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень		
--	---	--	--

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0 грн.	0 грн.	0 грн.

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

Вид витрат	Витрати на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	250000	0	250000	250000

Вид витрат	Витрати на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/ обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)				
Вид державного регулювання № 1	30 днів	Від 2189 до 218900000 в залежності від умов дозволу Середня сума	984421	984421

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
		витрат 708421		
Вид державного регулювання № 2	30 днів	10945 грн.	36945	59725
Вид державного регулювання № 3	30 днів	98505 грн.	224505	622525
Вид державного регулювання № 4	30 днів	0 грн.	0 грн.	0 грн.
Вид державного регулювання № 5	30 днів	Від 3111 до 437800 в залежності від типу реєстрації Середня сума витрат 220 455 грн.	137676495	688382475

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), грн.	1000	1000	5000

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік), грн.	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із найманням додаткового персоналу		
Вид державного регулювання № 1	25000	25000
Вид державного регулювання № 2	25000	25000
Вид державного регулювання № 3	0	0
Вид державного регулювання № 4	0	0
Вид державного регулювання № 5	0	0

ТЕСТ**малого підприємництва (М-Тест)**

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з липня 2020 по травень 2021 року.

№ з/п	Вид консультації (публічні консультації прямі (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прямі (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій (опис)
1	Консультації з групою експертів в рамках реалізації проєкта Координатора проєктів ОБСЄ в Україні «Удосконалення національної системи нормативного регулювання у сфері хімічної безпеки та захисту»	24/10	Отримано міжнародну матеріально-технічну допомогу для підготовки проєкту Закону України «Про хімічну безпеку»
2	Консультації з групою експертів в рамках візиту до Європейської Хімічної Агенції (м. Гельсінкі, Фінляндія)	1/20	Отримано інформацію щодо міжнародного досвіду з питань управління хімічною безпекою та хімічними речовинами
3	Консультації із представниками малого підприємництва щодо впливу на їх функціонування вимог проєкту Закону України «Про хімічну безпеку» 1. Співзасновник ГК «Фрея» (НВК «Фрея-Агро», ТОВ «ФреяТрейд», ТОВ «ВО «Адамас», ПП «Агро Ферта») Калачов Володимир Петрович, 067-470-44-20. 2. Інженер-дослідник ТОВ «ХАДО-Технологія» Денис Шапошніков, 095-848-19-31. 3. Директор ТОВ «ТВД «РІВС» Драпей Леонід Леонідович, 067-406-11-92.	3/3	Проведено консультації щодо впливу норм проєкту Закону України «Про хімічну безпеку» на діяльність суб'єктів господарювання та оцінку витрат на виконання вимог запропонованого державного регулювання

4	Проведено онлайн обговорення проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» з представниками Американської торговельно-промислової палати	1/32	Проведено консультації щодо впливу норм проекту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» на діяльність суб'єктів господарювання та оцінку витрат на виконання вимог запропонованого державного регулювання
---	--	------	---

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання - 5765 одиниць, з них мікро підприємництва – 5046.

питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості відсотків суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив, - 94,9 %.

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

Вид державного регулювання № 1, запровадження дозволу на використання особливо небезпечної хімічної речовини, яка виводяться з ринку

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка “прямих” витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	0	0	0
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	0	0	0
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	0	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Інші процедури (уточнити)	100 000	0	0

	Проведення досліджень або придбання звітів про хімічну безпеку			
6	Разом, гривень (сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)	100 000	X	0
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
8	Сумарно, гривень (рядок 6 X рядок 7)	576500000	X	X
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання	400	0	0
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	400	0	0
11	Процедури офіційного звітування	1000	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	1000	0	0
13	Інші процедури (уточнити) Придбання засобів індивідуального захисту	3000	0	0
14	Разом, гривень Формула: (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	5800	X	0
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
16	Сумарно, гривень (рядок 14 X рядок 15)	33 437 000	X	0

Вид державного регулювання № 2, запровадження дозволу на використання альтернативної назви хімічної речовини

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв,	0	0	0

	машин, механізмів)			
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	5000	0	0
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	50000	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Інші процедури (уточнити)	0	0	0
6	Разом, гривень (сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)	55 000	X	0
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
8	Сумарно, гривень (рядок 6 X рядок 7)	317 075 000	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання	400	0	0
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	8000	0	0
11	Процедури офіційного звітування	1000	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	400	0	0
13	Інші процедури (уточнити)		0	0
14	Разом, гривень (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	9800	X	0
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
16	Сумарно, гривень (рядок 14 X рядок 15)	56 497 000	X	0

Вид державного регулювання № 3, запровадження дозволу на використання отруйних хімічних речовин

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка “прямих” витрат суб’єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	50000	0	0
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	5000	0	0
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	0	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Інші процедури (уточнити)	0	0	0
6	Разом, гривень (сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)	55 000	X	0
7	Кількість суб’єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
8	Сумарно, гривень (рядок 6 X рядок 7)	317 075 000	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб’єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання	400	0	0
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	8000	0	0
11	Процедури офіційного звітування	1000	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	400	0	0
13	Інші процедури (уточнити)		0	0

14	Разом, гривень (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	9800	X	0
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
16	Сумарно, гривень (рядок 14 X рядок 15)	56497000	X	0

Вид державного регулювання № 4, запровадження письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення ртуті та її сполук

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка “прямих” витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	0	0	0
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	0	0	0
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	0	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Пропорційні витрати на проведення досліджень або розробку/придбання звітів про хімічну безпеку	0	0	0
6	Разом, гривень (сума рядків 1 + 2 + 3)	0	X	0

	+ 4 + 5)			
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
8	Сумарно, гривень (рядок 6 X рядок 7)	0	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання	0	0	0
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	0	0	0
11	Процедури офіційного звітування	0	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	0	0	0
13	Інші процедури (уточнити)		0	0
14	Разом, гривень (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	0	X	0
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
16	Сумарно, гривень (рядок 14 X рядок 15)	0	X	0

Вид державного регулювання № 5, запровадження державної реєстрації хімічних речовин

Порядковий номер	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	0	0	0

2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	0	0	0
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	0	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Пропорційні витрати на проведення досліджень або розробку/придбання звітів про хімічну безпеку	Базова орієнтовна вартість 225 000 Коригуючі коефіцієнти: для суб'єктів мікро підприємництва – 0,25 (56250) для суб'єктів малого підприємництва – 0,5 (122 500) Середня сума витрат 89378	0	0
6	Разом, гривень (сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)	89 378	X	0
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
8	Сумарно, гривень (рядок 6 X рядок 7)	515264170	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання	400	0	0
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	8000	0	0
11	Процедури офіційного звітування	1000	0	0

12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	0	0	0
13	Інші процедури (уточнити)		0	0
14	Разом, гривень (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	9800	X	0
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	5765		
16	Сумарно, гривень (рядок 14 X рядок 15)	56497000	X	0

Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва

Розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок вартості адміністрування регулювання:

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України

(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів малого підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання малого підприємництва - за потреби окремо для суб'єктів малого та мікро-підприємництва)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0,5	66,25	1	6074	200 307
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	-	-	-	-	-
камеральні	-	-	-	-	-
виїзні	-	-	-	-	-

3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0,5	66,25	1	6074	200 307
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	-	-	-	-	-
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	-	-	-	-	200 307
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0,5	66,25	1	6074	
7. Інші адміністративні процедури (уточнити):	-	-	-	-	
Разом за рік	X	X	X	X	600 920
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	3 004 603

Державна екологічна інспекція України

(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів малого підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання малого підприємництва - за потреби окремо для суб'єктів малого та мікро-підприємництва)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	-	-	-	-	-
2. Поточний контроль					

за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:					
камеральні	-	-	-	-	-
виїзні	0,5	66,25	1	6074	200 307
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	-	-	-	-	-
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0,5	66,25	1	6074	200 307
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	-	-	-	-	-
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	-	-	-	-	
7. Інші адміністративні процедури (уточнити):	-	-	-	-	
Разом за рік	X	X	X	X	400 614
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	2 003 070

Для впровадження та виконання вимог регуляторного акта органам виконавчої влади передбачається додаткове фінансування з коштів Державного бюджету України за рахунок додаткових надходжень до Державного бюджету за видачу документів дозвільного характеру. Фінансування витрат здійснюватиметься в межах бюджетних призначень на утримання та провадження діяльності органів виконавчої влади.

**Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва,
що виникають на виконання вимог регулювання**

Порядковий номер	Показник	Перший рік регулювання	За п'ять років
------------------	----------	------------------------	----------------

		(стартовий)	
1	Оцінка “прямих” витрат суб’єктів малого підприємництва на виконання регулювання	дані рядка 8 пункту 3 цього додатка	дані рядка 8 пункту 3 цього додатка
	Вид державного регулювання № 1	576500000	0
	Вид державного регулювання № 2	317075000	0
	Вид державного регулювання № 3	56497000	0
	Вид державного регулювання № 4	0	0
	Вид державного регулювання № 5	515264170	0
	Всього:	1465336170	0
2	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб’єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	дані рядка 16 пункту 3 цього додатка	дані рядка 16 пункту 3 цього додатка
	Вид державного регулювання № 1	33437000	0
	Вид державного регулювання № 2	56497000	0
	Вид державного регулювання № 3	56497000	0
	Вид державного регулювання № 4	0	0
	Вид державного регулювання № 5	56497000	0
	Всього:	202928000	0
3	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання	1668264170	0
4	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб’єктів малого підприємництва		
	Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України	600920	3004603
	Державна екологічна	400614	2003070

	інспекція України		
	Всього:	1001534	5007673
5	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	203929534	5007673

Нормами запропонованого регулювання передбачено розроблення коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо проведення процедури державної реєстрації хімічних речовин (вид державного регулювання № 5).

МІНІСТЕРСТВО ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

_____ 20__ р.

Київ

№ _____

**Про затвердження Плану діяльності
Міністерства захисту довкілля та природних
ресурсів України з підготовки проєктів
регуляторних актів на 2021 рік**

Відповідно до статті 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»,

наказую:

1. Затвердити План діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України з підготовки проєктів регуляторних актів на 2021 рік, що додається.

2. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Міністр

Роман АБРАМОВСЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів
від 15.12.2020 № 366

ПЛАН

діяльності Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України
з підготовки проектів регуляторних актів на 2021 рік

№	Назва проекту регуляторного акта	Обґрунтування необхідності прийняття регуляторного акта	Центральні органи виконавчої влади, розроблятимуть регуляторний акт	Термін виконання
1	Проект Кодексу України про надра (нова редакція)	На виконання Указу Президента України від 02.12.2019 № 874/2019 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 грудня 2019 року «Про невідкладні заходи щодо забезпечення енергетичної безпеки», з метою дерегуляції, перезавантаження сфери надрокористування, стимулювання збільшення обсягів власного видобутку корисних копалин, зменшення залежності України від імпорту енергоносіїв та залучення інвестицій у видобувну галузь	Департамент з питань надрокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Квітень 2021 року
2	Проект Кодексу ведення відповідального господарства	Метою розроблення проекту Закону України є забезпечення підвищення ефективності запобігання незаконному, непідзвітному, нерегульованому рибальству, охорони, використання, відтворення водних біоресурсів, регулювання промислового рибальства у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та аквакультури, а також захисту прав та економічних інтересів суб'єктів рибного господарства (аквакультури) в Україні. Приведення у відповідність до європейського законодавства та найкращих сучасних світових практик нормативно-правової бази, яка регулює рибальство та аквакультуру, усунення суперечностей між чинними нормами законодавства та впровадження сучасних систем регулювання водними біоресурсами та аквакультурою	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Вересень 2021 року

3	Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про екологічний аудит»	З метою визначення об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку	Департамент дозвольно-ліцензійної діяльності та запобігання промисловому забрудненню Міндовкілля	Грудень 2021 року
4	Проект Закону України «Про відходи упаковки»	Запровадження в українському законодавстві у сфері управління відходами упаковки: - системи розширеної відповідальності виробника; - запровадження роздільного збирання відходів упаковки; - встановлення цільових показників перероблення відходів упаковки; - збільшення обсягів використання зворотної тари; - залучення відходів упаковки у виробництво в якості вторинної сировини; - запобігання та зменшення негативного впливу відходів упаковки на довкілля та здоров'я людей	Департамент з питань поводження з відходами та екологічної безпеки Міндовкілля	Жовтень 2021 року
5	Проект Закону України «Про захоронення відходів»	Запровадження в українському законодавстві у сфері захоронення відходів: - нової класифікації місць захоронення відходів; - процедури надання дозволів, а також вимоги щодо приймання відходів для захоронення, яка забезпечить належний контроль з боку держави; - порядку про закриття та рекультивації полігонів; - механізму обчислення повної вартості захоронення відходів	Департамент з питань поводження з відходами та екологічної безпеки Міндовкілля	Грудень 2021 року
6	Проект Закону України «Про управління відходами видобувної промисловості»	Запровадження в українському законодавстві у сфері управління відходами видобувної промисловості: - безпечного управління відходами, що утворюються в результаті видобування; - попередження аварій та створення систем управління безпекою; - запровадження фінансових гарантій власників щодо рекультивації ділянки	Департамент з питань поводження з відходами та екологічної безпеки Міндовкілля	Вересень 2021 року

7	Проект Закону України «Про хімічну безпеку»	Визначення правових, організаційних та економічних засад у сфері забезпечення хімічної безпеки, спрямованих на запобігання негативному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я населення, встановлення відносин, що виникають у сфері управління хімічною безпекою, з урахуванням міжнародних зобов'язань України у цій сфері	Департамент з питань повождення з відходами та екологічної безпеки Міндовкілля	Травень 2021 року
8	Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо перегляду правового режиму зон радіоактивно забруднених територій»	На виконання указів Президента України від 05 липня 2018 р. № 196 «Про додаткові заходи з відродження територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, із соціального захисту постраждалих осіб, безпечного повождення з радіоактивними відходами» та від 10 липня 2019 року № 512 «Про деякі питання розвитку територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи»	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство України з управління зоною відчуження	Травень 2021 року
9	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року»	На виконання Указу Президента України від 02.12.2019 № 874/2019 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 грудня 2019 року «Про невідкладні заходи щодо забезпечення енергетичної безпеки», з метою актуалізації Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Квітень 2021 року
10	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо обмеження вмісту свинцю у лакофарбових матеріалах»	Проектом постанови передбачено затвердження Технічного регламенту щодо обмеження вмісту свинцю у лакофарбових матеріалах з метою виконання вимог пункту 9.2 (Довгострокові пріоритети діяльності Уряду) Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 12.06.2020 № 471	Департамент з питань повождення з відходами та екологічної безпеки Міндовкілля	Лютий 2021 року
11	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку взаємодії адміністрації морських рибних портів, портопунктів, місць базування суден флоту рибної промисловості та Державної екологічної інспекції із забезпечення	Реалізація пункту 9 Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України від 06.09.2018 № 2530-VIII «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму «єдиного вікна» та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України», схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 17.10.2018 протокол № 42, а також визначення механізму взаємодії адміністрації морських рибних	Департамент екологічної оцінки та контролю Міндовкілля Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державна екологічна	Лютий 2021 року

	законодавства про охорону навколишнього природного середовища у разі виявлення випадків скидання суднами (плавзасобами) забруднюючих речовин у межах акваторії порту, портопунктів та місць базування суден»	портів, портопунктів, місць базування суден флоту рибної промисловості та Державної екологічної інспекції України із забезпечення дотримання законодавства про охорону навколишнього природного середовища у разі виявлення випадків скидання суднами (плавзасобами) забруднюючих речовин у межах акваторії порту, портопунктів та місць базування суден	інспекція України	
12	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України»	Проектом передбачено внесення змін до ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин на виконання пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України від 02.10.2019 № 139-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку ліцензування господарської діяльності» та доручення Прем'єр-міністра України від 19.11.2019 № 36239/1/1-19	Департамент з питань поведження з відходами та екологічної безпеки Міндовкільля	Лютий 2021 року
13	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами»	Проектом передбачено внесення змін до ліцензійних умов провадження господарської діяльності з провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами на виконання пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України від 02.10.2019 № 139-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку ліцензування господарської діяльності» та доручення Прем'єр-міністра України від 19.11.2019 № 36239/1/1-19	Департамент з питань поведження з відходами та екологічної безпеки Міндовкільля	Березень 2021 року
14	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 березня 2002 р. № 302»	Удосконалення порядку видачі дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря	Департамент дозвільно-ліцензійної діяльності та запобігання промислового забрудненню Міндовкільля	Травень 2021 року
15	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Санітарних правил у лісах України»	Приведення чинних нормативно-правових актів у відповідність із нормами Законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони пралісів згідно з Рамковою конвенцією про охорону та сталій розвиток	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкільля	Травень 2021 року

		Карпат» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі»	Департамент природно-заповідного фонду Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	
16	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері використання, відтворення, охорони і захисту лісів та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) лісових ресурсів України згідно статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»	Затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері використання, відтворення, охорони і захисту лісів та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством лісових ресурсів України згідно статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Вересень 2021 року
17	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку організації охорони і захисту лісів»	Встановлення вимог спрямованих на збереження лісів від пожеж, незаконних рубок, пошкодження, ослаблення та іншого шкідливого впливу, захист від шкідників і хвороб. Виконання вимог статей 36, 37, 38 і 86 Лісового кодексу України в частині здійснення комплексу заходів, спрямованих на збереження лісів від пожеж, незаконних рубок, пошкодження, ослаблення та іншого шкідливого впливу, захист від шкідників і хвороб	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Вересень 2021 року
18	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил рубок в лісах України»	Уніфікація та встановлення процедури призначення та проведення рубок в лісах України з метою уникнення зловживань в лісгосподарській галузі. Відповідно до статей 37 та 38 Лісового кодексу України	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Травень 2021 року

19	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1178»	Метою прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2019 р. № 1178» є внесення змін до правил реалізації необробленої деревини постійними лісокористувачами, забезпечення відкритості та прозорості процедури реалізації необробленої деревини	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Лютий 2021 року
20	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до пункту 45 Порядку здійснення спеціального використання водних біоресурсів у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), внутрішніх морських водах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України»	Метою розроблення проекту постанови є удосконалення процедури подання користувачами водних біоресурсів звітності про обсяги добутих (виловлених) водних біоресурсів	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Березень 2021 року
21	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12.07.2005 № 557»	Необхідність приведення у відповідність до норм чинного законодавства	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство водних ресурсів України	Березень 2021 року
22	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1101»	Приведення у відповідність з постановою Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 № 425 «Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади»	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство водних ресурсів України	Березень 2021 року
23	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29.05.2013 № 420»	Верховною Радою України прийнято Закон України від 04.11.2020 № 963-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уточнення порядку передачі в оренду водних об'єктів у комплексі з земельними ділянками» Згідно з прикінцевими положеннями Закону, Кабінету Міністрів України, міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади необхідно у тримісячний строк з дня	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство водних ресурсів України	Лютий 2021 року

		його опублікування привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом		
24	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Технічного регламенту мийних засобів»	Метою акта є поліпшення екологічного стану природних водойм України шляхом подальшого обмеження фосфатів та інших сполук фосфору в мийних засобах, що використовуються як для побутового, так і промислового призначення та миття. Для досягнення поставленої мети пропонується внести зміни до Технічного регламенту мийних засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2008 р. № 717	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство водних ресурсів України	Березень 2021 року
25	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Методики визначення вартості геологічної інформації, отриманої за рахунок коштів державного бюджету»	Приведення положень Методики визначення вартості геологічної інформації, отриманої за рахунок коштів державного бюджету, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 р. № 1075, у відповідність до Порядку розпорядження геологічною інформацією, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2018 р. № 939	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Квітень 2021 року
26	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку надання спеціальних дозволів на користування надрами»	Удосконалення нормативно-правової бази для покращення інвестиційного клімату у сфері надкористування	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Листопад 2021 року
27	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про рекреаційну діяльність у межах території та об'єктів природно-заповідного фонду України»	Удосконалення управління та підвищення ефективності рекреаційної діяльності в межах території та об'єктів ПЗФ шляхом актуалізації основних напрямів і видів рекреаційної діяльності, порядку організації та проведення рекреаційної діяльності, взаємодії установ природно-заповідного фонду	Департамент природно-заповідного фонду Міндовкілля	Травень 2021 року
28	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про	Реалізація пункту 5 постанови Кабінету Міністрів України від 03.07.1995 № 484 «Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плаваючих засобів	Департамент екологічної оцінки та контролю Міндовкілля	Березень 2021 року

	порядок обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плаваючих засобів внутрішніх морських вод та територіального моря України»	територіальних і внутрішніх морських вод України» (зі змінами), пункту 2 доручення Прем'єр-міністра України від 21.07.2020 № 29910/1/1-20 до листа Президента України від 15.07.2020 № 01-01/615 та визначення єдиного механізму обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плаваючих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України	Департамент раціонального природокористування Міндовкільля Державна екологічна інспекція України	
29	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про внесення змін до Методики розрахунку розмірів відшкодування збитків, заподіяних державі внаслідок порушення законодавства про охорону та раціональне використання водних ресурсів»	Приведення положень діючої Методики розрахунку розмірів відшкодування збитків, заподіяних державі внаслідок порушення законодавства про охорону та раціональне використання водних ресурсів у відповідність до Вимог до технічної компетентності та незалежності, яким мають відповідати підприємства, установи та організації, які належать до сфери управління Державної екологічної інспекції України, що уповноважуються або уповноважені на проведення вимірювань, не пов'язаних з оцінкою відповідності продукції, процесів та послуг, у сфері законодавчо регульованої метрології та порядку такого уповноваження, затверджених наказом Мініприроди від 18.10.2018 № 363, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.12.2018 за № 1460/32912	Департамент екологічної оцінки та контролю Міндовкільля Департамент раціонального природокористування Міндовкільля Державна екологічна інспекція України	Березень 2021 року
30	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку маркування контрольованих речовин (озоноруйнівних речовин і фторованих парникових газів), товарів та обладнання»	Реалізація положень Закону України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами» стосовно встановлення порядку маркування контрольованих речовин, товарів та обладнання.	Департамент кліматичної політики та збереження озонového шару Міндовкільля	Червень 2021 року
31	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил державного обліку мисливських тварин і обсягів їх добування»	Врегулювання питань, пов'язаних із веденням первинного та державного обліку чисельності і добування мисливських тварин і є базою для ведення державного кадастру мисливських тварин, що перебувають на території України	Управління охорони біорізноманіття та земельних ресурсів Міндовкільля Державне агентство лісових ресурсів України	Березень 2021 року

32	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про громадських мисливських інспекторів»	Затвердження Положення про громадських мисливських інспекторів згідно статті 38 Закону України «Про мисливське господарство та полювання»	Управління охорони біорізноманітності та земельних ресурсів Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Грудень 2021 року
33	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку реєстрації мисливських трофеїв»	Затвердження Порядку реєстрації мисливських трофеїв згідно статті 35 Закону України «Про мисливське господарство та полювання»	Управління охорони біорізноманітності та земельних ресурсів Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Грудень 2021 року
34	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку видачі посвідчення мисливця і контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання»	Затвердження Порядку видачі посвідчення мисливця і контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання з урахуванням вимог Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту права дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку примусового стягнення заборгованості зі сплати аліментів»	Управління охорони біорізноманітності та земельних ресурсів Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Грудень 2021 року
35	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Інструкції з відведення і таксації лісосік у лісах»	З метою встановлення для усіх лісокористувачів та власників лісів єдиних вимог щодо виділення лісових ділянок для заготівлі деревини та проведення їх оцінки	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Вересень 2021 року
36	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Інструкції з проведення рубок формування і оздоровлення лісів»	З метою визначення особливостей проведення рубок формування і оздоровлення лісів залежно від їх цільового призначення, породного складу насаджень, а також лісорослинних умов	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Грудень 2021 року

37	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження складу документації державного лісового кадастру і первинного обліку лісів, порядок її ведення»	З метою визначення виключного переліку форм державного лісового кадастру і обліку лісів та порядку їх складання усіма лісокористувачами та власниками лісів	Департамент з питань надпрокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Серпень 2021 року
38	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про функціональну підсистему охорони і захисту лісів єдиної державної системи цивільного захисту»	Затвердження Положення про функціональну підсистему охорони і захисту лісів єдиної державної системи цивільного захисту для забезпечення на законодавчому рівні основних засад захисту населення і територій, матеріальних і культурних цінностей від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру у мирний час та в особливий період, забезпечення сталого функціонування лісової галузі	Департамент з питань надпрокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Квітень 2021 року
39	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил пожежної безпеки в лісах України»	Затвердження Правил пожежної безпеки в лісах України встановить вимоги до пожежної безпеки в лісах, спрямованих на підвищення рівня пожежної безпеки в природних екосистемах та зменшить кількість лісових пожеж	Департамент з питань надпрокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Вересень 2021 року
40	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження уніфікованої форми акта, що складається за результатом проведення запланованого (контролю) заходу державного нагляду (контролю) у сфері використання, відтворення, охорони і захисту лісів»	Затвердження уніфікованої форми акта, що складається за результатом проведення запланованого (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) у сфері використання, відтворення, охорони і захисту лісів згідно вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»	Департамент з питань надпрокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державне агентство лісових ресурсів України	Вересень 2021 року

41	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Інструкції з лісовпорядкування»	Проект наказу розроблено з метою регламентації порядку і технологічних вимог щодо організації та проведення лісовпорядкування за єдиною системою в усіх лісах України	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля	Жовтень 2021 року
42	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Інструкції з ведення електронного обліку деревини»	На виконання вимог постанови Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1142 «Про затвердження Порядку проведення моніторингу внутрішнього споживання вітчизняних матеріалів необроблених і контролю за не перевищенням обсягу внутрішнього споживання вітчизняних лісоматеріалів необроблених»	Державне агентство лісових ресурсів України Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля	Вересень 2021 року
43	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів та їх використання»	Метою розроблення проекту наказу є удосконалення процедури проведення робіт із штучного розведення (відтворення), вирощування та використання водних біоресурсів та їх використання	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Березень 2021 року
44	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил експлуатації каскаду дніпровських водосховищ»	Приведення у відповідність до змін, внесених до статті 77 Водного кодексу України Законом України «Про внутрішній водний транспорт», якими передбачено, що Правила експлуатації для каскаду водосховищ комплексного призначення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство водних ресурсів України	Грудень 2021 року
45	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил експлуатації	Приведення у відповідність до змін, внесених до статті 77 Водного кодексу України Законом України «Про внутрішній водний транспорт», якими передбачено, що Правила експлуатації для каскаду водосховищ комплексного	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля	Грудень 2021 року

каскаду водосховищ»	призначення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.	Державне агентство водних ресурсів України	
46 Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил промислового рибальства в басейні Азовського моря, Чорного моря та у внутрішніх водних об'єктах (їх частинах)»	Метою розроблення проекту наказу є приведення нормативно-правових актів у сфері рибного господарства у відповідність до законодавства, шляхом встановлення районів, способів, строків добування (вилову) водних біоресурсів, типів, розмірів, кількості, технічних характеристик суден флоту рибної промисловості та знарядь добування (вилову), допустимих до добування (вилову) розмірів водних біоресурсів, вимог щодо їх охорони, а також умов користування рибогосподарськими водними об'єктами (їх частинами) та навантаження на них в басейнах Азовського моря, Чорного моря та у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктів (їх частин)	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Травень 2021 року
47 Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про дистанційний контроль риболовних суден»	Метою розроблення проекту наказу є забезпечення безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості шляхом закріплення норм щодо обов'язковості наявності на судні технічного засобу дистанційного контролю та його справності під час застосування, визначення типів технічних засобів дистанційного контролю в залежності від району плавання та типу судна	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Березень 2021 року
48 Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення про сертифікацію персоналу суден флоту рибної промисловості»	Метою розроблення проекту наказу є приведення нормативно-правового акта у відповідність до сучасних потреб галузі рибного господарства та міжнародних стандартів підготовки персоналу суден флоту рибної промисловості	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Березень 2021 року
49 Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Положення щодо встановлення відповідності системи управління безпекою компаній та суден флоту рибного господарства	Метою розроблення проекту наказу є удосконалення нормативно-правового акта шляхом наближення національних вимог у сфері безпеки мореплавства до міжнародних стандартів підвищення рівня безпечної експлуатації суден флоту рибної промисловості незалежно від їх розмірів та районів плавання	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Березень 2021 року

	вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року»			
50	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил любительського і спортивного рибальства»	Метою проекту наказу є встановлення правил любительського і спортивного рибальства, які регламентують норми лову (добування), заборонені місця, терміни заборони лову (добування) водних живих ресурсів, мінімальний розмір риб та інших водних живих ресурсів, умови проведення спортивних змагань з рибальства і підводного полювання, район дії, дозволені та заборонені знаряддя і способи лову та інше	Департамент раціонального природокористування Міндовкілля Державне агентство рибного господарства України	Квітень 2021 року
51	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Положення про порядок організації та виконання дослідно-промислової розробки родовищ корисних копалин загальнодержавного значення»	Приведення у відповідність до Закону України від 01.03.2018 р. № 2314-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції в нафтогазовій галузі»	Департамент з питань надокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Травень 2021 року
52	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку функціонування Державного сховища геологічної інформації та кам'яного матеріалу»	Виконання вимог постанови Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2018 року № 939 «Питання розпорядження геологічною інформацією»	Департамент з питань надокористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Червень 2021 року

53	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до наказу Міністерства від 14.03.2016 № 97 «Про затвердження форм звітності щодо обліку запасів корисних копалин та інструкцій з їх заповнення»	Приведення форм звітності у відповідність з функціями та обов'язками Держгеонадр	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Листопад 2021 року
54	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Правил охорони підземних вод від забруднення та виснаження»	Виконання пункту 6 рішення РНБО України від 25.04.2013 «Про стан виконання рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 лютого 2009 року «Про стан безпеки водних ресурсів держави та забезпечення населення якісною питною водою в населених пунктах України», уведеного в дію Указом Президента України від 25.06.2013 № 350/2013 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 квітня 2013 року «Про стан виконання рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 лютого 2009 року «Про стан безпеки водних ресурсів держави та забезпечення населення якісною питною водою в населених пунктах України»	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Листопад 2021 року
55	Проект наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України «Про затвердження Змін до Правил розробки нафтових і газових родовищ»	Приведення у відповідність до від 01.03.2018 № 2314-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції в нафтогазовій галузі»	Департамент з питань надкористування та відновлення довкілля Міндовкілля Державна служба геології та надр України	Червень 2021 року

ПОВІДОМЛЕННЯ
про оприлюднення проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та
управління хімічними речовинами»

Відповідно до статті 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Міндовкілля повідомляє про оприлюднення з 28 квітня 2021 року з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань на офіційному веб-сайті Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України проєкту Закону України «Про хімічну безпеку та управління хімічними речовинами» (далі – проєкт Закону України).

Метою законопроекту є визначення правових, організаційних та економічних засад у сфері забезпечення хімічної безпеки, спрямованих на запобігання негативному впливу хімічної продукції на довкілля та здоров'я населення, встановлення відносин, що виникають у сфері управління хімічною безпекою, з урахуванням міжнародних зобов'язань України у цій сфері.

Реалізація законопроекту спрямована на виконання вимог абзацу другого пункту 3 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2021 року «Про заходи щодо підвищення рівня хімічної безпеки на території України», введеним в дію Указом Президента України від 19.03.2021 № 104/2021. пункту 403 Плану пріоритетних дій Уряду на 2021 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.03.2021 № 276.

Назва органу виконавчої влади, що розробив проєкт акта
Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України

Назва структурного підрозділу, що розробив проєкт акт, адреса та телефон

Департамент з питань поводження з відходами та екологічної безпеки Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, тел. (044) 206-31-68.

Спосіб оприлюднення законопроекту – шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Міндовкілля в мережі Інтернет www.mepri.gov.ua в рубриках «Консультації з громадськістю» та «Регуляторна діяльність»

Консультації з громадськістю проводитимуться у формі публічного громадського обговорення (у разі скасування карантинних обмежень) та електронних консультацій з громадськістю (у форматі відеоконференції із застосуванням відповідних мобільних додатків).

Строк прийняття зауважень та пропозицій до зазначеного законопроекту від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань становить один місяць з дня його оприлюднення.

Зауваження та пропозиції надаються на офіційний веб-сайт або адресу Міндовкілля (frs@mepr.gov.ua, bv@mepr.gov.ua, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, тел. (044) 206-31-65, 594-91-08).

Відповідно до частини першої статті 20 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» зауваження і пропозиції щодо оприлюдненого проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу надаються фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, крім розробника цього проекту, також і Державній регуляторній службі України: вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011. Адреса електронної пошти: mail@dkrp.gov.ua.

**Міністр захисту довкілля
та природних ресурсів України**

Роман АБРАМОВСЬКИЙ

«___» _____ 2021 р.